

సంఖ్య : 15 సంచిక : 10 వెల రు. 10/-

ఈ సంచికలో.....

కోవిడ్ తరువాత ప్రపంచం - సోషలిజమే ప్రత్యామ్భూయం
 నమ సమాజం కోసం పోరాటం అంటే
 వేదకాలం- మలి దశ (క్రీ.పూ. 1000 - 700)
 ప్రజా చరిత్రకారుడు ప్రొఫెసర్ డిఎల్ రుఖ్
 ‘భారతదేశంలో స్వార్థయుగం ఎప్పుడూ లేదు’
 ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థను నీరుగారుస్తున్న ప్రభుత్వాలు
 72 సంవత్సరాల భారత గణతంత్రం
 పుల్వామా దాడి గురించి ప్రభుత్వానికి ముందే తెలుసా
 భారతదేశ సంపదను కొల్లగాట్టిన బ్రిటన్
 భారతదేశ విఘ్వవ పంథా కోసం పోరాటం

భారతదేశ

విష్వవ పంథా కోసం పోరాటం

ఏవిధ రైతాంగ పోరాటాలు, ముఖ్యంగా వీరోచిత తెలంగాణ సాయంధ రైతాంగ పోరాటం, భారతదేశ విష్వవదశ, విష్వవం సాధించడానికి అనుసరించ వలసిన వ్యాహం, ఎత్తుగడలు సమస్యను ముందుకుతెచ్చింది. ఇవి పార్టీలో చర్చలు, వాద ప్రతివాదాలకు దారితీ శాయి.

భారతదేశ కమ్యూనిస్టులు ఎదుర్కొంటున్న అనేక సమస్యలను పరిష్కరించుకోవటం కోసం రెండవ పార్టీ మహాసభలో ఆమోదించిన రాజకీయ, ఎత్తుగడల విధానాన్ని క్షణంగా పరిశీలించాల్సి వచ్చింది. తెలంగాణ రైతాంగ సాయంధ పోరాటానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న అంధ్ర కమ్యూనిస్టు పార్టీ కమిటీ ఈ పరిశీలన, ఆ తరువాత చర్చలకు నాయకత్వం వహించింది. ఆ తరువాత రాజకీయ, ఎత్తుగడల పంథాలోని లోపాలను, ఆ పంథాను అప్పటి పార్టీ నాయకత్వం అమలు జరిపిన విధానంపై సవివరమైన నోట్సు తయారు చేసింది. ఆంధ్ర కార్యదర్శి వర్గం సమర్పించిన నోట్సు పూర్తిగా సంస్కరణ వాదమని, మార్పిస్తు లెనినిస్టు పంథా నుండి వైదొలగిందని అంటూ పార్టీ రెండో మహాసభలో ఎన్నికయిన పొలిట్ బ్యార్స్ దానిని పూరిగా తోసిపుచ్చింది.

1948 చివరికి పొలిట్బ్యార్స్ మూడు డాక్యుమెంట్లను రూపొందించింది - ‘జనతా ప్రజాస్వామ్యం’, ‘వ్యవసాయ సమస్య’, ‘ఎత్తుగడల పంథా’. వామపక్ష దుండుకువాదంతో కూడిన ఈ డాక్యుమెంట్లు కార్యక్రమాలను అమలు చేసే క్రమంలో అనేక సైద్ధాంతిక సమస్యలను ముందుకు తెచ్చాయి.

ఈ పంథాను అనుసరించే క్రమంలోనే 1949 మార్చి 9వ తేదీన అఫిల భారత రైల్వే సమ్మకి పిలుపునివ్వడం జరిగింది. భారత ప్రభుత్వం పార్టీ నాయకుల పైనా తీవ్రమైన అణచివేత చర్చలకు తెరలేపింది. అనేక రాష్ట్రాలలో కార్యక్రమాలు వేలసంఖ్యలోఘేడు చేయబడ్డారు. జైశ్వలు వర్గ పోరాట కేంద్రాలుగా ‘మార్చి లంటూ పార్టీ పిలుపు నిచ్చింది. దీని ఫలితంగా, పార్టీకి, విష్వవానికి విధేయులైన అనేక

చండ్ర రాజేశ్వరరావు

మంది కామ్యూనిస్టు తమ ప్రాణాలను బలియచ్చారు.

భౌతిక పరిస్థితులు, కార్బూకుల సంసిద్ధతను పరిగణనలోనికి తీసుకోకుండా ఈ సమ్మేళణలో పోరాటానికి పిలుపులు ఇవ్వడం జరిగింది. ఇది ఆప్పటి పొలిట్ బ్యార్స్ అను సరించిన వామపక్ష దుండుకు వాదాన్ని సూచిస్తున్నది. సమ్మేళణుకు తక్కువ స్పందన రావటాన్ని ఆత్మ విమర్శనాపూర్వకంగా పరిశీలించకుండా తమను ప్రశ్నించిన వారిని పిరికివారిగాను, సమ్మేళణుని విచ్చిన్నకారులుగాను, సంస్కరణ వాదులుగాను నాయకత్వం ముద్రవేసింది. ఈ కారణంగానే అనేక మంది కామ్యూనిస్టులు తొలగించారు. రాష్ట్ర కమిటీలు కూడా పునర్వ్యవస్థకరించ బడ్డాయి. పొలిట్ బ్యార్స్ తో ఏకీభవించని నాయకులు ఆత్మ విమర్శనాపూర్వకంగా లిఫిత పూర్వక సమాధానాలు సమర్పించాలని ఆదేశించడం జరిగింది. చాలా మంది అందుకునుగణంగా సమాధానాలు ఇచ్చారు కూడా. నాయకత్వం అనుసరించిన ఈ విధానాల ఫలితంగా పార్టీ సభ్యుల్లో 80,000 నుంచి 20,000లకు పడిపోయింది. పార్టీ పరిస్థితి బలహీనపడింది. పార్టీలో నిర్మాణిస్టులు అలముకున్నాయి. పార్టీ నాయకత్వం వహించిన రైతాంగ పోరాటాలే ఆనాడు కొంత

లో కొంత ఊరట కల్పించాయి.

ఈ పరిస్థితులలో ‘జనతా ప్రజాస్వామ్యం కోసం, దీర్ఘకాల శాంతికోసం’ అనే సంపాదకీయం కొమిన్ఫార్మ్ (కమ్యూనిస్టు ఇన్స్టిచ్యూషన్ బ్యార్స్) ప్రచరిస్తున్న పత్రికలో వచ్చింది. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ అగ్ర నాయకత్వం అనుసరిస్తున్న రాజకీయ పంథాను ఈ సంపాదకీయంలో తీవ్రంగా విమర్శించారు. ఇది పార్టీలో తీవ్ర అంతర్గత చర్చకు దారితీసింది. అంధ్రా పార్టీ కమిటీ ఈ సంపాదకీయంలోని అంశాలను తీసుకుని పొలిట్బ్యార్స్ దుండుడు కువాద విధానానికి వ్యతిరేకంగా తాము ప్రారంభించిన పార్టీ అంతర్గత పోరాటాన్ని ముమ్మరం చేసింది.

కేంద్ర కమిటీ కన్నా పొలిట్బ్యార్స్ అత్యున్నత సంస్థ అన్న వాదను తీవ్రంగా విమర్శించింది. దుండుడుకు రాజకీయ పంథాను అనుసరిస్తున్న పార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శిని తప్ప పట్టింది. తప్పుడు నిర్మాణ సూత్రాలను అనుసరిస్తున్నారని, ఏ మూల నుండి విమర్శ ఎదురైనానొక్క పెదుతున్నారని, ఆత్మ విమర్శ చేసుకోవడం లేదని, ఉమ్మడిగా కార్యక్రమాలు నిర్వహించే విధంగా చర్చలు తీసుకోడం లేదని, కేంద్ర కమిటీ సమావేశాలు జరపకపోవటం వంటి కొన్ని ముఖ్యమైన అంశాలను గుర్తించి, ఇవి పార్టీ విచ్చిన్నానికి దారి తీసున్నాయని ఎత్తిచూపింది.

కొమిన్ఫార్మ్ సంపాదకీయం నేపథ్యంలో 1950 మధ్యలో కేంద్రకమిటీ సమావేశం ఏర్పాటు చేయడం జరిగింది. తీవ్రమైన చర్చలు వాదోపవాదాలు, విమర్శలు, ఆత్మ విమర్శల తరువాత కొన్ని రాజకీయ, నిర్మాణపరమైన నిర్మయాలు తీసుకున్నది.

పార్టీ రెండో మహాసభలో ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఎన్నికయిన కామ్యూనిస్టు విధంగా పొలిట్ బ్యార్స్ దుండుడు కువాద విధానానికి దారి తీసున్నాయని ఎత్తిచూపింది. పార్టీ రెండో మహాసభలో ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఎన్నికయిన కామ్యూనిస్టు విధంగా పొలిట్ బ్యార్స్ దుండుడు కువాద విధానానికి దారి తీసున్నాయని ఎత్తిచూపింది.

(మిగతా 35వ పేజీలో)

ఈ సంచికలో...

1. భారతదేశవిష్వవహంధాకోసం పోరాటం 2
2. కోవిడ్ తరువాతప్రపంచం - నొప్పిజమేప్రత్యామ్మయం తమ్మినేని వీరభద్రం 4	
3. సమసమాజంకోసం పోరాటం అంటే ఎస్. వీరయ్య 7	
4. వేదకాలం-మలిదశక్రీపూ. 1000 - 700) ఎంవిఎస్ శర్య..... 10	
5. ప్రజా చలతకారుడుప్రాఫిసర్ డిఎన్ రూ ఎస్. వెంకట్రావు 13	
6. 'భారతదేశంలోస్వామ్యమంది ఐఎస్ రూ' డిఎన్ రూ 15	
7. ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థను నీరుగారుస్తన్నప్రభుత్వాలు ఎ. కోటిరెడ్డి 18	
8. 72 సంవత్సరాలభారత గణతంత్రం పి. అజయకుమార్ 22	
9. పులావుమాదాడిగులంచి ప్రభుత్వానికి ముందే తెలుసా ఆనందో భక్తో 25	
10. భారతదేశసంపదను కొల్లగట్టిన బ్రటన్ ప్రభాత్ పట్టాయక్, ఉత్సాపట్టాయక్ 28	

సంపాదకుడు:
ఎస్. వెంకట్రావు

సంపాదక వర్గం:
పాటూరు రామయ్య
బి.వి. రాఘవులు
తమ్మినేని వీరభద్రం
ఎస్. వీరయ్య
తెలకపల్లి రవి

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్కిస్టు)
అంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర కమిటీ తరఫున
ప్రచురణ కర్త, ముద్రాపకుడు: బి.వి.రాఘవులు
సంపాదకుడు : ఎస్. వెంకట్రావు
ఫోన్: ఎడిటర్ : 9490099333
ముద్రణ: ప్రజాశక్తి ప్రింటర్ అండ్ పట్టిపర్ట్ ప్రై. లి.,
14-12-19, కృష్ణగర్, తాడేపల్లి(మ), గుంటూరు(జి)
పోస్ట్: కె.హరికిష్ కోర్ట్: 9490098977
email:venkataraosankarapu@gmail.com
email:marxistap@gmail.com

ప్రయుచేటికరణ

“వ్యాపారం చేయడం ప్రభుత్వం పని కాదు” అని ప్రధాని నరేంద్ర మోడీ ఇటీవల ప్రకటించారు. వ్యాపారం అంటే ఆయన దృష్టిలో ప్రభుత్వ రంగంలో పరిశ్రమలు పెట్టడం, ప్రజలకు ఉద్యోగాలు, ఉపాధి కల్పించడం. ఆయన ఉద్దేశం ప్రకారం పారిశ్రామిక రంగం, విద్య, వైద్యం ఇతర సేవలనుండి ప్రభుత్వం తప్పుకుని వాటిని స్వదేశీ, విదేశీ బడా కార్పోరేట్ కంపెనీలకు అప్పగించాలి. దేశంలోని వనరులను ప్రజల నుండి లాక్కుని ఈ కార్పోరేట్లకు అప్పగించే ఫెలిసిటేటర్గా మాత్రమే ప్రభుత్వం ఉండాలి. అంటే దేశంలోని వనరులను ఒక క్రమపద్ధతిలో ఉపయోగించుకుని ప్రణాళిక ప్రకారం పరిశ్రమలు స్థాపించి ప్రజలకు ఉపాధి, విద్య, వైద్యం కల్పించే బాధ్యతలనుండి ప్రభుత్వం తప్పుకుని స్వదేశీ, విదేశీ ప్రయివేటు పెట్టుబడిదారులకు దేశంలోని వనరులన్నిటినీ అప్పగిస్తే వారే ప్రజలకు ఉపాధి కల్పిస్తారనే పాత సిద్ధాంతాన్నే ఆయన వల్లవేశారు.

నిజానికి ఈ సిద్ధాంతం మోడీది కాదు. ప్రపంచ బ్యాంకు, ఐఎంఎఫ్లు మూడు దశాబ్దాలక్రితమే ప్రపంచం మీద రుద్దిన సిద్ధాంతం ఇది. దీన్ని అమలు జరిపే క్రమంలోనే సరళీకరణ, ప్రపంచీకరణ, ప్రయివేటీకరణ (ఎల్పిజి), “సంస్కరణలు”, “ప్రభుత్వ ఉపసంహరణ”, “కనిష్ఠ ప్రభుత్వం, గరిష్ఠ పాలన”, “ట్రైకిల్డెన్ ఎఫెక్ట్”, “గుడ్ గవర్నెన్స్”, “శస్జ్ ఆఫ్ డూయింగ్ బిజినెస్” వంటి అనేక నినాదాలు పుట్టుకొచ్చాయి. ఆచరణలో మోడీ ప్రభుత్వం చేస్తున్నది వ్యాపారం నుండి తప్పుకోవడం కాదు. ప్రభుత్వమే పూనుకుని ప్రజాధనాన్ని, ప్రజల ఉమ్మడి సంపదను ప్రైవేట్ కార్పోరేట్లకు కారుచోకగా కట్టబెట్టడం.

మోడీగారు వల్ల వేస్తున్న ప్రపంచీకరణ కొద్దిమంది కుబేరులకు మాత్రమే లాభం చేకూర్చిందని ఆర్థిక గణాంకాలు సైతం చెబుతున్నాయి. మరోవైపు ఇది మొత్తం ప్రపంచాన్ని, భారత దేశాన్ని కూడా తీవ్రమైన ఆర్థిక సంక్లోభంలోకి నెట్టివేసింది. ఆర్థిక అసమానతలు, నిరుద్యోగం, పేదరికం పెరిగిపోయాయి. దీన్నుండి బయటపడలేక పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ కొట్టుమిట్టుడుతున్న తరుణంలో నరేంద్ర మోడీ ప్రయివేటీకరణ మంత్రాన్ని మరింతగా పటేస్తున్నారు. అన్ని రంగాలనూ ప్రయివేటీకరిస్తున్నారు. ప్రజల ఉపాధికి, దేశ స్వాపలంబనకు తోడ్పడే వ్యవసాయ మార్కెట్లునూ, ప్రభుత్వ రంగాన్ని గుండుగుత్తగా ప్రయివేటు కార్పోరేట్లకు అమ్మేయడానికి పూనుకున్నారు. విశాఖపట్టం స్థీలు ప్లాంటు ప్రయివేటీకరణ నిర్ణయం కూడా అందులో భాగమే.

బిజెపి ప్రభుత్వ ప్రయివేటీకరణను అడ్డుకోకపోతే రానున్న రోజుల్లో ఆర్థిక సంక్లోభం మరింత తీవ్రమవుతుందని సూచిలు తెలుపుతున్నాయి. కరోనాకు ముందునుండే నేల చూపులు చూసిన మన ఆర్థిక వ్యవస్థ కరోనాతో మరింత దిగజారిపోయింది. రికవరీ గురించి ఎన్నిక కబుర్లు చెబుతున్నప్పటికీ ఇప్పట్లో కోలుకునే పరిస్థితులు కనిపించడం లేదు. సంక్లోభం ఎంతగా ముదిరినా బడా పెట్టుబడిదారుల లాభాలకు దోకా లేకుండా ప్రభుత్వం చూస్తుంది. కానీ సంక్లోభ భారాలు ప్రజలపై తీవ్రంగా పడి వారి జీవన పరిస్థితులు ఇంకా దిగజారిపోతాయి. ఇప్పటికే నిరుద్యోగం, అధిక ధరలతో బాధపడుతున్న ప్రజలు రానున్న రోజుల్లో మరిన్ని సమస్యలు ఎదుర్కొంటారు.

అందువల్ల సంక్లోభాన్ని తీవ్రతరం చేసే ప్రయివేటీకరణను అనివార్యంగా ప్రతిఫుటించ వలసిన పరిస్థితులు ప్రజల ముందు నిలబడ్డాయి. ధిలీలో రైతులు, విశాఖలో కార్బూకులు, దేశ వ్యాపితంగా ట్రాన్స్పోర్ట్ సంస్థలు చేస్తున్న ఆందోళలు మచ్చుతునకలు మాత్రమే. ఈ నిరసనలు పెరిగి ప్రయివేటీకరణ విధానాలను తిప్పుకొట్టినప్పుడు మాత్రమే కార్బూకులకూ, ప్రజలకూ రక్షణ లభిస్తుంది.

వందా వివరాలు

విడిప్రతిక: రూ. 10, సంవత్సర చందా: రూ. 100, పోస్టు ద్వారా రూ. 120

పోస్టు ద్వారా లేదా ఏజెంటు ద్వారా తెప్పించుకోవచ్చు. లేదా మీ స్థానిక పార్టీ కార్బూలయంలో సంప్రదించండి. ప్రజాశక్తి బుక్సున్ అన్ని బ్రాంచీలలోనూ లభిస్తాయి.

చిరునామా
మేనేజర్,

మార్కెస్ (సైద్ధాంతిక మాసపత్రిక),
ప్రజాశక్తి భవనం, అమరారెడ్డి కాలనీ,
అరవింద సూల్క్లో వద్ద, తాడేపల్లి,
పిన్: 522501, గుంటూరు జిల్లా.

కోవిడ్ తరువాత ప్రపంచం -

నీటపలిజమే ప్రత్యామ్మయం

తమ్మునేని వీరభద్రం

కోవిడ్ 19 తరువాత కాలంలో, ప్రపంచంలో అనేక మార్పులు వేగంగా జరిగే అవకాశాలు కనపడుతున్నాయి. కరోనా మహామ్యారి కనీసం 10 సంవత్సరాలు ప్రపంచాన్ని వెనక్కు నెఱింది. ఒక్క చైనా తప్ప అన్ని ప్రధాన ఆర్థిక వ్యవస్థలూ 2020 ఆర్థిక సంవత్సరంలో మైనస్ జిడిపిలనే నమోదు చేశాయి. 2021లో కూడా 2020తో పోలిస్టే కొంత అభివృద్ధి సాధించినా, కరోనా పూర్వస్థాయికి ఆర్థిక వ్యవస్థలు చేరుకోవటం ఇప్పటిపుడే సాధ్యం కాదని ఐఎంఎఫ్, ప్రపంచ బ్యాంకు లాంటి సంస్థలు కూడా అంచనా వేస్తున్నాయి. అది కూడా కరోనా వైరస్ మళ్ళీ విజ్ఞంభించకుండా ఉంటే, వ్యాక్షినేషన్ ప్రక్రియ ప్రపంచమంతటా స్క్రమంగా పూర్తయితేనే సాధ్యమవుతుంది. ఈ పరిస్థితుల్లో కరోనా కట్టడి కావాలన్నా, ఆర్థికవ్యవస్థలు కుదుటపడాలన్నా ప్రపంచ దేశాల మధ్య పరస్పర సహకారం, సమన్వయం అవసరం. కానీ అగ్రరాజ్యం అమెరికా మాత్రం అలాంటి చౌరవ చూపక పోగా ఆటంకాలు కల్పిస్తోంది. కరోనా కట్టడి కంటే సోషలిస్టు చైనాను కట్టడి చేయటానికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యమిస్తోంది. అందుకు మిగతా పెట్టుబడిదారీ దేశాలన్నింటినీ కూడగట్టే ప్రయత్నాలను ముమ్మరం చేస్తోంది. అయితే ఆ విధమైన చైనా వ్యతిరేక కూటములు ఏర్పడటం ఇప్పటిన్న పరిస్థితుల్లో అంత తేలికేం కాదు. ఎందుకంటే అనేక దేశాలు చైనాతో రాజకీయ వైరం కంటే ఆర్థిక స్నేహసికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇచ్చేట్లున్నాయి. ప్రస్తుతం జరుగుతున్న ఈ పెనుగులాటలో జయాపజాయాలే భవిష్యత్తు ప్రపంచగమనాన్ని నిర్దేశిస్తాయనటం అతిశయోక్తి కాబోదు.

అమెరికా ఏకపక్ష వైభాగికా :

2014లో డోనాల్డ్ ట్రంప్ అమెరికా అధ్యక్షుడయ్యాక చైనా పట్ల అమెరికా వైభాగికా మార్పు ప్రారంభమైంది. చైనాను ఆర్థికంగా దిగ్యంధనం చేయటానికి అనేక చర్యలు తీసుకున్నారు. దఫదఫాలుగా చైనా వస్తువులపై వందల బిలియన్ డాలర్ టారిఫ్లు విధించారు. పోర్స్టన్లోని చైనా రాయబార కార్బాల యం మూసివేయించారు. చైనా విధ్యార్థులపై ఆంక్షలు విధించారు. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రపంచాన్ని కబళించే కుటులు చేస్తున్నదని ఆరోపణలు గుప్పించారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకుల అమెరికా ప్రయాణాలపై నిషేధం విధించారు. కెనడాపై వత్తిడి చేసి హువావే కంపెనీ సిఇఎస్ అకారణంగా అరెస్ట్ చేయించి రెండున్నరేండ్లుగా నిర్ఘంధంలో ఉంచారు. ఆఖరుకు కరోనా పుట్టుకు కారణం చైనాయే అంటూ ప్రపంచమంతటా ప్రచారం చేశారు. పట్టుబట్టి ఈ అంశంపై విచారణ కోసం డబ్బు.పోచ.ఓ ఆధ్యాత్మిక కమిటీని నియమింపజేశారు. ఇంకా అంర్జుతీయ వేదికలపై చైనాను అప్రదిష్టపాలు జేయటానికి అడుగుగునా ప్రయత్నించారు. అధ్యక్ష ఎన్నికల్లో ట్రంప్ ఓడిపోయాక కూడా ఈ ప్రయత్నాలు ఆగలేదు. ముఖ్యంగా అమెరికా స్టేట్ సెక్రటరీ మైక్ పాంపియో పదవిలోంచి దిగిపోవటానికి ముందు రోజు దాకా చైనాకు వ్యతిరేకంగా అనేక చర్యలు, ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆర్డర్లు అమల్లోకి తెచ్చారు. ఒకవైపు మానవాళి మొత్తాన్నే కబళించటానికి కరోనా మహామ్యారి విజ్ఞంబిస్తుంటే దానిని కట్టడి చేయటం గురించి కాకుండా ఈ రకమైన దాడులు చైనాపైనేగాక ఇంకా ఇతర సోషలిస్టు దేశాలపైనా, వామపక్ష ప్రభుత్వాలపైనా, తనకు

సిపిఎం తెలంగాణ రాష్ట్ర కార్యదర్శి

మిత్రులుగాని దేశాలపైనా అవెరికా అమలుచేసింది.

ట్రంప్ ఓడి .. బైడెన్ వచ్చినా ! :

కోవిడ్ నియంత్రణలో వైఫల్యాలు వెంటాడి ట్రంప్ ఎన్నికల్లో ఓడిపోయాడు. డెముక్రాటిక్ పార్టీ అభ్యర్థి జో బైడెన్ అధికారంలోకి వచ్చాడు. కొన్ని ఆంతరంగిక పాలనాంశాలలో మార్పులు మినహ విదేశాంగ విధానంలో, ముఖ్యంగా చైనా తదితర సోషలిస్టు దేశాల పట్ల వైభాగికా పెద్ద తేడా ఏమీ ఉండే అవకాశం కనిపించటం లేదు. అమెరికా కొత్త అధ్యక్షుడు జో బైడెన్ తన విదేశాంగ విధానం గురించి, ముఖ్యంగా చైనా పట్ల వైభాగికా గురించి మొదటి సారిగా ఫిబ్రవరిలో మాట్లాడాడు. ఆయన అన్న మాటలివి.. “ట్రంప్లాగా కాకుండా చైనాతో అమెరికా ప్రయోజనాల కోసం కలిసి పనిజేస్తాం. అంటే నిబంధనలుంటాం. వాటిని పాటించాలి. చైనాయే మా ప్రధాన పోటీదారు”. దీనికి చైనా అధికార పత్రిక ‘గోబల్ టైమ్స్’ ఇలా స్పందించింది.. “స్నేహ పూర్వక పోటీకి చైనా సిద్ధమే. అంతర్జాతీయ నిబంధనలు అనేవి అందరి ప్రయోజనాల కోసం ఉండాలి. అమెరికా ప్రయోజనాల కోసం మాత్రమే కాదు” అని. అంతకు ముందు అధ్యక్షుడు బైడెన్ టీమ్లో విదేశాంగ మంత్రిగా ఎంపికైన ఆంటోనీ ప్లింకెన్ తన అప్పాయింటోమెంట్ ఇంటర్వ్యూలో ఇలా చెప్పాడు.. “ట్రంప్ తీసుకున్న ఇతర వైభాగికాలతో నాకు విభేదం ఉన్నా చైనా పట్ల తీసుకున్న వైభాగికా మాత్రం సంపూర్ణంగా సమర్థిస్తాను. దానినే మేమూ కొనసాగిస్తాం” అని స్పష్టంగా చెప్పాడు. దీనిని బట్టి కొత్త అధ్యక్షుడు బైడెన్ కూడా చిన్న, చిన్న తేడాలేమైనా ఉన్న సారాంశంలో ట్రంప్ తీసుకున్న చైనా

వ్యతిరేక వైఫారినే కొనసాగించే అవకాశాలున్నాయనేది స్పృష్టం.

చైనా అంటే ఎందుకు వ్యతిరేకం ? :

చైనా పట్ల అమెరికా ఈ వ్యతిరేక వైఫారికి చూపుతున్న కారణాలేమిటి? చైనాలో ప్రజాసాధ్యమ్యం లేదనీ, మానవహక్కులు, హోరహక్కులు పాటించబడటం లేదనీ, ఆర్థిక వ్యవహారాలలో పారదర్శకత పాటించటం లేదనీ ఆరోపణలు చేస్తుంటారు. జిన్జియాంగ్ రాష్ట్రంలో వుయ్యిగర్ ముస్లింల సమస్య, హంగ్కాంగ్, టిబెట్, తైవాన్ సమస్యలు ఇందుకు ఉదాహరణగా అమెరికా, ఇతర పాశ్చాత్య దేశాలు చూపుతుంటాయి. ఈ ఆరోపణలు ఎలా కల్పితాలో, అక్కడ జరుగుతున్న వాస్తవాలేమిటో చైనా ఎప్పటికపుడు సమాధానాలు చెబుతునే ఉంది. అంతేగాక అవన్నీ చైనా అంతరంగిక సమస్యలు. చైనా తన ప్రజలను ఎలా పరిపాలించాలో ఇతర ప్రభుత్వాలు చెప్పలేవు గదా!. ఎన్నాళ్లగానో ఈ సమస్యలన్నీ ఉన్నా చైనాతో సత్యంబంధాలు అమెరికా కొనసాగించింది కదా? ఇప్పుడు ఆకస్మాత్తుగా చైనా వ్యతిరేక ప్రచారానికి, మిలటరీ పరమైన కూటములతో దాని కట్టడికీ ఎందుకు అమెరికా పూనుకుంటోంది. పైకి చేపే కారణాలు కాకుండా ఇందుకు అసలు కారణాలు వేరే ఉన్నాయి.

సోవియట్ యూనియన్ ను విచ్చిన్నం చేసినట్లుగానే చైనాలో సోషలిజాన్ని కూడా కబించాలనేది అమెరికా అసలు పన్నాగం. ప్రపంచీకరణ, సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాల అమలతో చైనా క్రమంగా రాజకీయంగా కూడా 'లిబరల్ డెమోక్రసీ' వైపుగా మారుతుండనేది వాళ్ల అంచనా. ఇన్నాళ్లూ ఆ ఆశతోనే చైనాతో సఖ్యంగా ఉన్నారు. కానీ చైనా సరళీ కరణ ఆర్థిక విధానాలను తన అభివృద్ధికి ఉపయోగించుకుంటూనే ఆర్థికవ్యవస్థపై ప్రభుత్వ పట్టును మాత్రం చెదరనీయటం లేదు. సోషలిజ్సు పంధాను వీడలేదు. 2001లో డబ్యూ.టి.వో లోకి ప్రవేశించాక చైనా ఆర్థికశక్తి అమోఫుంగా పెంచుకోగలిగింది. ఇప్పుడు ప్రపంచంలో రెండో ఆర్థికవ్యవస్థగా ఉంది. 2028 నాటికల్లా అమెరికాను మించిపోయి మొదటి శక్తిగా నిలుస్తుందనేది అందరూ అంగీకరిస్తున్న సత్యం. మిలటరీ పరంగా కూడా అమెరికాకు దీటైన శక్తిగా చైనా తయారవుతోంది. 2008 నుండి ప్రపంచం ఎదుర్కొంటున్న ఆర్థిక మాంద్యాన్ని చైనా జయప్రదంగా ఎదుర్కొంది. కోవిడ్ మొదట సోకింది చైనాలోనే అయినా ప్రభు

“ కానీ చైనా సరళీ కరణ ఆర్థిక విధానాలను తన అభివృద్ధికి ఉపయోగించుకుంటూనే ఆర్థికవ్యవస్థపై ప్రభుత్వ పట్టును మాత్రం చెదరనీయటం లేదు. సోషలిజ్సు పంధాను వీడలేదు. 2001లో డబ్యూ.టి.వో లోకి ప్రవేశించాక చైనా ఆర్థికశక్తి అమోఫుంగా పెంచుకోగలిగింది. ఇప్పుడు ప్రపంచంలో రెండో ఆర్థికవ్యవస్థగా ఉంది. 2028 నాటికల్లా అమెరికాను మించిపోయి మొదటి శక్తిగా నిలుస్తుందనేబి అందరూ అంగీకరిస్తున్న సత్యం. ”

సైన్యాల ఉపసంహరణ కోసం చర్చలకు సన్మానమైన భారత, చైనా సైనిక అధికారులు

త్వమూ, ప్రజలు పెద్దవెత్తున కేంద్రీకరించి కృషి చేయటం ద్వారా ఆ మహామ్యారి నుండి బయటపడ గలిగారు. ప్రపంచంలోని ప్రధాన ఆర్థికవ్యవస్థలన్నీ 2020లో మైన్ అభివృద్ధిని రికార్డు చేస్తే ఒక్క చైనాలో మాత్రం జిడిపి 2.3 శాతం అభివృద్ధిని నమోదు చేయగలిగింది. 2021లో కూడా 7 శాతం పైగా అభివృద్ధి ఉంటుందని ఐఎంఎఫ్ అంచనా వేస్తున్నది.

పెరుగుతున్న చైనా పలుకుబడి :

ఈ పరిణామాలతో ప్రపంచ దేశాలలో చైనా పలుకుబడి కూడా గణనీయంగా పెరిగింది. ముఖ్యంగా బెల్ల్ అండ్ రోడ్ ఇనిషియేటివ్ ద్వారా చైనా ప్రభుత్వ కంపెనీలు, ఆర్థిక సంస్థలు, బ్యాంకుల సహకారంతో అనేక దేశాలలో ప్రోవేలు, ఎన్జీ ప్రాజెక్టులు, పోర్టులు, రైల్వేలైన్లు తదితర అభివృద్ధి ప్రాజెక్టులు చేపట్టింది. ఇప్పటివరకూ మొత్తం 138 దేశాలు ఈ ప్రాజెక్టు క్రింద చైనాతో ఒప్పందాలు చేసుకున్నాయి. గత 7 సంవత్సరాలుగా నిర్మాణ పనులు సాగుతున్నాయి. ఆసియా, మధ్యప్రాచ్యం, ఆఫ్రికా, కోలంబియా, మధ్యామెరికాకు కంటగింపుగా తయారైంది. చైనా ఆర్థిక శక్తిని దెబ్బగొడితే తప్ప దానినేమీ చేయలేదునే అంచనాకు అమెరికా రావటవే ట్రంప్ కాలంలో ఆరంభించిన 'ట్రేడ్ వార్' అంతర్యం అనేది వాస్తవం. ప్రపంచ ప్రధాన ఆర్థిక కేంద్రాలైన ఆసియా, యూరోప్ దేశాలను తన

యూరోప్ దేశాలను సముద్ర, భూ మార్గాల ద్వారా కలిపి వ్యాపార రూట్లను నిర్మించటం ఈ ప్రాజెక్టు లక్ష్యంగా ఉంది. ఒబామా కాలంలో దీనికి విరుగుడుగా సిపిటిపిలి లాంటి కూటములకు ప్రయత్నాలు జరిగినా ట్రంప్ వాటినుండి వైదొలగటంతో అవేసీ సఫలం కాలేదు. కోవిడ్ కాలం సంక్షోభాలను చైనా జయప్రదంగా అధిగమించటం, అమెరికా దారుణంగా విఫలం కావటంతో ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ వైఫల్యాలు ప్రముఖంగా చర్చకు రావట ప్రారంభమైంది. ఆశించిన విధంగా చైనా సోషలిజం లిబరల్ పాలసీల వల్ల బలహీన పడకపోగా ఆర్థికంగా, రాజకీయంగా చైనా బలపడటం అమెరికాకు కంటగింపుగా తయారైంది. చైనా ఆర్థిక శక్తిని దెబ్బగొడితే తప్ప దానినేమీ చేయలేదునే అంచనాకు అమెరికా రావటవే ట్రంప్ కాలంలో ఆరంభించిన 'ట్రేడ్ వార్' అంతర్యం అనేది వాస్తవం. ప్రపంచ ప్రధాన ఆర్థిక కేంద్రాలైన ఆసియా, యూరోప్ దేశాలను తన

“ఈ అనుభవాలతో ఇటీవలి వరకూ అమెరికాను అతిగా నమ్మిన మనదేశం కూడా చైనాతో సరిహద్దు ఉద్దిక్తతను సదలించు కోవటానికి, ఇరువుల సైన్యాలనూ సరిహద్దుల నుండి ఉపసంహరించు కోవటానికి చొరవ తీసు కోవటం మంచి నిర్ణయం. చైనా పెట్టు బడులపై ఇదివరకు విధించిన అంక్షల విషయంలో కూడా మన ప్రభుత్వం పునరాలో చిస్తున్నట్లుగా కొన్ని పత్రికలు ఇటీవల వార్తలు ప్రచురించాయి.”

ఆధిపత్యంతో చైనాకు వ్యతిరేకంగా నిలబెట్టాలని అమెరికా పథకాలు పన్నింది.

అందులో భాగంగానే దక్కిణ చైనా సముద్ర జలాలపై హక్కుల విషయంలో చైనాతో విభేధాలున్న వియత్తాం, ఫిలిప్పీన్స్ లాంటి ఆగ్నేయాసియా దేశాలను అక్కన చేర్చుకోవ టానికి, వారిని చైనాపై ఎగదోలటానికి అమెరికా ప్రయత్నించింది. మరోవైపు ఇండో పసిఫిక్ పేరుతో క్వోడ్ ఒప్పందానికి ఇండియా, ఆప్ట్రేలియా, జపాన్ దేశాలను ఒప్పించింది. ఇంకోవైపున యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలతో ట్రుంప్ కాలంలో దెబ్బతిన్న సంబంధాలను పునరుద్ధరించేందుకు ఆ దేశాలన్నింటిని చైనాకు వ్యతిరేకంగా నిలిపేందుకు బైడెన్ యంత్రాంగం తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తున్నది. అలాగే కరోనాకు కారణం చైనాయే అని నిరూపిం చేందుకు డబ్బుటివో కమిటీ ద్వారా ప్రయత్నం చేసింది. కానీ అమెరికా ప్రయత్తాలు ఫలించకపోగా, అనూహ్నేమైన ఎదురు దెబ్బలు తగిలాయి. తాను కూటములు నిర్మించాలను కున్న దేశాలన్నే చైనాతో ఆర్థిక ఒప్పందాలలోకి ప్రవేశించాయి.

ఆర్.సి.ఇ.పి. ఒప్పందం :

2020 నవంబర్ 15న, చైనాతో 10 ఆగ్నేయాసియా దేశాలు సహా, మొత్తం 15 దేశాల మద్య ఆర్.సి.ఇ.పి (రీజిసల్ కాంప్రెహెన్స్ ఎకనామిక్ పార్ట్నర్సిప్) ఒప్పందం జరిగింది. ప్రపంచంలోనే అతి పెద్ద ‘ఫ్రీ ట్రేడ్’ ఒప్పందం ఇది. ఫ్రీ ట్రేడ్ అంటే టాక్స్లు, సుంకాలు లేని వ్యాపారం. ప్రపంచ జనాభాలో 30 శాతం జనాభా 35 శాతం జిడిపి ఉన్న ఈ దేశాలు పరస్పరం ఈ ఒప్పందం ద్వారా లాభం పొందుతాయి. ఈ దేశాలలో చైనాతో పాటు పది ఏసియాన్ దేశాలు (బ్రూన్, కంబోడియా, ఇండోనీసియా, లావోస్, మలేషియా, మయన్సార్, ఫిలిప్పీన్స్),

సింగపూర్, థాయ్ లాండ్, వియత్తాం), ఆప్ట్రేలియా, జపాన్, దక్కిణ కొరియా, న్యూజిలాండ్ దేశాలున్నాయి. విస్తారమైన చైనా హర్షోట్పైన ఆధారపడి ఈ దేశాలన్నే కోవిడ్ అనంతర ఆర్థికాభివృద్ధిని సాధించే ప్రయత్నంలో ఉన్నాయి. ఈ దేశాలలో కొన్నింటికి దక్కిణ చైనా సముద్ర జలాల విషయంలో ఉన్న తేడాలను చర్చల ద్వారా పరిష్కరించుకుంటామని అవి ప్రకటించటం గమనార్థం.

చైనా - యూరోపియన్ యూనియన్ ఒప్పందం :

మరో ముఖ్యమైన ఒప్పందం డిశంబర్ 30న జరిగింది. 27 దేశాలన్న యూరోపియన్ యూనియన్ చైనాతో పెట్టుబడుల ఒప్పందంపై అంగీకారానికి వచ్చింది. ఈ ఒప్పందానికి జర్మనీ ఛాన్స్లర్ ఏంజెలా మెర్కెల్, ప్రాన్ అధ్యక్షుడు ఎమాన్యుయేల్ మెక్రాన్ ఎక్కువ చొరవ చూపించారు. అప్పటికింకా జో బైడెన్ అధికారంలోకి రాలేదు. అంఱునా ఈ ఒప్పందాన్ని అడ్డుకునేందుకు ప్రయత్నించాడు. బైడెన్ భద్రతా సలహాదారుగా ఎంచుకున్న ‘జేక్ సల్వివాన్’ యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలను ద్వితీయించే బహిరంగంగా ఒక ప్రకటన చేసాడు. ఏమనంటే ‘బైడెన్ ప్రమాణ స్వీకారం కాగానే యూరోపియన్ మిత్రులతో సమావేశం కావటానికి, చైనాను ఎలా కట్టడి చేయాలనే దానిపై చర్చించటానికి చాలా ఆసక్తిగా ఉన్నారని, చైనాతో ఒప్పందానికి అప్పడే తొందర పడ్డాడ్ని’ ప్రకటన చేశాడు. అయినా సరే ఈ విజ్ఞప్తులేవీ భాతరు చేయకుండా, ఇటలీ, పోలండ్ లాంటి కొన్ని దేశాల అభ్యర్థతరాలను పక్కనబెట్టి మరీ డిశంబర్ 30న చైనా అధ్యక్షుడితో జరిగిన ఆన్ లైన్ సమావేశంలో యూరోపియన్ దేశాల నేతలు ఈ ఒప్పందంపై సంతకాలు చేశారు. ఈ ఒప్పందం యూరోపియన్ పార్లమెంట్ ఆమోదం పొందితే 2022 ప్రారంభం నాటికి అమల్లోకి వస్తుంది. ట్రుంప్

కాలంలో యూరోపియన్ దేశాలతో అమెరికా సంబంధాలు దెబ్బతిన్నాయి. వాటిపై ఆయన అనేక ఆంక్షలు విధించి ఉక్కపోతకు గురి చేశాడు. ఆ అనుభవాలతో అంతర్జాతీయ వ్యవహారాలలో ‘స్వతంత్రం’గా వ్యవహరించాలని అవి నిర్ణయానికి వచ్చాయి. అంత మాత్రాన అవి అమెరికాకు వ్యతిరేకమని కాదు గానీ ఇదివరకులాగా అమెరికా ఏం చెబితే దానికి తలూపటం కాకుండా తమ స్వంత ప్రయోజనాలు రక్కించుకోవటానికి స్వతంత్రంగా వ్యవహరించటానికి సిద్ధపడుతున్నాయి.

చైనా - సి.ఇ.ఇ.సి సమావేశం :

ఫిబ్రవరి 9న చైనా అధ్యక్షుడు పీజిన్పింగ్ అధ్యక్షతన సెంట్రల్ యూరోప్, ఈప్రెస్ యూరోప్ (సిజిసి) దేశాల సమావేశం జరిగింది. రాబోయే కాలంలో చైనా, యూరోపు దేశాల వ్యాపార సంబంధాలను మరింత బలోపేతం చేయాలని నిర్ణయాలు తీసుకుంది. ఒకవైపు అమెరికా అధ్యక్షుడు బైడెన్ చైనాను ప్రధాన పోటీదారుగా చిత్రించేందుకు, దానికి వ్యతిరేకంగా యూరోపియన్ దేశాలను కూడగట్టేందుకు ప్రయత్నిస్తున్న నేపథ్యంలో జరిగిన ఈ సమావేశం అమెరికాకు గట్టి సంకేతాలిచ్చింది. “చైనా మాకు పోటీదారు కాదు. చైనాతో స్వీపుమే మాకు ఆర్థికాభివృద్ధిని చేకూరుస్తుంది. మాకు మీ నినాదాలు ఆవసరం లేదు” అని చెప్పినట్లయింది.

ఈ అనుభవాలతో ఇటీవలి వరకూ అమెరికాను అతిగా నమ్మిన మనదేశం కూడా చైనాతో సరిహద్దు ఉద్దిక్తతను సదలించు కోవటానికి, ఇరువురి సైన్యాలనూ సరిహద్దుల నుండి ఉపసంహరించు కోవటానికి చొరవ తీసు కోవటం మంచి నిర్ణయం. చైనా పెట్టుబడులపై ఇదివరకు విధించిన అంక్షల విషయంలో కూడా మన ప్రభుత్వం పునరాలో చిస్తున్నట్లుగా కొన్ని పత్రికలు ఇటీవల వార్తలు ప్రచురించాయి. అలాగే పాకిస్తాన్తో కూడా కాల్పుల విరమణ ఖచ్చితంగా అమలు జరపాలని ఇరుదేశాల సైనిక అధికారులు నిర్ణయించుతాయి. అధికారులు ప్రస్తుతించాడు.

కరోనా జన్మస్థానం వూహోన్ ల్యాబ్ కాదు :

కరోనా వైరస్కు కారణమైన వైరస్ జన్మస్థానమేది? అనే విషయం నిర్మారించాలని ఏర్పడ్డ (తరువాయి 34వ పేజీ)

నమ సమాజం “కోర్సం”

పేరిరాటం అంద్రు

ఎన్.విరయ్

స్వతంత్ర భారత దేశరాజకీయ చరిత్రలో మొట్టమొదటి సాధారణత్వానికి వెట్టుడిదారీ వర్గం ఒక రాజకీయపార్టీ వెనుక, క్రాంగ్ ఒక వ్యక్తిగతిగొందుమోది వెనుక సమీకరించబడ్డారు.

రాష్ట్ర బజాజ్ వంటి బహు కొద్దిమంది అందుకు

మినహాయింపు. ॥

రచయిత సిపిఐ(ఎం) కేంద్రకమిటి సభ్యులు

శ్రమ దోషిడి లేని సమాజం కోసం పోరాటం అంటే ఏమిటి?

ప్రత్యామ్నాయ సంస్కృతి అంటే ఏమిటి?

నిత్య జీవితంలో దాన్నెలా ఆచరించాలి.

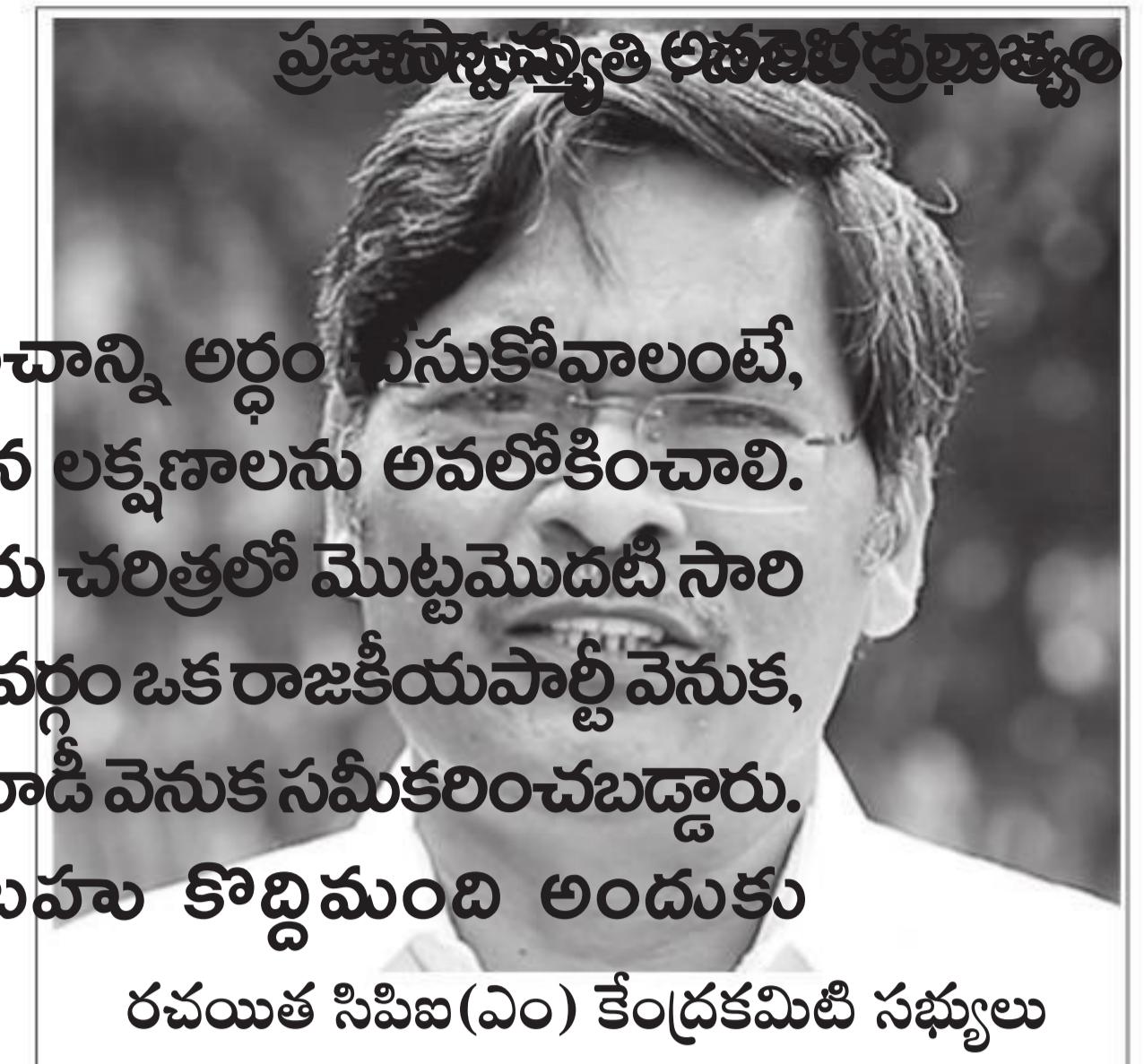
జౌను..... సిద్ధాంతపరంగా దోషిడి రహిత సమాజం కోసం పోరాడా లంటున్నాం. మనువాద సంస్కృతికి, పాలకవర్గ సంస్కృతికి ప్రత్యామ్నాయం కావాలంటున్నాం. సిద్ధాంత పరంగా చెప్పటం వరకు బాగానే ఉన్నది. ఇది ఆచరణలో పెట్టటమే అసలైన సమస్య. సాధారణ సభ్యులకూ, కమ్యూనిస్టు అభిమాను లకు ఈ విషయంలో స్పష్టత అవసరం. ఆగ్నిలీ గ్రూపులలో ఉన్నపుడే ఈ అంశాల మీద ఒక అవగాహనకు రావటం అవసరం. ఏటి మీద చర్చించాలి. వర్గ సంఘర్షణకు సిద్ధపడాలి. కార్బూకులను, ఇతర శ్రామికులను సమీకరించటం, పోరాడటం ఒక సామూహిక ప్రక్రియ. యాజమాన్యాలను, భూస్వాములను, పోలీసులను, ఇతర ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్నే ఎదుర్కొని నిలబడవల్సి వస్తుంది. కష్టనష్టాలకు తట్టుకుని పోరాడవల్సి వస్తుంది. సామాజిక, సాంస్కృతిక రంగాలలో ఈ పోరాటం సామూ హికంగా ఉండకపోవచ్చు. అనేక సందర్భాలలో వ్యక్తిగతంగా పరీక్షకు తట్టుకుని, వత్తిడులకు తల్లిగ్గ కుండా ధైర్యం ప్రదర్శించవల్సి వస్తుంది.

దోషిడి రహిత సమాజం కోసం అనేక రంగాలలో పోరాడవల్సి ఉంటుంది. ఆగ్రిక, సామాజిక, సాంస్కృతిక, రాజకీయ తదితర రంగాలలో వర్గపోరాటం చేయాలి. అంటే కార్బూకవర్గం, ఇతర శ్రామికుల జీవితంలో ఎదుర్కొనే అన్ని రకాల సమస్యల మీద కృషి చేయాలి. ఇది కూడా చెప్పటం సులభమే. ఆచరణ ముఖ్యం.

ఆగ్రికరంగంలో వర్గపోరాటం సులభంగానే అర్థమవుతుంది. కార్బూకులు పనిచేస్తున్న పరిశ్రమలో యాజమాన్యం దోషిడిని ప్రత్యక్షంగా ఎదుర్కొంటారు. కాంట్రాక్టర్లు, వ్యాపారులు

దోషిడిని సులభంగానే గ్రహించగల్లారు. వేతనాల పెంపు కోసం, ఇతర సౌకర్యాల కోసం, చట్టపరమైన హక్కుల అమలు కోసం తమ యజమానితో పోరాడుతారు. పెట్టుబడిదారీ వర్గం మీద పోరాటం ఆవశ్యకతను వివరించి నపుడు అర్థం చేసుకుంటారు. భూస్వామి మీద పోరాటం గానీ, ధనిక రైతు మీద పోరాటం ఆవశ్యకత గానీ వ్యవసాయ కూలీలు, పేద రైతులు సులభంగానే గ్రహిస్తారు. శ్రమదోషిడిని ప్రత్యక్షంగా అనుభవిస్తున్న ఏరిని భూమికోసం, కూలిపెంపు కోసం, వెట్టిచాకిరీ నుండి విముక్తి కోసం, హక్కుల అమలు కోసం సమీకరించి పోరాడవచ్చు. దోషిడి లేని సమాజం కోసం సాగే పోరాటంలో కార్బూకవర్గం నాయకత్వ పొత్ర వహిస్తుంది. రైతులు, వ్యవసాయ కార్బూకులతో కలిసి నడవాల్సి ఉంటుంది. ఇతర మిత్రుల మద్దతు కూడగట్టాలి. అందువల్ల కార్బూకవర్గం, వ్యవసాయ కూలీలు, పేదరైతులు పునాదివర్గాలు. ఏరిని సమీకరించి పోరాడటం ద్వారానే ఇతర మిత్రులను ఆకర్షించగల్లారు. ఈ రంగాలలో జరిగే పోరాటాలు, ఏరు ప్రదర్శించే ఐక్యత ద్వారానే సమాజంలోని ఇతర ప్రజాస్వామ్యవాదుల మద్దతు కూడగట్టగలుగుతారు. కార్బూకరంగంలో ఒక కంపెనీలో కార్బూకులను సంఘటితం చేయటం, ఒక పారిశ్రామిక ప్రాంతంలో సంఘటితం చేయటం, నివాస ప్రాంతాలలో అసంఘటిత కార్బూకులను సంఘటితం చేయటంతో ఈ కృషి మొదలవుతుంది. వ్యవసాయ రంగంలో గ్రామస్థాయి కృషి ప్రధానం. గ్రామంలో వ్యవసాయ కూలీలను, పేదరైతులను సంఘటితం చేయటం ద్వారా మొదలవుతుంది. క్లేట్ర స్థాయిలో బలమైన పునాదులు పడాలంటే అనేక కంపెనీలో, పారిశ్రామిక ప్రాంతాలలో, నిర్దిష్ట నివాస ప్రాంతంలో అసంఘటిత కార్బూకులను సంఘటితం చేయాలి. గ్రామాలలో వ్యవసాయ కూలీలను, పేదరైతులు, కౌలు రైతులను కూడగట్టాలి.

సామాజిక రంగంలో పోరాటం సంకీర్ణమైనది. కులవ్యవస్తోనూ, పురుషాధిక్యతోనూ ముడిపడి ఉన్నది. ఆగ్రికాంశాలతో పెనవేసుకుని ఉన్నది. భావజాల రంగంలోనూ సునిశితమైన పోరాటం చేయాలి. బాధితులను సమీకరించటం, సంఘటితం చేయటంలో అనేక అవాంతరాలను అధిగమించాల్సి ఉంటుంది. భూస్వామ్య సమాజంలో పెత్తందార్ల ప్రయోజనాల కనుగొంగానే కులవ్యవస్తు బలపడింది. కానీ కులాన్ని సాధారణ ప్రజలు తమదిగా భావిస్తున్నారు. పూర్వజన్మ సుకృతంగా భావిస్తున్నారు. దోషిడిలేని సమాజం కోసం జరిగే పోరాటంలో తమకు కులం ఆటంకు వుతుందని గ్రహించటం అంత సులభం కాదు. నిచ్చెనమెట్ల కులవ్యవస్తో ప్రతి కులం, తనకన్నా కింది కులాలుగా తాను భావిస్తున్న వారిమీద పెత్తనం చేసేందుకు ప్రయత్నిస్తుంది. తనకన్నా పై కులాలని భావిస్తున్న వారినుంచి వివక్షను ఎదుర్కొంటుంది. ఈ కులవ్యవస్తే గ్రామీణ పేదలు ఐక్యం కాకుండా చూసేందుకు పెత్తందార్లకు వరప్రసాదంగా ఉన్నది. కులవివక్ష మీద పోరాటానికి పేదలు అంత సులభంగా సిద్ధపడరు. కుల కట్టబాట్లను వారు నమ్మితూ ఉండటం ఒక కారణం. పెత్తందార్ల భూమి మీద పోరాటానికి పేదలు అంత సులభంగా సిద్ధపడరు. కుల కట్టబాట్లను వారు నమ్మితూ ఉండటం ఒక కారణం. పెత్తందార్ల భూమి మీదనే కూలీలుగా వెళ్లవల్సి రావటం మరొక కారణం. కులవివక్షను ప్రశ్నిస్తే కూలికి పిలవరనే భయం కూడా పనిచేస్తుంది. పెత్తందార్లతో ఉన్న అప్పుల బంధం కూడా ఒక అడ్డంకి. అందువల్ల కార్బూకుల వేతనాల పెంపు కోసం, ఇతర సౌకర్యాల కోసం, వ్యవసాయ కూలీల కూలిపోరాటాలు, ఉపాధి కోసం, అప్పుల కోసం పోరాటాలు చేయాలి. రైతులు అప్పులూ, మద్దతు ధర కోసమూ పోరాడాలి. ఆగ్రికంగా చిత్రికిపోయిన వృత్తిదారులకు ప్రత్యామ్నాయ ఉపాధి కోసం పోరాడాలి. ఏటితోపాటు కులవివక్ష మీద పోరాటం కూడా చేయాలి. ఇతర పోరాటాలు లేకుండా కేవలం కులవివక్ష మీద చేసే కృషి,

ప్రజాస్త్థాన్యత లక్ష్మిప్రభుత్వాన్యత

“ సాధారణ ప్రజలలో సంప్రదాయాల పేరుతో బలంగా జీర్ణించుకుని ఉన్న భూస్వామ్య భావజాలం ఫలితంగానే ఈ ఘర్షణ కుటుంబం నుంచే మొదలవుతుంది. తల్లిదండ్రులు, బంధు మిత్రులతోనే.... ఒంటలగా ఘర్షణ పదవల్ని రావచ్చు. ఒత్తిడులను తట్టుకుని లక్ష్మిసాధన కోసం పట్టుదలగా నిలబడాలి. కుటుంబసభ్యులు గానీ, బంధుమిత్రులుగానీ ఏ దురుద్దేశంతోనో ఒత్తిడి చేస్తున్నారనుకుంటే పొరపాటు. సంప్రదాయాలను ప్రశ్నించటమంటే చెడి పోవటమని వారు నమ్ముతారు. ”

నిలదొక్కుకునేందుకు పరిమితు లుంటాయి.

పురుషాధిక్యత కూడా ఒక సంక్లిష్ట సమస్యగా ముందుకొన్నాన్నది. ఉన్నత చదువులు చదివిన మధ్యతరగతి ఉద్యోగులు, సాధారణ కార్యకులు, వ్యవసాయ కూలీలు, ఇతర శ్రామికులు కూడా స్థీ పురుష సమానత్వాన్ని అంగీకరించరు. స్థీలు కూడా పతియే ప్రత్యేక దైవమని నమ్ముతున్న సమాజం. ఇది భూస్వామ్య సమాజం నుంచి వారసత్వంగా సంక్రమించిన జాడ్యం. తప్పుడు సంప్రదాయం. మహిళను పురుషులు తమ ఆస్తిగా పరిగణించటం, పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో స్థీని వ్యాపార సరుకుగా పరిగణించటం వల్ల అనేక సమస్యలు తలెత్తుతున్నాయి. ఒకవేళ కష్టజీవుల బ్యక్తికు ఆటంకం... మరోవేళ మహిళల మీద పని స్థలాలతో సహా, అన్ని చోట్లా వేదింపులు పెరుగుతున్నాయి. లైంగిక వేదింపులకు, దాడులకు వ్యతిరేకంగా శ్రామికులంతా నిలవాలి. మహిళల స్వతంత్ర వ్యక్తిత్వాన్ని గౌరవించాలి. ఆనంద్, గోదావరి లాంటి సినిమాలలో చూసి ఆనందించటం, దర్శకులను అభినందించటం వేరు. నిత్య జీవితంలో వీటిని అంగీకరించటం వేరు.

సాంస్కృతిక రంగంలో పోరాటం మరింత సున్నితమైంది. వ్యక్తిగతంగా తలపడవల్నిన రంగం కూడా. కుల కట్టుబాట్లు ఛేదించాలి. మతం పేరుతో ప్రజల మధ్య విభజన ప్రయత్నాలను నిలుపరించాలి. మూడు నమ్ముకాలకు దూరంగా ఉండాలి. ప్రజల మధ్య శాస్త్రీయ దృక్పథం పెంపుదలకు కృషి చేయాలి. సంప్రదాయాల పేరుతో జరిగే అశాస్త్రీయ క్రతువుల పట్ల కుటుంబానీకి, శ్రామికులకూ, ఇతర ప్రజానీకానికి శాస్త్రీయ అవగాహన కల్పించాలి. ఇలాంటి సమస్యల పట్ల ఒత్తిడి సొంత కుటుంబం నుంచే ప్రారంభమవుతుంది. సాధారణ ప్రజలలో సంప్రదాయాల పేరుతో బలంగా జీర్ణించుకుని ఉన్న భూస్వామ్య భావజాలం ఫలితంగానే ఈ ఘర్షణ కుటుంబం నుంచే మొదలవుతుంది.

తల్లిదండ్రులు, బంధుమిత్రులతోనే.... ఒంటరిగా ఘర్షణ పదవల్ని రావచ్చు. ఒత్తిడులను తట్టుకుని లక్ష్మిసాధన కోసం పట్టుదలగా నిలబడాలి. కుటుంబసభ్యులు గానీ, బంధుమిత్రులుగానీ ఏ దురుద్దేశంతోనో ఒత్తిడి చేస్తున్నారనుకుంటే పొరపాటు. సంప్రదాయాలను ప్రశ్నించటమంటే చెడి పోవటమని వారు నమ్ముతారు. దేవుడికి కోపం వస్తుందని భయపడతారు. బంధుమిత్రులకు దూరం కావల్ని వస్తుందని ఆందోళన చెందుతారు. పొరపాటు అభిప్రాయాలతో ఉన్నారనీ, వారిని సరిదిద్దటం కోసమే తాము వత్తిడి చేస్తున్నామని నమ్ముతారు. అందువల్ల వ్యక్తిగతంగా వారెవరూ శత్రువులు కాదు. అత్యంత ఆప్టులు కూడా. కానీ భూస్వామ్య సమాజ, మనువాద భావజాలం ప్రభావంతోనే బలమైన మూడు విశ్వాసాలు ప్రదర్శిస్తారు. ఈ భావజాలం కార్యకవర్గానికి, శ్రామికులకు శత్రుపూరితం. ఆ నమ్మకాలతో ఉన్న కుటుంబీకులనూ, బంధుమిత్రులనూ శత్రువులుగా చూడవద్దు. కానీ వారంతా కలిసి తీవ్రమైన ఒత్తిడి చేస్తారు. భయపెడతారు. వెలివేస్తామంటారు. బంధాలు తెంచుకుంటామంటారు. కుల గౌరవాన్ని, పరువ ప్రతిష్టలు మంటగలుపుతున్నావని నిందలు వేస్తారు. అయినా పట్టుదలతో, మనో నిబ్బరం ప్రదర్శించాలి. ఇది కత్తిమీద సాములాంటిదే.

కులాంతర, మతాంతర వివాహాలు కొత్త కాదు. కమ్మానిస్టులు మాత్రమే చెపుతున్నవి కూడా కాదు. తెలంగాణ రైతాంగ సాయుధ పోరాట కాలం నుంచే.... స్వాతంత్ర్యోద్యమ కాలం నుంచే కులమతాల కత్తితంగా, మూడు నమ్మకాలకు అతీతంగా ఆదర్శ వివాహాలు అనేకం జరిగాయి. ఉద్యోగ బంధంతో కలిసిన ప్రేమ వివాహ బంధాలు అవి. వీటికన్నాముందునుంచే ఈ కట్టుబాట్లను, మూడు నమ్మకాలను ప్రశ్నించే ధోరణలు అనాదిగా వస్తున్నవే. “కులముగలవాడు, గోత్రమ్ముగలవాడు/విద్యచేత విరవీగువాడు/పసిడిగలవాని బానిస కొడుకురా” అన్నది మనందరికీ

తెలిసిన వేమన పద్యం. “మంచి అన్నది మాల అయితే మాలనేనవుదున్” అన్నాడు మహాకవి గురజాడ. వీటితో నిమిత్తం లేకుండానే, సమాజంలో వస్తున్న ఆర్థిక, సాంఖ్యిక మార్పుల ఫలితంగానే, సంఘసంస్కరలూ, కమ్మానిస్టులతో ఏ మాత్రం సంబంధం లేని వారు కూడా సంప్రదాయ బంధాలు తిరస్కరిస్తున్న సందర్భాలు అనేకం. ఉన్నత చదువులు కలిసి చదువుతున్న సందర్భాలు, ఒకే కంపెనీలో లేదా కార్యాలయంలో లేదా వ్యాపార సంస్థలో పనిచేస్తున్న సందర్భంగా పరస్పరం ఆర్థం చేసుకుని దగ్గరపుతున్నవారు గణనీయంగానే ఉన్నారు. స్వగ్రామం వదిలి, పట్టణంలో నివాస ప్రాంతాలలో ఏర్పడిన సాన్నిహిత్యం కూడా కట్టుబాట్లను వదిలి దగ్గరికి చేర్చుతున్నది. వారం రోజుల పెండ్లి... ఐదురోజుల పెండ్లి... రెండు రోజుల పెండ్లి దగ్గరి నుంచి ఒక రోజు పెండ్లి, మరో రోజు వరుడి ఇంటి దగ్గర విందుకు చేరింది. ఇప్పుడది ఒకేచోట వధూవరుల కుటుంబాలు కలిసి విందు ఏర్పాటు చేయటం కూడా చూస్తున్నాం. పొత్కాలపు క్రతువులు అనేకం విస్తరిస్తున్నారు. తగించుకుంటున్నారు. విదేశాలలో ఉద్యోగం చేస్తున్నవారైతే... పెండ్లి సమయానికి వచ్చి, అయిందనిపించుకుని వెళ్ళిపోతున్నారు. ఆర్థిక అవసరాలే మార్పులకు మార్గం వేస్తున్నాయి. అధునీకరణ, పెట్టుబడిదారీ విధానం అభివృద్ధి ఫలితమిది. సినిమారంగం ప్రభావం కూడా చెప్పుకోదగింది. ఇతర అంశాల విషయం పక్కనబెడితే, ప్రేమకు కులమత ఆడ్డుగోడలు లేవన్న సందేశాన్ని ఇవ్వటంలో సినిమారంగం శక్తివంతంగా ప్రభావం చూపింది. ఈ సమాజం మారాలనీ, దాన్ని మార్చాలనీ మనం బలంగా కోరుకుంటున్నాం కదా ! ఆ క్రమంలో ఎదురుచ్చే కష్టాలూ భరించాలి. ముహూర్తాలూ, తాళిబోట్లూ, మంత్రతతంత్రాలూ, పూజలు అవసరమా? ప్రేమబంధాన్ని మించిన బంధమేముంటుంది. లక్ష్మి సాధనలో ఒక్క అవగాహనకు మించిన సహకారం ఎక్కడ దొరుకుతుంది? ప్రేమబంధాన్ని, పరస్పరం ఆర్థం చేసుకున్న ఆత్మియతనూ, కష్టసుభాలను సమాన బాధ్యతతో భరించే అవగాహనను కట్టుకానుకలంతో పోల్చగలవా? కట్టుకానుకలూ, ఆడంబరాలు అవసరమా! వీటన్నింటిని ప్రశ్నించటం, వదులుకోవటం అంత సులువు కాదు. ఏటికి ఎదురీదటం కష్టమే! వాలున పడి కొట్టుకుపోవటం సులభమే! కానీ “ప్రాణం ఉన్న మనిషి ఏటికి ఎదురీదుతాడు. శవాలూ, కట్టుపుల్లలూ ఏటివాలునబడి కొట్టుకుపోతా” యన్నాడు ఒక రచయిత. నిజమే కదా ! మనం ప్రాణం ఉ

న్న మనుషులమే కాదు. మానవ త్వాన్ని, ప్రేమబంధాన్ని చూస్తాం. వీటికి అడ్డు నిలిచే కుల, మత భేదాలనూ, పురుషా ధిక్యతనూ, ఆధిపత్య ధోరణులను వ్యతిరేకిస్తాం.

కులమత అడ్డుగోడలనూ, క్రతువులనూ అధిగమించటంలో ఎంతోకొంత ప్రభావం చూపిన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ఆడంబరాలను ప్రోత్సహిస్తున్నది. సరుకుల అమృకాలకు ఆడంబరాలూ, దర్శం ప్రదర్శించే ధోరణులూ అవసరమే కదా! పెట్టుబడిదారీ కుటుంబాలు, ఉన్నత వర్గాలు తమ వ్యాపార ప్రయోజనాల విస్తరణకు పెండ్లింధు కూడా ఒక సందర్భంగా వాడుకుంటున్నారు. డాబుసరి ప్రదర్శిస్తున్నారు. కష్టపడి సంపాదించిన సామ్య కాదుకదా! నీళ్ళలాగా ఖర్చు చేస్తున్నారు. చెమటోడ్చి, కష్టపడి సంపాదిస్తున్న కార్యికులకు, వ్యవసాయ కూలీలకూ, రైతులకూ, వృత్తిదారులకు అవసరం లేని ఖర్చులివి. అదనపు భారాలు. అప్పులపాలు చేస్తున్నాయి. ‘జీవితంలో ఒక్కసారి చేసుకునే పెండ్లి’ అనే పేరుతో దుబారాను ప్రోత్సహిస్తున్నది పెట్టుబడిదారీ సమాజం. ఇది తమ వ్యాపార ప్రయోజనం. ఆత్మభిమానం పేరుతో, డాంబికాలకు పోయి ఎంతమంది అప్పులపాలైతే... అంతగా బడా వ్యాపారులూ, పారిశ్రామికవేత్తలూ బలిసిపోతారు.

పెండ్లి సందర్భంగానే కాదు, వీలైనన్ని ఎక్కువ పేర్లతో, ఎక్కువ సందర్భాలలో, ఎక్కువ ఖర్చు పెట్టుటం పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి అవసరం. అందుకే పెండ్లిరోజు, పుట్టినరోజు, షష్ణిపూర్తి లాంటి అనేక పేర్లతో సంబురాలు జరుపుకోవటం, అలంకరణలూ, కానుకలూ ప్రోత్సహిస్తున్నారు. మన కుటుంబాలలో ఇలాంటి పేర్లతో ఖర్చు పెట్టడం అవసరమా? పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య, భగత్సింగ్, అయి లమ్మ, దౌడ్డి కొమరయ్యలు తమ పుట్టినరోజు జరుపుకున్న దాబులాలు లేవు. కానీ ఇప్పుడు ప్రజలే వారి పుట్టినరోజు లేదా వర్ధంతి రోజు స్నేరించుకుంటున్నారు. ఇలాంటి వాటికి ప్రాధా న్యాతనివ్వటం మనం తగ్గించగల్లితే, మన కుటుంబాలలో పిల్లలకు కూడా స్వరేణ సందేశం ఇప్పగలం. మన పుట్టినరోజు మనం జరుపుకోవటంలో గొప్పతనమేముంది? ఒక సుందరయ్యలాగానో, ఒక భగత్సింగ్ లాగానో, ఒక గాంధీ లాగానో తన మరణానంతరం కూడా ప్రజలు గుర్తుపెట్టుకునే విధంగా జీవించటమే గొప్పతనమని పిల్లలకు చెప్పగలం... ఒప్పించ గలం. అదే సందర్భంలో, సాధారాణ ప్రజలు ఎవరైనా, ఇలాంటి సంబురాలు జరుపుకుంటున్నపుడు, మను ఆహోనిస్తే, ఏమాత్రం అవకాశం ఉన్నా వెళ్ళి ఆశీర్వదించాలి. వయసులో

“కుటుంబంలోనూ, సమూహంలోనూ వ్యవహారించే తీరులో కూడా మనువాద భావజాలం, పురుషాధిక్యత ప్రదర్శిస్తుంటాం. ఇంట్లో తాను తిన్న పక్కాం తానే కడిగేవారెందరు? కుటుంబసభ్యుల బట్టల విషయం అట్లా ఉంచితే, కనీసం తన బట్టలు తానే ఉతుక్కుని, అరేసి, మడత పెట్టుకునే పురుషులెంతమంది? పిల్లలకు స్వానం చేయించి, వాలి ఆలనా, పాలనా చూసేవారెందరు? మార్కెట్కు పోయి కూరగాయలు, సరుకులు కొనుగోలు చేయటం కూడా స్వీల బాధ్యతగా పరిగణించటం బలంగానే ఉన్నది. ”

కులాంతర వివాహం చేసుకున్న దంపతులు

పెద్దవారైతే శుభాకాంక్షలు తెలపాలి.

కుటుంబంలోనూ, సమూహంలోనూ వ్యవహారించే తీరులో కూడా మనువాద భావజాలం, పురుషాధిక్యత ప్రదర్శిస్తుంటాం. ఇంట్లో తాను తిన్న పక్కాం తానే కడిగేవారెందరు? కుటుంబసభ్యుల బట్టల విషయం అట్లా ఉంచితే, కనీసం తన బట్టలు తానే ఉతుక్కుని, అరేసి, మడత పెట్టుకునే పురుషులెంతమంది? పిల్లలకు స్వానం చేయించి, వారి ఆలనా, పాలనా చూసేవారెందరు? మార్కెట్కు పోయి కూరగాయలు, సరుకులు కొనుగోలు చేయటం కూడా స్వీల బాధ్యతగా పరిగణించటం బలంగానే ఉన్నది. ఈ విషయాలలో కూడా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ప్రభావమే ఇన్ని మార్పులు తెస్తుంటే.... పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థనే మార్చే యాలనీ, సమసమాజం సాధించాలని కోరుకునే మనం ఇంకెంత మారాలి! అవును... ఎంతో మారాలి. మనమే ఆదర్శంగా నిలవాలి. ప్రత్యామ్మాయ సంస్కృతి అంటే భూస్వామ్య, మనువాద సంస్కృతికి మాత్రమే ప్రత్యామ్మాయం కాదు. వ్యాపార ధోరణులకూ, ఆడంబరాలకూ, డాంబికాలకు కూడా ప్రత్యామ్మాయ సంస్కృతిని నిర్మించాలి. కార్యకవర్గ సంస్కృతిని ప్రదర్శించాలి. అగ్రవర్ణాలుగా చెప్పుకునే వారితోనో, సంపన్మూలతోనో పోటీ పడటం ప్రత్యామ్మాయ సంస్కృతి కాదు. శ్రమేక జీవన సౌందర్యానికి విలువనీయటం, శ్రమను గౌరవించటం, ప్రేమ, అప్యాయతలకు ప్రాధాన్యతనివ్వటమే ప్రత్యామ్మాయ సంస్కృతి.

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో సహజ పరిణామంగానే కులమతాల కట్టుబాట్లను ప్రశ్నించే

ధోరణి పెరుగుతున్నది. మూడు విశ్వాసాలనూ, సంప్రదాయాలనూ, అనవసర క్రతువులను తగ్గించుకునే ధోరణి కూడా కొంతమందిలో వ్యక్తమవుతున్నది. కొన్ని కుటుంబాలలో స్వీ పురుషుల మధ్య పెరుగుతున్న సహకార ధోరణి కూడా ఇలాంటిదే. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ప్రభావమే ఇన్ని మార్పులు తెస్తుంటే.... పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థనే మార్చే యాలనీ, సమసమాజం సాధించాలని కోరుకునే మనం ఇంకెంత మారాలి! అవును... ఎంతో మారాలి. మనమే ఆదర్శంగా నిలవాలి. ప్రత్యామ్మాయ సంస్కృతి అంటే భూస్వామ్య, మనువాద సంస్కృతికి మాత్రమే ప్రత్యామ్మాయం కాదు. వ్యాపార ధోరణులకూ, ఆడంబరాలకూ, డాంబికాలకు కూడా ప్రత్యామ్మాయ సంస్కృతిని నిర్మించాలి. కార్యకవర్గ సంస్కృతిని ప్రదర్శించాలి. అగ్రవర్ణాలుగా చెప్పుకునే వారితోనో, సంపన్మూలతోనో పోటీ పడటం ప్రత్యామ్మాయ సంస్కృతి కాదు. శ్రమేక జీవన సౌందర్యానికి విలువనీయటం, శ్రమను గౌరవించటం, ప్రేమ, అప్యాయతలకు ప్రాధాన్యతనివ్వటమే ప్రత్యామ్మాయ సంస్కృతి.

వేద కాలం - మలి దశ

(క్రీ.పూ. 1000- 700)

ఎం.వి.ఎస్.శ్రు~~కు~~

బుగ్గేదం తర్వాత వచ్చినవి మూడు వేదాలు- సామవేదం, యజుర్వేదం, అధర్వ వేదం. (అధర్వణవేదం అని కూడా వాడుక ఉంది) ఇవి యజ్ఞం నిర్వహించే సందర్భంలో అవసరమైన మూడు విధాల పరిజ్ఞానాన్ని కలిగివున్నాయి. మొదటిది సామ లేదా ఉద్ధాత్రి. అంటే గానం చేయడం. రెండవది అధ్వర్యం. అంటే యజ్ఞ సూత్రాలను వల్లించడం. ఈ సూత్రాలనే యజ్ఞ అంటారు. మూడవది అధర్వం. అంటే అగ్నిషోత్రాన్ని (నిప్పు) నిర్వహించడం.

యజ్ఞం జరిగే సమయంలో చేసే సామవేద గానంలో ఉండే మంత్రాలు అన్ని దాదాపుగా బుగ్గేదం నుండి స్వీకరించినవే. ఏ విధంగా ఆ మంత్రాలను ఆలపించాలో దానికి సంబంధించిన ఆరోహణ, అవరోహణ, తదితర సంగీత సంబంధ అంశాలపైన సామవేదం కేంద్రికరణ ఉంటుంది. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే భారతీయ సంగీత చరిత్రలో మొదటి గ్రంథంగా సామవేదం గురించి చెప్పవచ్చు. బుగ్గేదం మొత్తం రూపొందిన అనంతరమే సామవేదం వచ్చిందని నిర్ధారించారు. కనుక సామవేదం సుమారు క్రీ.పూ. 1000 నాటికి రూపొందివుండాలి.

యజుర్వేదంలో కృష్ణ యజుర్వేదం, శుక్ల యజుర్వేదం అని రెండు భాగాలు ఉన్నాయి. కృష్ణ (నల్లని) యజుర్వేదంలో మంత్రాలతో పాటు ఆ మంత్రాలను యజ్ఞ నిర్వహణలో ఏ సందర్భంగా ఉపయోగించాలో వివరణ కూడా ఉంటుంది. శుక్ల యజుర్వేదంలో కేవలం ప్రాణ్యనులు, మంత్రాలు మాత్రమే ఉంటాయి తప్ప వివరణ ఉండదు. కృష్ణ, శుక్ల యజుర్వేదం రెండింటిలోనూ ఇనుము గురించిన ప్రస్తావన ఉంది. ‘శ్యామ’ అని ఇనుమును అన్నారు. ఇనుము వాడకం క్రీ.పూ. 1000 కాలంలో మొదలైంది. కనుక యజుర్వేదం కూడా అంతకన్నా ముందు రూపొందివుండే అవకాశంలేదు.

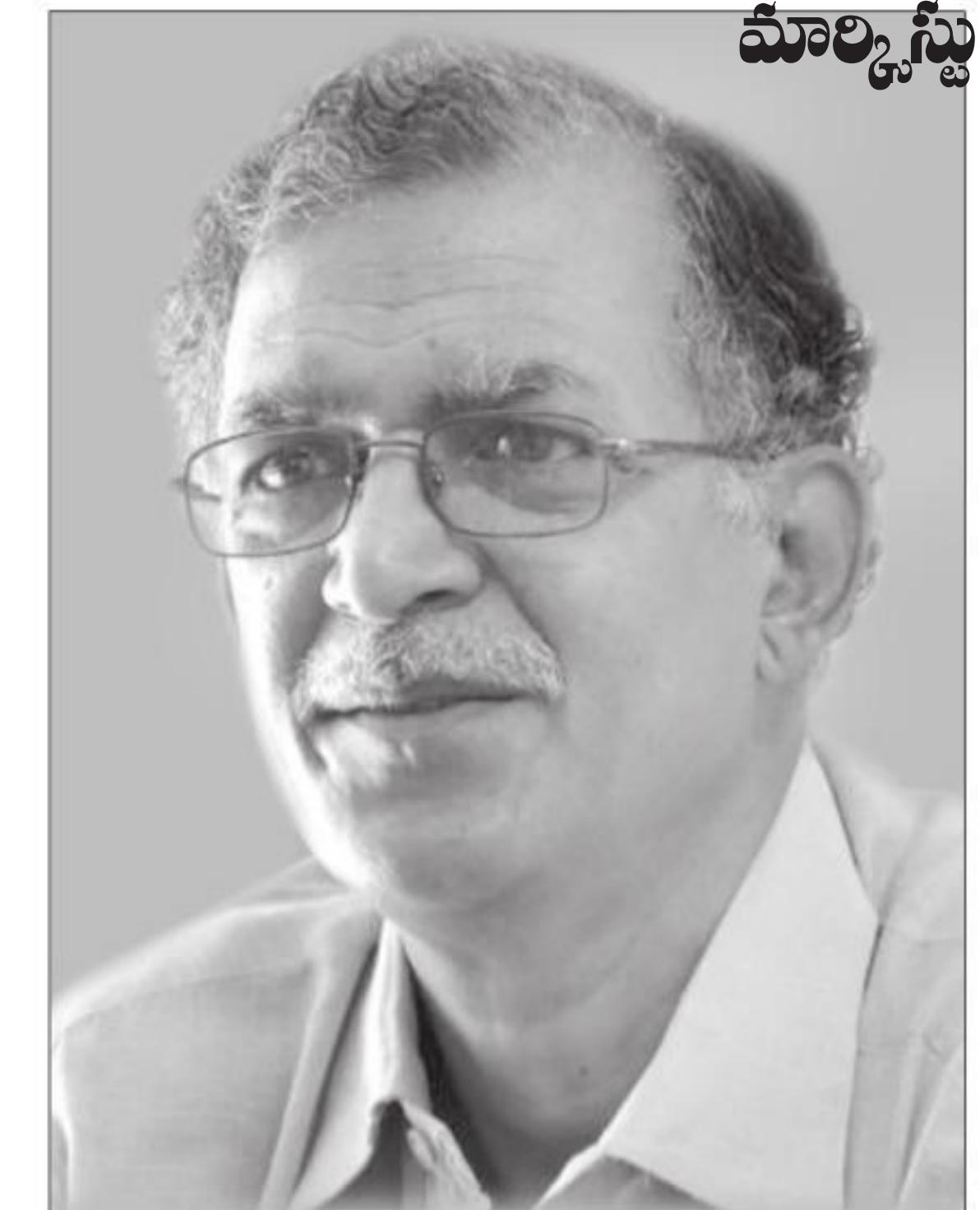
అధర్వవేదం నాలుగు వేదాలలోనూ ఆతి తక్కువ పవిత్రత కలిగినదిగా కొండరు పరిగణిస్తారు. కానీ ఈ మూడు వేదాలలో అధర్వ

వేదం చాలా ముఖ్యమైనది. ఈ వేదంలో కూడా ఎక్కువ భాగం బుగ్గేదం నుండే తీసుకు న్నపుటికీ, అదనంగా చేర్చిన సాహిత్యం కూడా గణనీయంగానే ఉంది. అధర్వవేదంలో ఉన్న భూమండల ప్రాంత వర్ణనలు పరిశీలిస్తే ఆర్యులు గంగా పరీవాహక ప్రాంతం వైపుగా విస్తరించిన కాలంలో అధర్వవేదం రూపొందిందని విదితమౌతుంది. ఇందులో ఎక్కువ భాగం మంత్రాల రూపంలో కాకుండా, గద్య రూపంలో (వచన రూపంలో) ఉంది. అందులో బుగ్గేదంలో మాదిరి అతి ప్రాచీనమైన భాష కాకుండా తదుపరి కాలంలో కొంత అభివృద్ధి చెందిన భాషను ఉపయోగించారు. ఇందులోనూ ఇనుము గురించి ప్రస్తావన ఉంది. ఈ వేదం కూడా క్రీ.పూ. 1000 అనంతరమే రూపొందింది.

మలి వేదకాలం గురించి తెలుసుకోవడానికి ఆధారాలుగా ఉపయోగపడే ఇతర సాహిత్యం కూడా ఉంది. వాటి గురించి క్లప్తంగా తెలుసుకుండా.

యజ్ఞంలో అనుసరించాలిన పద్ధతులు, ఇవ్వవలసిన బలులు(బలి అంటే కానుక), వాటి ప్రయోజనాలను వివరించేవి బ్రాహ్మణాలు. నాలుగు వేదాలకూ అనుబంధంగా వేరువేరు బ్రాహ్మణాలు ఉంటాయి. బుగ్గేదానికి అనుబంధంగా ఐతరేయ బ్రాహ్మణం, కౌశితకి బ్రాహ్మణం ఉన్నాయి. సామ వేదానికి అనుబంధంగా జైమినీయ బ్రాహ్మణం, పంచవింశ బ్రాహ్మణం ఉంటే, కృష్ణ యజుర్వేదానికి అనుబంధంగా తైత్తిరియ బ్రాహ్మణం, శుక్ల యజుర్వేదానికి అనుబంధంగా శతపథ బ్రాహ్మణం ఉన్నాయి. అధర్వవేదానికి అనుబంధంగా గోపద బ్రాహ్మణ ం ఉంది. ఇది చాలా తరువాతి కాలంలో వచ్చినది. తొలి బ్రాహ్మణాలు క్రీ.పూ. 900-700 మధ్య కాలంలో రూపొందాయి. ఆ కాలపు సమాజ జీవన పరిస్థితులను తెలుసుకోడానికి ఇవి తోడ్పడతాయి.

ఆరణ్యకాలు బ్రాహ్మణాలకు అనుబంధంగా

రచయిత ప్రజాశక్తి సంపాదకులు

ఇవి వచ్చాయి. ఆత్మ గురించి, కర్కుకాండల గురించి నిగూఢ విషయాలను సమాజానికి దూరంగా అడవులలో మాత్రమే తెలుసు కోవడం సాధ్యం అనే భావన నుండి వీటికి ఆ పేరు వచ్చింది. ఆరణ్యకాలలో ఎక్కువ భాగం బుగ్గేదానికి, యజుర్వేదానికి, వాటికి అనుబంధంగా ఉండే బ్రాహ్మణాలకి జతపడి వున్నాయి.

ఉపనిషత్తులు ‘ఉప’+‘ని’+ ‘షద్’ అంటే దగ్గరగా కూర్చుని రహస్యంగా విషయాలను గ్రహించడం అని అర్దం. ఉపనిషత్తులలో రహస్యంగా చేయవలసిన కర్కుకాండల గురించి, పూజల గురించి, తాయెత్తుల గురించిన విషయాలతో బాటు తాత్విక చర్చలు కూడా ఉన్నాయి. ఈ ఉపనిషత్తులు 200 కు పైగా ఉన్నాయి. ఈ ఉపనిషత్తులలో అన్ని మలివేద కాలంలోనే రూపొందాయని భావించరాదు. వీటిలో ఐతరేయ, కౌశితకి, తైత్తిరియ, బృహాదారణ్యక, ఛాందోగ్య, జైమినీయ, కేన ఉపనిషత్తులు వేదకాలంలోనే రూపొందాయి. కథక, ముండక, శైతాశ్వర, ప్రశ్న, మహానారాయణ ఉపనిషత్తుల వంటివి క్రీ.పూ. 500 తర్వాతనే వచ్చాయి.

సూత్రాలు బ్రాహ్మణాలు, తొలినాటి ఉపనిషత్తుల తర్వాత సూత్రాలు రూపొందాయి. కర్కుకాండలలో, యజ్ఞాలలో తప్పనిసరిగా పాటించవలసిన విధులను మరిచిపోకుండా గుర్తుపెట్టుకునే విధంగా రూపొందించినవే ఈ సూత్రాలు. కల్ప సూత్రాలు, శ్రోత సూత్రాలు (బలులకు సంబంధించి), గృహ్య సూత్రాలు (ఇళ్ళలో చేయవలసిన బలులు) వంటివి ఇలా రూపొందినవే. మెత్తంగా సమాజంలో పాటించవలసిన ధర్మ స్వరూపాలు వీటినుండే వచ్చాయి. శుల్వ సూత్రాలు తాడుతో పొడవు, వెడల్పు. ఎత్త వంటివి కొలిచేందుకు రూపొందించినవి. వేదాలను అభ్యసించేటప్పుడు ఉచ్చారణ ఏ విధంగా ఉండాలో శిక్ష సూత్రాలు

“ పురాణగాధలను సృజనాత్మక రచనలుగానే చూడాలి తప్ప వాస్తవ చరిత్రతో కలగాపులగం చేయకూడదు. నిజానికి వేద సాహిత్యంలో శ్రీలంక పై యుద్ధం గురించి గాని, మహాభారతంలో వర్ణించిన స్థాయిలో భారీస్థాయి యుద్ధంగాని జలగినట్టు ఎక్కడా ప్రస్తావనలు లేనేలేవు. అందుచేత వేద సాహిత్యంలో లభించే చారిత్రిక ఆధారాల మీద పురాణాలలోని కల్పనలను రుద్ధేసి గందరగోళ పరచకూడదు. ”

భూమిపై అధికారాన్ని ప్రకటించుకునే తంతునే అశ్వమేధం అన్నారు. దానికి ముగింపుగా జరిగే యాగంలో ఆ గుర్తాన్ని వధించేవారు.

బలమైన తెగలు కొన్ని చిన్న తెగలను తమలో కలుపుకుని పెద్ద ప్రాంతాలపై అధివత్యం సాధించడం గురించి కూడా ఐతరేయ, శతవధ బ్రాహ్మణాలలో కనపడుతుంది. ఆ విధంగా కురు తెగ వాయవ్యం నుండి వచ్చిన క్రింది అనే తెగను కలుపుకుంది. ఈ క్రింది అన్న తెగ సింధు నది ప్రాంతం నుండి వాయవ్య ఉత్తరప్రదేశ్ ప్రాంతానికి వచ్చాక పాంచాల అన్న పేరు పొందింది. ఆ విధంగా కురు - పాంచాల తెగలు కలిసి బలంగా తయారై, భరతులు అనే మరొక తెగకు ప్రత్యేధిగా నిలిచింది. భరత తెగ రాజ్యం ప్రస్తుత హర్యానా నుండి గంగా - యమున దిగువ అంచుల వరకు విస్తరించింది.

వేద సాహిత్యంలో వివిధ తెగల గురించి, రాజుల గురించి అస్పష్టమైన ప్రస్తావనలు ఉన్నాయి. దుష్యంతుడు, శతానీకుడు, జనకుడు, ధృతరాష్ట్రుడు, అజాతశత్రువుడు, మాధవుడు వంటి రాజుల పేర్లు, విదేహ, కోసల, కాశీ, వంటి రాజ్యాల పేర్లు ఉన్నాయి. ఈ అస్పష్టమైన వివరాలకు ఆ తర్వాత కాలంలో వచ్చిన రామాయణ, భారత పురాణ గాధలలో పేర్కొన్న వివరాలను కలిపివేసి ఇదే అసలైన చరిత్ర అని చెప్పడానికి కొందరు ప్రయత్ని స్తున్నారు. పురాణ గాధలను సృజనాత్మక రచనలుగానే చూడాలి తప్ప వాస్తవ చరిత్రతో కలగాపులగం చేయకూడదు. నిజానికి వేద సాహిత్యంలో శ్రీలంక పై యుద్ధం గురించి గాని, మహాభారతంలో వర్ణించిన స్థాయిలో భారీస్థాయి యుద్ధంగాని జరిగినట్టు ఎక్కడా ప్రస్తావనలు లేనేలేవు. అందుచేత వేద సాహిత్యంలో లభించే చారిత్రిక ఆధారాల మీద పురాణాలలోని కల్పనలను రుద్ధేసి గందరగోళ పరచకూడదు.

మలివేదకాలంలో ఆర్యులు సింధునదీ

పరీవాహక ప్రాంతం నుండి గంగానదీ పరీవాహక ప్రాంతాల దిశగా తమ జనావాసాలను విస్తరించారు. ఆ ప్రాంతంలో వర్షపొతుం చాలా ఎక్కువ. అందుచేత దట్టమైన ఆడవులతో నిండివుండేది. ఆ ఆడవులను తగులబెట్టి అక్కడ భూమిని సాగుకు వీలుగా మార్పుకున్నారు. శతవధ బ్రాహ్మణంలో అగ్ని ఏవిధంగా అడవులను కాల్పించి, భూమిని సాగుకు వీలుగా మార్చి వేసిందో ఏవరించే ప్రస్తావనలు ఉన్నాయి. ఈ విధంగా తూర్పు దిశగా విస్తరించడానికి ఇంకొక భౌగోళిక కారణం కూడా ఉంది. సింధునదికి ఉపనది అయిన సట్టెజ్ నదికి యమునానదికి నదుమ ఉన్న ప్రాంతంలో కాలువల ద్వారా నీటిని పారించడానికి తగినంత నీరు ఆ నదుల లో లభ్యం కాలేదు. దానికి తోడు సరస్వతీనది కూడా అంతరించింది. అందుచేత అనివార్యంగా కొన్ని జనావాసాలు ఎక్కువ నీటి లభ్యత ఉన్న గంగా మైదాన ప్రాంతాలకు మళ్ళీ వలసి వచ్చింది.

గంగామైదాన ప్రాంతంలో ఆర్యులకు పూర్వమే కొన్ని జనావాసాలు నిప్పును ఉపయోగించి ఆడవులను తగులబెట్టి సాగుకు యోగ్యంగా మార్పుకుని జీవిస్తూవుండేవి. క్రీ.పూ. 1500 నాటికి అటువంటి జనావాసాలు ఉండేవి. వాటికన్నా ఎక్కువ విస్తుతిలో ఆర్యులు ఆడవులను సాగుకు యోగ్యంగా మార్చగలిగారు. అందుకు తోడుడినది ఇనుపగొడ్డలి. ఇనుపగొడ్డలి గురించి శుక్క యజుర్వేదంలో వర్ణన ఉంది. కర్రపిడి తగిలించడానికి వీలు లేకుండా ఉండే ఇనుపగొడ్డలి దోబ్జ ప్రాంతంలో లభించింది. అది సుమారు క్రీ.పూ. 700 నాటిది. అటువంటి పనిముట్టుతో చెట్లు నరకడం చాలా కష్టం. ఎక్కువ ప్రాంతంలో విస్తరించడానికి అది చాలదు. మధుర ప్రాంతంలో కర్రపిడి తగిలించడానికి వీలుండే ఒక గొడ్డలి లభించింది. అది క్రీ.పూ. 800-400 మధ్య కాలానికి చెందినది. ఐతే ఇనుప గొడ్డలి గాని, కొడవలి గాని, నాగలికి తగిలించే ఇనుప కర్రు గాని ఎక్కువగా ఉపయోగించిన దాఖలాలేవీ

ఆ ప్రాంతాల పురావస్తు తవ్వకాలలో దొరక లేదు. ఎక్కువగా కొయ్యనాగలికి బరువైన, పదునుగా అంచు చెక్కివుండే రాళ్ళను కట్టి

ఆ నాగలిని లాగేందుకు ఆరు, ఎనిమిది, ఎడ్డను ఉపయోగించేవారు. నీటిని తోడేందుకు కప్పుని వాడారు.

ఆకాలంలో పండించిన పన్నెండు రకాల ధాన్యాల గురించి వాజసనేయ సంహితలో పేర్కొన్నారు. వరి, బార్లీ, శనగ, పెసర తదితర పప్పు ధాన్యాలు, గోధుమ, వంటివి పండించారని తెలుస్తోంది. కొన్ని చోట్ల ఇళ్ళ (చెరుకు) పంట ప్రస్తావన కూడా ఉంది. ఐతే ఎందుకోగాని ఎక్కడా పత్తి పంట గురించి పేర్కొనలేదు.

మొత్తంగా చూస్తే ఈ కాలంలో ఆర్య సమాజంలో పశుపోషణ, వేట ప్రాధాన్యతల్లో వెనక్కి పోయాయి. ఐతే ఆపు, ఎద్దు వ్యవసాయానికి కీలకం గనుక “ఈ భూమిపై ప్రతీదీ గోవుపై ఆధారపడవలసిందే” అని శతవధ బ్రాహ్మణం పేర్కొంది. అందుకే వాటి మాంసాన్ని తినరాదని చెప్పింది. అదే సమయంలో ఆ విషయాన్ని అందులో ప్రస్తావించిన యాజ్ఞవల్యుడు మాత్రం “నావరకు నేను మాత్రం లేతగా ఉండే గోమాంసాన్ని బాగా ఇష్టపడతాను” అని ఆ సందర్భంలోనే చెప్పాడు.

ఎంత పెద్ద పశువుల మంద ఉంటే అంత సంపన్నుడిగా పరిగణించేవారు.

అడవులను తొలగించి సాగుభూములుగా మారుస్తున్న కొద్దీ ఏనుగులతో తలపడవలసిన అగత్యం పెరిగింది. క్రమంగా ఏనుగులను మచ్చిక చేయడం మొదలైంది.

వాజసనేయ సంహిత లో ఆరు రకాల లోహాలను పేర్కొన్నారు. బంగారం, కంచు, ఇనుము, రాగి, సీసం, తగరం. ఇతర గ్రంథాల లో వెండి ప్రస్తావన ఉంది. పనిముట్టును ప్రధానంగా క్రర్తోనే తయారు చేసేవారు. విస్తారంగా ఇనుమును ఉత్పత్తి చేసిన దాఖలాలు లేవు. రాగి లోహాన్ని కరిగించి పోతపోసి నప్పుడు ఒక ఉప ఉత్పత్తిగా ఎక్కడైనా ఇనుము ఉత్పత్తి జరిగివుండాలి. కాకపోతే ముడిఇనప ఖనిజాన్ని ఉపయోగించి కొన్ని పరికరాలను తయారు చేసుకుని వుండవచ్చు. రాతి తిరగళ్ళను, గానుగలను ఉపయోగించారు. మట్టికుండలను తయారు చేసే “కులాలులు” (కుమ్మరులు) గురించి ప్రస్తావనలున్నాయి.

ఉన్నాని పేని దారం తయారు చేయడం, దానితో దుస్తులు తయారు చేయడం గురించి పేర్కొన్నారు. ఈ వృత్తి ప్రధానంగా మహిళలే నిర్వహించేవారు. మగ్గం మీద పని మాత్రం మగవారు చేసే తక్కిన అన్ని దశలలోనూ

(తరువాయి 14వ పేజీలో)

వివరిస్తాయి. ఒక విధంగా ఇవి తొలినాటి వ్యాకరణం అని చెప్పాలి. ఈ సూత్రాలలో అధికభాగం క్రీ.పూ. 400 తర్వాత రూపొందినవే.

ఖుగ్యేదకాలంతో పోల్చితే మలి వేద కాలంనాటికి వాటిని రూపొందించినవారు ఆగ్నేయ దిశగా తమ సరిహద్దులను విస్తరించారని సృష్టమౌతుంది. ఈ ప్రాంతంలో కురు, పాంచాల, పష్ణ, ఉషినర్స్ వంటి ఆర్య తెగలు జీవించాయి. కురుక్షేత్రం అంటే కురు తెగ ప్రజలు జీవించిన ప్రాంతం. ఇప్పటికీ ఆ పేరుతో ఆ ప్రాంతంలో ఒక పట్టణం ఉంది. సింధునది పరీవాహక ప్రాంతం నుండి గంగాయమున పరీవాహక ప్రాంతం వైపు ఈ తెగలు విస్తరించాయి.

అధర్వవేదంలోని ప్రస్తావనలను బట్టి పైన తెలిపిన తెగలు గాక, ఈశాన్య ఉత్తరప్రదేశ్, ఉత్తర బీహార్ ప్రాంతంలో కాశీ, విదేశ్, వారణాసి ప్రాంతాలలో జీవించే తెగలు ఉండేవి. ఇంకా తూర్పు వైపుగా వస్తే అంగ (తూర్పు బీహార్), మగధ (మధ్యబీహార్) వంటి తెగల గురించి ప్రస్తావించారు. అదేవిధంగా ఉత్తర బెంగాల్ ప్రాంతంలోని పుండ్ర, దక్షిణాది ప్రాంతంలోని ఆంధ్ర తెగల ప్రస్తావన ఉంది. అధర్వవేద రచయితలు అంగ, మగధ ప్రాంతాల ప్రజలను శత్రువులుగా వర్ణించారు. అదే పుండ్ర, ఆంధ్ర తెగలను వెలివేయబడినవని పేర్కొన్నారు.

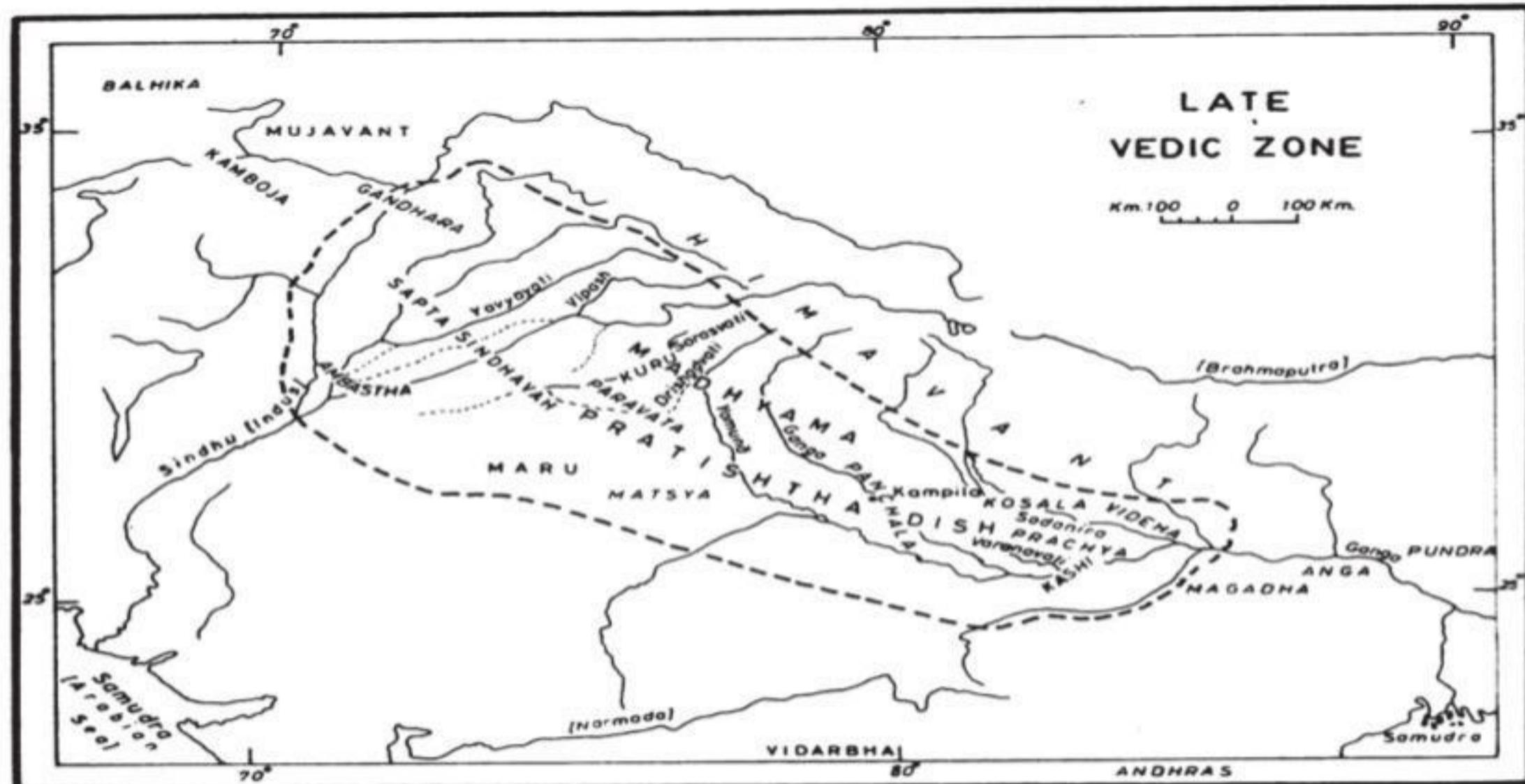
ఈక పశ్చిమ దిశగా చూస్తే అంబస్థ, గాంధార, ముజవంశ, బాల్విక వంటి తెగల ప్రస్తావన ఉంది. ఈ తెగలకు, కురు, పాంచాల తదితర తెగలకు తీవ్ర వైరం ఉండేదని ఆ ప్రస్తావనలు సూచిస్తున్నాయి.

ఇంద్రో-ఇరానియన్ తెగల ప్రజలలో కొన్ని తెగలవారు సింధునదికి పశ్చిమం వైపు ఇరాన్ వరకూ ఉన్న ప్రాంతంలో విస్తరిస్తే మరికొన్ని తెగలవారు సింధునదికి తూర్పువైపు గంగానది వరకూ విస్తరించారు.

ఇరానియన్లకు పవిత్రగ్రంథం అవేస్తును, భారతీయుల వేదాలను చారిత్రికంగా పరిశీలిస్తే వాటిలోని వివిధ ప్రస్తావనలు ఆర్యతెగల నడుమ చాలా తీవ్రంగా ఘర్షణలు, యుద్ధాలు జరిగినట్టు సూచిస్తున్నాయి. చాలా కాలం పాటు జరిగిన ఈ యుద్ధాల పర్యవసానంగా వేదకాలపు ఆర్య తెగలు క్రమంగా తూర్పువైపు, ఆగ్నేయం వైపు, అటు ఈశాన్యం వైపు విస్తరిచారని తేటతెల్లమువుతుంది. ఈ విస్తరణ క్రమంలో ఆర్యేతర తెగల నుండి ఎదురైన ప్రతిఘటనలో ఆర్యలు వైపేయి సాధించారు. ఇందులో వారికి విల్లంబులు కీలక ఆయుధాలుగా ఉపయోగపడ్డాయి. వాటితో బాటు

“ ఆ తర్వాత ఇనుమును ఉపయోగించే విజ్ఞానం సింధు ప్రాంతానికి, ఆ తర్వాత ఇంకా తూర్పు వైపు విస్తరించింది. అందుచేత రెండు పక్షాల మధ్య జలగిన ఘర్షణలో ఇనుము వాడకం ముందుగా తెలుసుకున్న పక్షానిదే వైపేయి అయింది. ఆర్యలు ఉన్నత స్థాయి తెగలవారని, అంతకు ముందునుండి ఇక్కడ జీవిస్తున్నవారు తక్కువ స్థాయి వారని, అందుకే ఆర్యలు వైపేయి సాధించగలిగారని చెప్పుడుం పూర్తిగా తప్ప. ”

MAP 2.1 Late Vedic Zone

మలివేద కాలంలో ఆర్యలు విస్తరించిన ప్రాంతం

గుర్రాలను పూన్చిన రధాలను ఉపయోగించడం వారి ఆధిపత్యానికి తోడ్పడింది.

సింధునది పరీవాహక ప్రాంతానికి ఇటూ, అటూ ఆర్యుల తెగల నడుమ జరిగిన యుద్ధాల్లో కూడా ఈ విల్లంబులు, రధాలే ఇరానియన్ -ఆర్య తెగలకు ఇంద్రో- ఆర్య తెగలపై ఆధిపత్యం సాధించడానికి తోడ్పడ్డాయి. ప్రస్తుత ఆఘ్�నిస్తాన్ పరిసరాల్లో తొలుత ఇనుము కనుగొన్నారు. ఆ తర్వాత ఇనుమును ఉపయోగించే విజ్ఞానం సింధు ప్రాంతానికి, ఆ తర్వాత ఇంకా తూర్పు వైపు విస్తరించింది. అందుచేత రెండు పక్షాల మధ్య జరిగిన ఘర్షణలో ఇనుము వాడకం ముందుగా తెలుసుకున్న పక్షానిదే వైపేయి అయింది. ఆర్యలు ఉన్నత స్థాయి తెగలవారని, అంతకు ముందునుండి ఇక్కడ జీవిస్తున్నవారు తక్కువ స్థాయి వారని, అందుకే ఆర్యలు వైపేయి సాధించగలిగారని చెప్పుడుం పూర్తిగా తప్ప.

తెగల నడుమ తరచూ జరిగిన ఘర్షణలో ఎక్కువ దూకుడుగా దాడులకు పాల్పడి, తన తెగకు ఎక్కువ ప్రాంతం మీద ఆధిపత్యం సంపాదించిపెట్టిన నాయకులకు గౌరవం కల్పిస్తూ, వారిని పొగడ్తుతో ముంచెత్తిన ప్రస్తావనలు ఆధర్వవేదంలో మనకు కానవ స్తాయి. తక్కిన వారందరికి ఆ రాజే భగవం తుడు అన్న అర్థం వచ్చే ప్రస్తావనలు ఉన్నాయి. అటు

వంటి నాయకులలోకల్లా ఎక్కువ పొగడ్తులను అందుకున్నవాడు ఇంద్రుడు. తనకు అనుకూలంగా ఉండే తెగల నాయకులందరికి ఇంద్రుడు నాయకుడు. రాజుకు గ్రామంలోని భూమిలో వాటా ఉంటుంది. గుర్రాలమందలో, గోవులమందలో కూడా వాటా ఉంటుంది. బలం ఉన్న రాజు ఇతరులను వారి భూముల నుండి తరిమివేసి, ఆ భూములతో బాటు పశువులను స్వాధీనం చేసుకునే అధికారం ఉంటుందని ఈ ప్రస్తావనలలో ఉంది.

రాజుచుట్టూ అతనికి లోబడి వ్యవహరించే వారిలో సేనాని, పురోహితుడు, రాణి, సలహాదారులు, గ్రామణి (గ్రామ పెద్ద - బహుశాశ్శస్తు వసూలు చేసేవాడు అయిపుండాలి) కంచుకి (రాజు ఇంట్లో వ్యవహరాలను పర్యవేక్షించే అధికారి) రథసారధి, పాలెగాడు (సమాచారం చేరవేసేవాడు) ఉంటారని శతపథబ్రహ్మణం పేర్కొంది. వీరుగాక, వాటాలను పంచేవాడు, పాచికలాట నిర్వహించేవాడు, గోవులను చంపి మాంసం అందించేవాడు ఉన్నట్టు అందులో ఉంది. తన బలం ప్రదర్శించి ఇతరుల నుండి సంపదను స్వాధీనం చేసుకోదానికి నిర్వహించే తంతునే రాజుసూయం అన్నారు. గుర్రాన్ని వదిలిపెట్టి అది ఎంతమేరకు తిరిగిందో ఆ భూమి యావత్తూ తనకే చెందుతుందని ప్రకటించి, ప్రతిఘటనలించిన వారిని ఓడించి, ఆ

ప్రజీ చలిత్తకారుడు

ప్రాఘేసర్ డిఎస్ రుఖురు

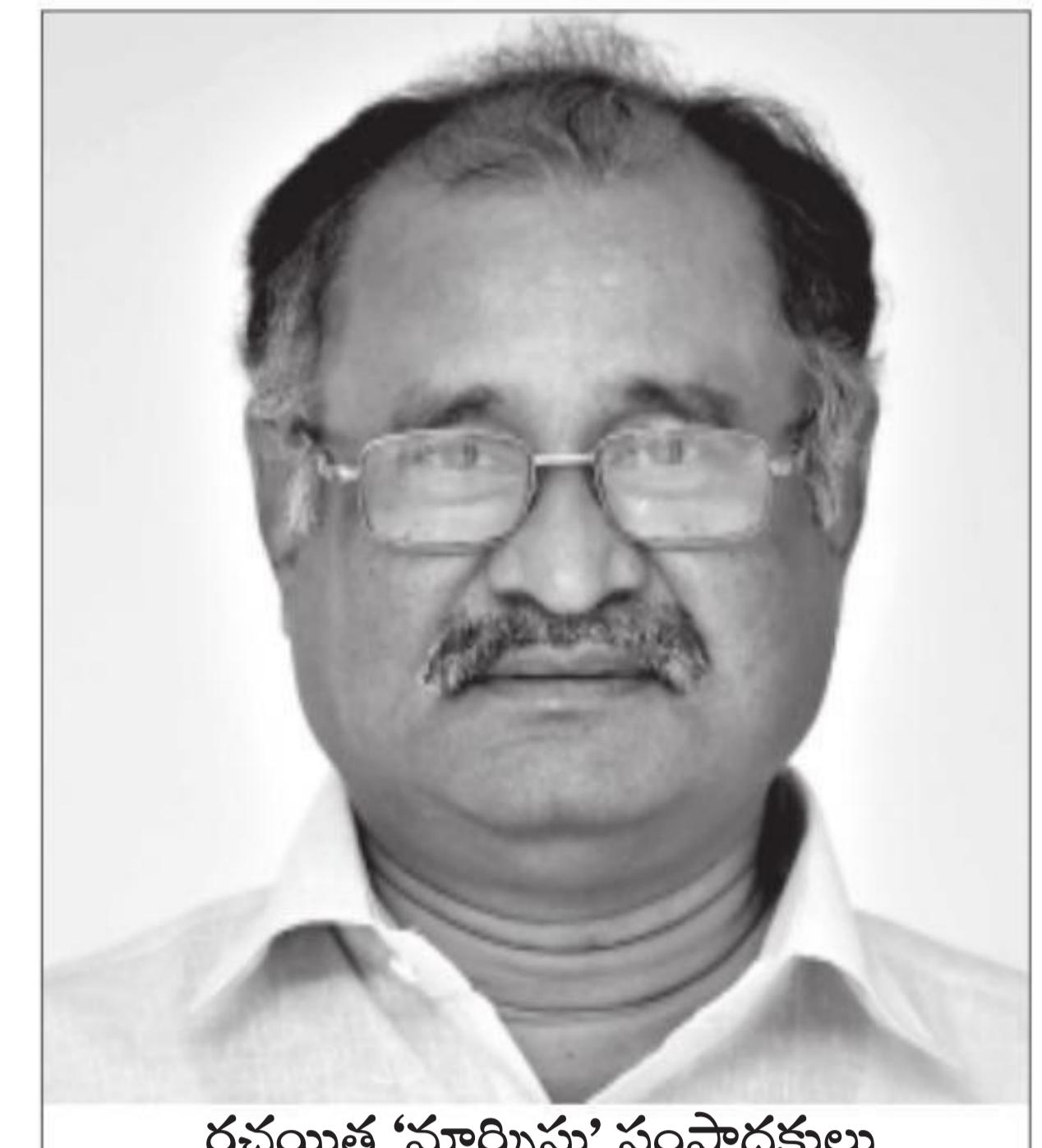
ఎస్. వెంకట్రావు

ఫిబ్రవరి 4వ తేదీన భారతదేశం ఒక గొప్ప ప్రజా చరిత్రకారుడై కోల్పోయింది. పుక్కిటి పురాణాలనే చరిత్రగా చలామణి చేస్తున్న చీకటి శక్తుల బెదిరింపులకూ, దాడులకూ తల్లిగ్గక భారతదేశ చరిత్రను శాస్త్రీయ పరిశోధనల పట్టాలపై నిలపడానికి చివరికంటా కృషి చేసిన చరిత్రకారుడు ద్విజేంద్ర నారాయణ రుఖు (డిఎస్ రుఖు) తన 81వ ఏట కన్నుమూళారూ. భారతదేశ చరిత్రకారుల్లో ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి గాంచిన ఆర్ఎస్ శర్మ, బిపన్ చంద్ర, సతీర్ చంద్ర, ఇర్మాన్ హబీబ్, రొమిలా థాపర్, బిడి చటోపాధ్యాయ, ఎంజిఎస్ నారాయణ తరానికి చెందిన సుప్రసిద్ధ చరిత్ర కారుడు ప్రాఘేసర్ రుఖు. అటు బ్రిటిష్ వారి వలసవాద దృక్కోణం నుండి, ఇటు భారత మతతత్వ వాదుల ముస్లిం వ్యతిరేక విశేషణల నుండి భారతదేశ చరిత్రను రక్కించి, పరిశోధనల ఆధారంగా శాస్త్రీయమైన పద్ధతిలో భారత ప్రజల నిజమైన చరిత్రను మనకు అందించిన వ్యక్తి ఆయన. గో మాత, గోవు పవిత్రత, గోవదని పేధం అంటూ ఆర్ఎస్ ఎన్ మతతత్వ శక్తులు తీవ్ర స్థాయిలో గగ్గోలు పెడుతున్న సమయంలో, ఆ పేరుతో ప్రజలపై ఫాసిస్టు దాడులకు పాల్పడుతున్న తరుణంలో 2001లో రుఖు “గోవు పవిత్రత: ఓ కట్టు కథ” అనే పరిశోధనా గ్రంథాన్ని విడుదల చేశాడు. భాతరదేశ చరిత్రలో ఏనాడూ గోవును పవిత్రంగా బావించలేదు, అందువల్లనే నందికి ఆలయాలున్నాయిగానీ ఆవుకు ఆలయాలు కట్టలేదు, పైగా బ్రాహ్మణులు కూడా గోమాంసాన్ని పరమ ఇష్టంగా తినేవారు అని శాస్త్రీయ ఆధారాలతో ప్రకటించిన ధీశాలి ఆయన. భౌతికవాద దృక్కథంతో దేశ చరిత్రను పరిశోధించే క్రమంలో ఆయన ఎటువంటి భావా వేశాలకూ స్థానం కల్పించలేదు, ఎటువంటి ఒత్తిళ్లకూ తంగలేదు. పైన పేర్కొన్న

పుస్తక ంతో పాటు ఆయన రాసిన “ప్రాచీన భారత దేశం”, “ప్రాచీన భారత దేశంలో ఆహారపు అలవాట్లు” అన్న పుస్తకాలను ప్రజాశక్తి ప్రచురణ నంధ్వ వారు తెలుగులో ప్రచురించారు. ఈ పుస్తకాలు ప్రాచీన భారత ప్రజల చరిత్ర గురించి మతతత్వ వాదులు చేస్తున్న వాదనలను చీల్చి చెండాడు తాయి, మనకు సరైన అవగాహన కల్పిస్తాయి.

డిఎస్ రుఖు బీహార్ రాష్ట్రానికి చెందిన వారు. కలకత్తా యూనివర్సిటీకి చెందిన ప్రైసిడెన్సీ కళాశాలలో చరిత్రలో బిఎ (ఫ్సస్ర్) చదివారు. అక్కడే ఆయనకు జీవిత కాల సహచరుడైన బిడి చటోపాధ్యాయతో పరిచయం ఏర్పడింది. అక్కడి నుండి పాట్టా యూనివర్సిటీకి వెళ్లి అక్కడ చరిత్రలో ఎంచి చదివారు. ప్రఖ్యాత చరిత్రకారుడు ప్రాఘేసర్ ఆర్ఎస్ శర్మ ఆయనకు గురువు. భారతదేశ చరిత్రలో ప్రాచీన, మధ్య యుగాల సమాజాల్లో ఆర్థిక పునాదులపై అధ్యయనం జరిపిన రుఖు దానిపై వ్యాసాలు రాయడం ప్రారంభించారు. తరువాత ధీల్లి యూరివర్సిటీలో చరిత్ర ప్రాఘేసర్గా నియమిత్తడై ప్రాచీన, మధ్య యుగాల చరిత్రపై స్పెషలైజ్ చేశారు. అప్పటికే ఆ యూనివర్సిటీకి మారిన ఆర్ఎస్ శర్మతో కలిసి ఆయన ధీల్లి యూనివర్సిటీని భారతీయ చరిత్రపై గొప్ప పరిశోధనా కేంద్రంగా మార్చుడానికి తోడ్పడ్డారు. అనేక మంది యువ చరిత్రకారులను యూనివర్సిటీ ఆకర్షించింది. పక్కనే ఉన్న జవహార్లలో నెప్రో యూనివర్సిటీ (జెఎస్యు)లో పనిచేసే బిడి చటోపాధ్యాయ, రొమిలా థాపర్, సువిరా జైశ్వాల్ వంటి వామపక్ష చరిత్రకారులతో కలిసి వారు భారతీయ చరిత్ర పరిశోధనను అంతర్జా తీయ స్థాయికి తీసుకుపోయారు.

మూడు దశాబ్దాల చరిత్ర పరిశోధనలో రుఖు, ప్రాచీన భారత దేశ సామాజిక-ఆర్థిక

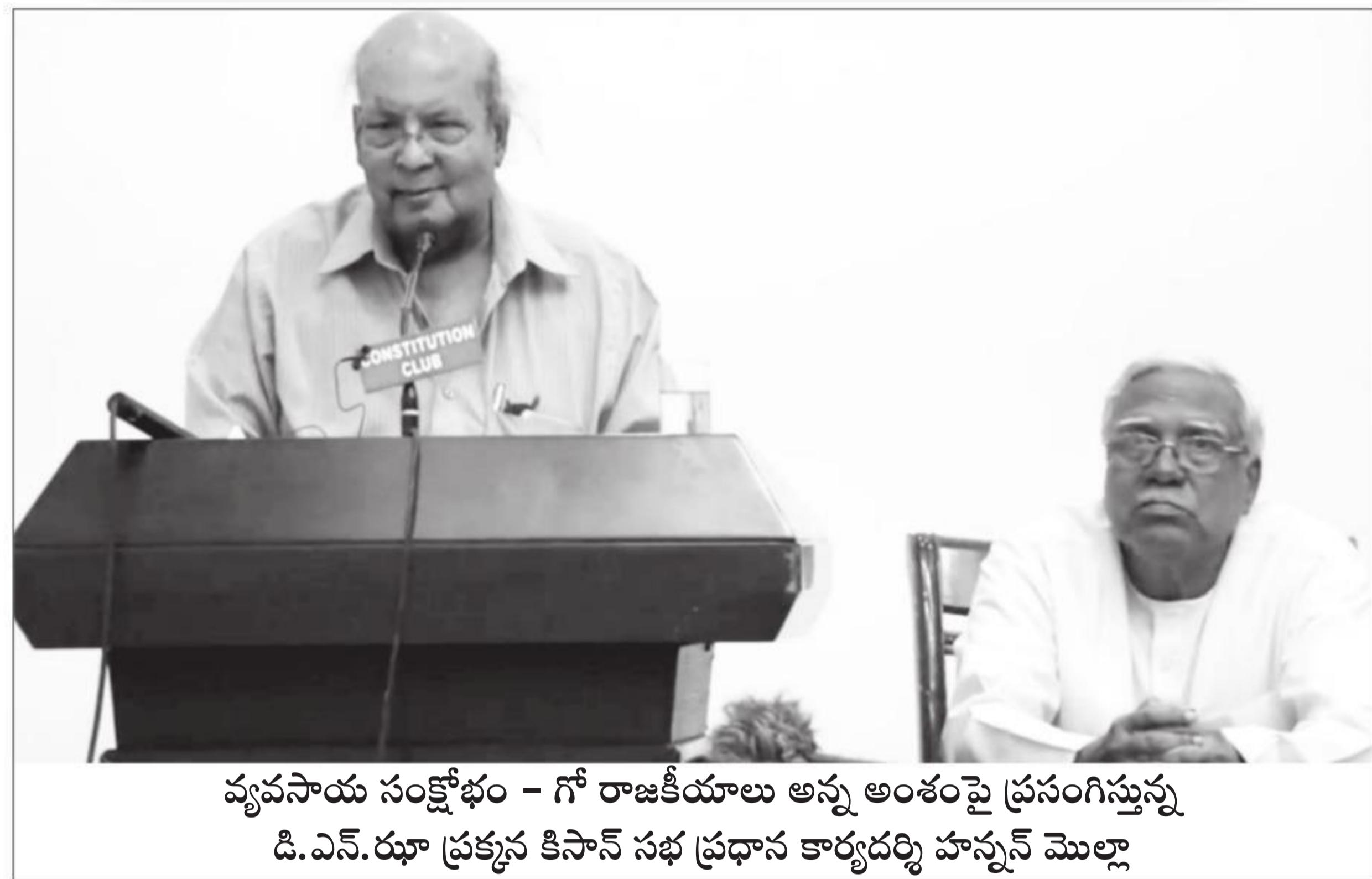

రచయిత ‘మార్పిస్టు’ సంపాదకులు

నిర్మాణం గురించీ, సంస్కృతికి, సాంకేతిక శాస్త్రానికి మధ్య సంబంధాల ఫలితంగా ఏర్పడిన సామాజిక, రాజ్య వ్యవస్థల గురించి అనేక విషయాలు కనుగొన్నారు. ప్రాచీన భారత దేశంలో రెవిన్యూ వ్యవస్థలు, ఆర్థిక వ్యవస్థకూ సామాజిక నిర్మాణానికి మధ్య సంబంధాలను తెలియజేశారు. భారతదేశ చరిత్రను శాస్త్రీయంగా పరిశీలించారు గనుకనే ఆయన హిందూ జాతీయవాదం పేరుతో ముందుకు వచ్చిన ఆర్ఎస్ఎస్ మతతత్త్వాన్ని, దేశ చరిత్రను కాషాయాకరించడాన్ని తుదకంటా వ్యతిరేకించాడు. అయ్యాధ్యలో బాటీమసీదు కింద ఆలయం ఉన్నట్లు ఎటువంటి ఆధారాలు లేవని ఆర్ఎస్ శర్మ, సూరజ్ భాన్లలతో కలిసి 1991లో ఆయన ఒక పత్రాన్ని తయారుచేశారు. “రామజన్మభూమి-బాటీ మసీదు: దేశానికి ఒక చరిత్రకారుని నివేదిక (1991) పేరుతో ఆయన రూపొందిచిన పత్రంలో ఆయన భారత పురాతత్వ సర్వే నివేదికలోని అనేక అంశాలతో విభేదించారు.

2001లో ఆయన “గోవు పవిత్రత: ఒక కట్టుకథ” అనే పుస్తకం రాస్తూ ప్రాచీన కాలంలో బ్రాహ్మణులతో సహ భారతీయుల ఆహారంలో గోవు మాంసం ఒక భాగంగా ఎలా ఉండేదో ప్రాచీన హిందూ గ్రంథాల నుండి ఉదాహరణలతో సహ నిరూపించాడు. ఆహారంగానే కాకుండా ఆవు మాంసంతో చేసిన సూచ జ్వరాలు తగ్గించడానికి, నీరసం వదిలించడానికి, క్షయవ్యాధికి ఉపయోగపడుతుందని, ఆవు కొవ్వు కీళ్ల నొప్పులను నయం చేస్తుందని చరకుసంహితలో చెప్పిన విషయాలను ఉటంకించారు. దేవుళ్లకు పశువులను బలి ఇవ్వడం ప్రాచీన భారతీయుల సంప్రదాయం అని వేదాలు, ఉపనిషత్తులను ఉటంకిస్తూ చెప్పారు. గోవును ఇటీవలి కాలంలో మాత్రమే పవిత్ర

“ఆహారంగానే కాకుండా ఆవు మాంసంతో చేసిన సూప్ జ్వరాలు తగ్గించడానికి, నీరసం వదిలిం చడానికి, క్షుయవ్యాధికి ఉపయోగపదుతుందని, ఆవు కొవ్వు కీళ్ల నొప్పులను నయం చేస్తుందని చరకసంహితలో చెప్పిన విషయాలను ఉటంకిం చారు. దేవుళ్లకు పశువులను బలి ఇవ్వడం ప్రాచీన భారతీయుల సంప్రదాయం అని వేదాలు, ఉపనిషత్తులను ఉటంకిస్తూ చెప్పారు. ”

వ్యవసాయ సంక్షోభం - గో రాజకీయాలు అన్న అంశంపై ప్రసంగిస్తున్న
డి.ఎన్.రుహు ప్రకృష్ట కిసాన్ సభ ప్రధాన కార్యదర్శి హన్సున్ మొల్లా

జంతువుగా పేర్కొనడం ప్రారంభించారని తెలిపారు. గో రక్షణ పేరుతో మానవ హత్యలకు పాల్పడుతున్న కాషాయ మూకలకు రుహు పరిశోధనలు మింగుడుపడలేదు. ఆయనను హత్య చేస్తామని బెదిరించారు. దాడులకు దిగారు. సోషల్ మీడియాలో పనిగట్టుకుని దుర్భాషులకు దిగారు. అయినా రుహు ఏమాత్రం బెసకలేదు. తను పరిశోధించి తేల్చిన విషయం నుండి కొంచెం కూడా పక్కకు మళ్లేదు.

మొఘులులు భారత దేశానికి రాకముందు గుప్తుల కాలం స్వర్ణయుగంగా భాసిల్లిందన్న భావనను కూడా ఆయన తిరస్కరించారు. ఇదంతా స్వాతంత్ర్యోద్యమాన్ని బలపరిచేందుకు చరిత్రకారులు సృష్టించిన భావన అని అందులో నిజం లేదని తేల్చారు. భారతీయులు ప్రాచీన యుగాల నుండి శాంతియత సహజీవనాన్ని సాగించేవారనీ, శాఖాపోరం ఆరగించేవారనీ, సహనాన్ని ప్రదర్శించేవారనీ చెబుతూ హిందూ త్వ చరిత్రకారులు భారత దేశ వాస్తవ చరిత్రను కాషాయికరణ గావించేందుకు ప్రయత్నిస్తూ న్నప్పుడు ప్రాఫెసర్ రుహు వారి ప్రయత్నాలను వాస్తవ పరిశోధనల ద్వారా దై ర్యంగా ఎదుర్కొన్నాడు. బ్రాహ్మణ్యానికి, ప్రామికుల

మతాలైన బౌద్ధం, జైనం వంటి వాటికీ మధ్య జరిగిన యుద్ధాలను గురించి వివరిస్తూ, బౌద్ధాన్ని ఈ దేశం నుండి వెళ్లగొట్టడానికి బ్రాహ్మణ్యం భీకర యుద్ధాలు చేసిందని చెప్పారు. అలాగే పరదేశీ యులను మేచ్చులు, అప్రాచ్యులు అని దూషిస్తూ ఆసహనం ప్రదర్శించిన విషయాన్ని కూడా పేర్కొన్నారు.

డిఎన్ రుహు “దక్షిణ భారత దేశంలో దేవాలయాలు, వ్యాపారులు (క్రీ.శ. 900-1300)” అన్న పరిశోధనా పత్రంలో

దేవాలయాలకూ, వ్యాపారులకూ ఉన్న సంబంధాన్ని గురించి విపులంగా తెలియజేశారు. ఆ రోజుల్లో దేవాలయాలు సంపదపోగుచేసుకునే కేంద్రాలు గా ఉండేవి. వ్యాపారులు ఈ దేవాలయాలను ఆధారం చేసుకుని వ్యాపారాలు సాగించేవారు. చోళులు, ఇతర చక్రవర్తులు దేవాలయాలకు పెద్ద ఎత్తున భూములు ఇవ్వడంతో క్రమంగా గ్రామీణ వ్యవసాయంలో వ్యాపారం సంబంధాలు ప్రారంభమైనాయని, చక్రవర్తుల అధికారం క్రమంగా తగుతూ వచ్చిందని చెప్పారు. రుహు చివరిగా రాసిన పుస్తకం “అమృత పానం” (డింక్ ఆఫ్ ఇమ్యూర్స్ లిటీ) 2020లో ప్రచురితవైంది. ప్రాచీన భారతదేశంలో స్త్రీ, పురుషులు 50 రకాల మద్యాలు సేవించేవారని ఆయన వేదాలు, రామాయణ, మహాభారతాల నుండి ఉటంకిస్తూ తెలియజేశారు.

ప్రాఫెసర్ రుహు తన చరిత్ర పరిశోధనల ద్వారా భారతదేశ చరిత్రలోని గొప్ప అంశాలను మనకు తెలియజేయడమే కాదు భారత చరిత్ర కాంగ్రెస్ కార్యదర్శిగా, ఎగ్జిక్యూటివ్ కమిటీ సభ్య నిగా, అధ్యక్షునిగా వివిధ హోదాల్లో పనిచేసి చరిత్ర కాంగ్రెస్ ను గొప్ప సంస్గా తీర్చిదిద్దారు. అకాడమిక్ జీవితంలోనూ, సామాజిక జీవితంలోనూ ఉన్నత విలువలు నెలకొల్పిన రుహు నిత్య జీవితంలో ఎంతో ఉల్లాసంగా, జోక్కలు వేస్తూ కలుపుగోలుగా వ్యవహారించేవారు. చివరి రోజుల్లో ఆయన పక్షవాతంతోనూ, వినికిడి సమస్యలో బాధపడ్డారు. భారతీయ ప్రాచీన చరిత్రపై అతి గొప్ప పరిశోధనా సంపదను మనకు విడిచిపెట్టి వెళ్లిపోయారు. ఆయన మరణించినా వామపక్ష వాదిగా, నిబధ్ధ కలిగిన ప్రజా చరిత్రకారుడిగా ఆయన అందించిన ఆయుధాలు మతతత్త్వ చీకటి శక్తులపై పోరాటంలో మనకు ఉపయోగపడతాయి.

వేద కాలం - మలి దశ (కీ.పూ. 1000- 700)

ఆడవారే ఉండేవారు.

(12వ పేజీ తరువాయి)

విల్లు తయారీ, తాడు పేనడం, వింటీనారి తయారీ, అమ్ముల తయారీ, తోలుతో దుస్తుల తయారీ, వెదురుతో బుట్టలు తయారీ, లేపనాల తయారీ, గుర్రాలను సంరక్షించేవుత్తి, నిప్పు తయారీ, ఎండుకట్టేపుల్లల సేకరణ, పశువుల కాపలా, వేట, చేపలు పట్టడం, కమ్మరం, కంసాలి, వ్యాపారి, వైద్యం, జ్యోతిష్యం వంటి వృత్తుల ప్రస్తావన వాజసనేయి సంహితలో ఉంది.

పలురకాల వృత్తులద్వారా పలు వస్తువులు, సేవలు అందుతున్నందున వాటిని పొందడానికి ఒక మారకసాధనంగా డబ్బు అవసరం పెరిగింది. నిప్పుము అని బంగారు నాణేన్ని అనేవారు. నిప్పుములు, గుర్రాలు ఖరీదైన బహుమతులు.

ఎక్కడా పట్టణాలు ఏర్పడినట్టు ప్రస్తావనలు లేవు. అంటే పట్టణాలు ఏర్పడవలసిన స్థాయికి సరుకుల ఉత్పత్తి అభివృద్ధి చెందలేదు.

“‘భారతదేశంలో స్వర్ణయుగం ఎప్పుడూ లేదు’

“

చరిత్రకారుడు ప్రాఫెసర్ డి.ఎన్. రుహుతో పాతికేయుడు జియా ఉన్ సలాం జరిపిన ఇంటర్వ్యూను పాతకులకు అందిస్తున్నాం.

భారతీయ చరిత్రను హిందూత్వవాదులు వక్కీకరిస్తున్నారని చెప్పబోయే ముందు హిందూమతంలో ఆవుకున్న స్థానాన్ని గురించి ప్రస్తావించారు. ఆయన తన వాదనకు ఎక్కువగా లేఖనాలపై ఆధారపడ్డారు. ఆవు పవిత్రమైన జంతువు కాదని కొట్టిపడేశారు. ఆవును పవిత్రమైన దానిగా చూడటం కంటే రాజకీయంగా చూడడానికి ప్రాధాన్యమిచ్చారని రుహు తన వాదనలో పేర్కొన్నాడు. “ఆవు కంటే ఎష్టు పవిత్రతకు అర్థమైనది” అని చెప్పాడు. నందికి ప్రత్యేకంగా ఆలయాలు ఉండటాన్ని ఉదహరించాడు.

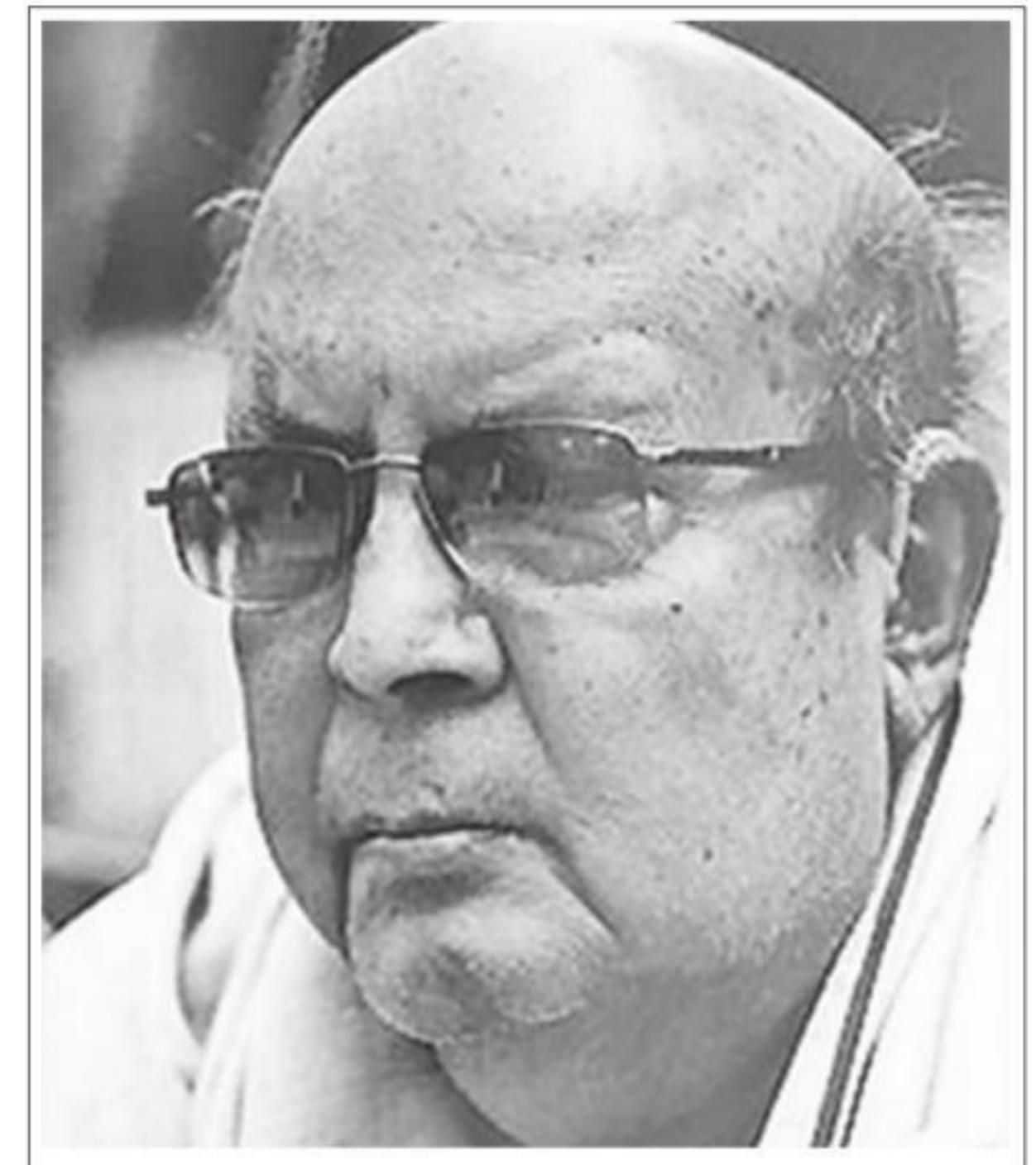
భారత్ మాతాకి జై నినాదం నిస్సారతను బహిర్గతం చేయడం ద్వారా మైనారిటీలు, దళితులపై జరుగుతున్న దారుణాలకు వ్యతిరేకంగా రుహు వాదనలు చరిత్ర లోతులను తడిమాయి. బ్రాహ్మణ ఆధిపత్యం ద్వారా కాక అందరి ఆభివృద్ధిని ప్రతిబింబించే విధంగా, భారత్ మాతా కి జై వంటి నినాదం కాక జై హింద్ నినాదాన్ని తీసుకోవాలని ఆయన వాదించారు. భారతీయ చరిత్రలో స్వర్ణయుగం ఉన్నదనే భావనతోనూ ఆయన విభేదిస్తున్నాడు. వారి మతం ఏమైనపుటికీ, రాజకీయ ఆధిపత్యం కోసం రాజులు ఎల్లప్పుడూ యుద్ధాలు చేశారని వాదించారు.

ఇటీవల విడుదలైన తన తాజా పుస్తకం ఎగైనెస్ట్ ది గ్రెయిన్లో చరిత్రను ప్రామాణికంగా వ్రాయడానికి చేస్తున్న పోరాటాన్ని కొనసాగించాడు. ఆయనఇంటర్వ్యూలోని ముఖ్యాలు:

రాజ్యాంగం “ఇండియా అంటే భారత్” అని చెప్పండి, అయినపుటికీ ఎక్కువ కాలం భారత్ ఒక సమైక్య దేశంగా కొనసాగలేదు. ఈ అంశాన్ని మీరు ఎలా వివరిస్తారు? అలాగే భారత్ మాతాకి జై నినాదాన్ని జాతీయవాదానికి చిప్పాంగా చేయడం ఎంతవరకు సబబు?

సుదీర్ఘకాలంలో భారత్ ఒక దేశంగా ఏర్పడిందన్నది నిజం. వేద గ్రంథాలలో ప్రస్తావించిన భరత తెగ నుంచి భారతదేశం ఉధ్వించలేదు. అయినపుటికీ భారత్ తెగ గురించి కొన్నింటిలో ప్రస్తావించబడింది. భారతదేశం గురించి ప్రాదేశిక కోణంలో మొదటి ప్రస్తావన కళింగ రాజు భారవేలుని (క్రీ.పూ. 1 వ శతాబ్దం) శాసనాలలో, తరువాత సంస్కృత గ్రంథాలలో (నేను చదివిన) కనిపించింది. ఎక్కడ పేర్కొన్నపుటికీ దాని

భాగోళిక చిత్రం అస్పష్టంగానే ఉంది. 19 వ శతాబ్దం చివరలోనే ఈ రోజు మనం చూస్తున్న భారతదేశం ఏర్పడింది. భారత జాతీయవాదం పెరుగుదలతో సమానంగా ఇదిఎదిగింది. కాని ఈనాడు దానిని తల్లిగా చూయించటం ఆసక్తికరమైనది. అంతకుముందు ద్విజేంద్ర లాల్ రాయ్ (1863-1913) తన పాటలో భారతను భారతమాతగా మార్చటం, 19వ శతాబ్దిలో అనేక రచనలలో అదే విధంగా ప్రస్తావించటం, బంకిం చంద్ర చటోపాధ్యాయ రాసిన ఆనందమరం వంటి వాటి వల్ల అది ఎంతో ప్రాముఖ్యాన్ని పొందింది. ఈ విధంగా ప్రత్యేక జాతీయవాదం గురించి ప్రచారం చేస్తున్నవారు, విక్షోరియా రాణిని భారతమాత సంరక్షకురాలిగా భావించటం వింతగా ఉంది. 1904 ఆరంభంలో హింద్ పంచ్ లో ప్రచురి

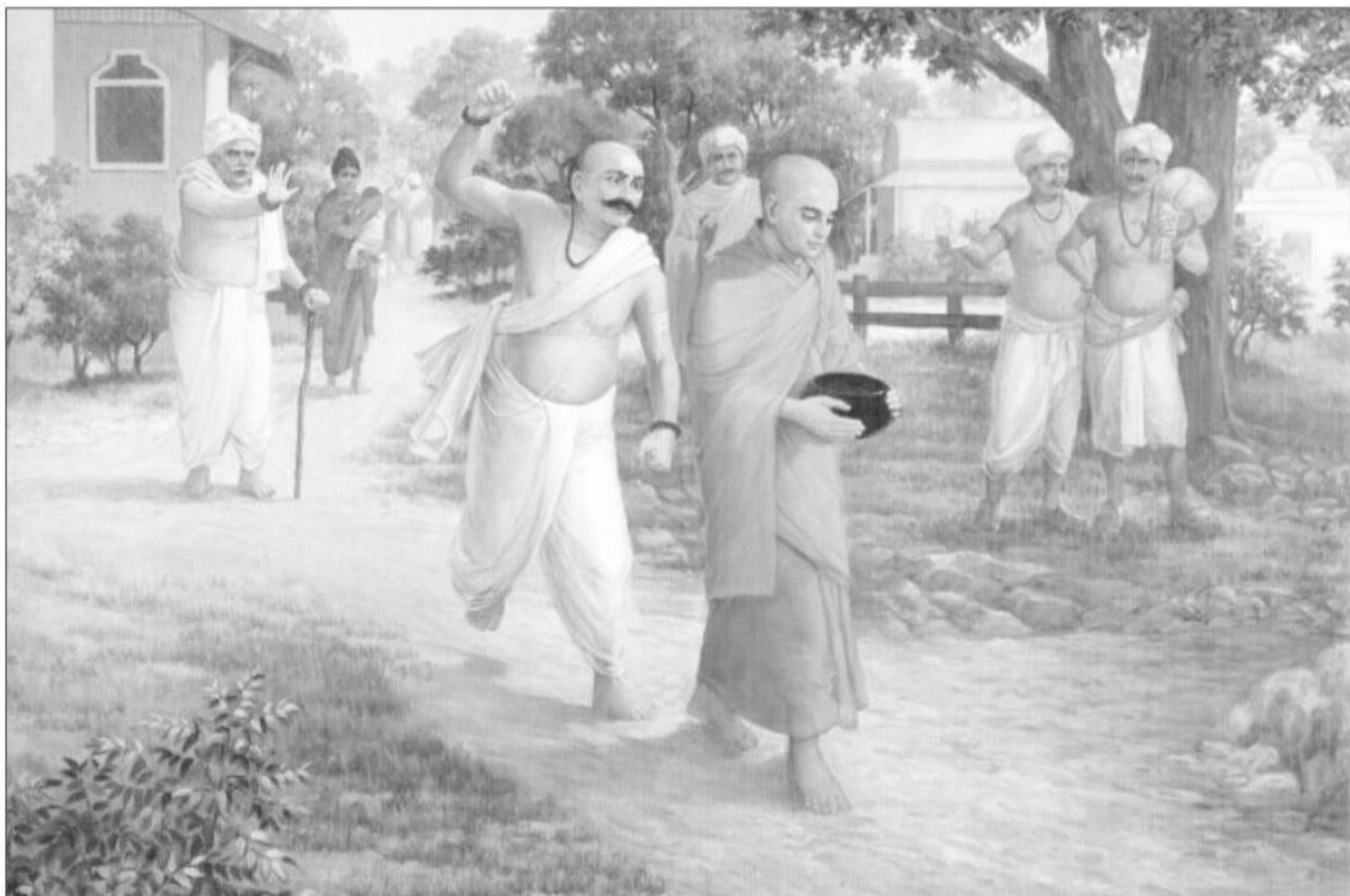
రచయిత ప్రముఖ చరిత్రకారుడు

తమైన కార్బూన్లలో బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యం జెండాను బ్రిటానికాతో సంయుక్తంగా భారతమాత పట్టుకున్నట్లు వర్ణించడం కూడా అంతే ఆసక్తి కలిగిస్తుంది. కాబట్టి ఇది ఎలాంటి జాతీయ వాదం అని కొందరు ప్రశ్నించవచ్చు. చారిత్ర కంగా చూస్తే భారతమాత అనే భావన నూట పాతిక సంవత్సరాల క్రితం నాటిది మాత్రమే. గోమాత ప్రస్తావన కూడా అంతే పాతది. ఇటీవల మధ్యప్రదేశ్ ప్రభుత్వం మాలిక్ ముహమ్మద్ జయసి “పద్మావతి” తో మరో మాత, రాష్ట్రమాతను సృష్టించింది. కాబట్టి ఈ మాతల్లో దేనిని భారత జాతీయవాదానికి ప్రమాణంగా చూడాలా అని నేను అయ్యామ యంలో పడ్డాను. అందువల్ల నేను భారత్ మాత కంటే జై హింద్ ను ఇష్టపడతాను.

హిందువులు సరళ స్వభావం కలవారని, అందరినీ కలుపుకొతారని భారతదేశాన్ని సందర్శించిన ప్రముఖ యాత్రీకులు ప్రాంకోయిన్ బెర్రియర్, జోహన్ గాట్ట్రెడ్ వాన్ హెర్షల్ రాశారు. అంఱునపుటికీ అల్బెర్టానీ భిన్నాభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేశారు. హిందువులు సాధుస్వభావం గలవారైనా విదేశీయులను అపవిత్రులుగా, మ్లేచ్ఛులుగా పరిగణించారా? సహనశీలత ఉన్నదని భావించినట్టెతే బౌద్ధం పట్ల బ్రాహ్మణవాదుల శత్రుతాన్ని ఎలా వివరించాలి?

రెండు అభిప్రాయులు సరైనవని నేను చెబుతాను. అల్బెర్టానీ ప్రస్తావించిన కాలం (973-1048)లో ఆసహనం, హిందువుల అహంకారం, బ్రాహ్మణ, శ్రమణ మతాలమధ్య సంఘర్షణ (మునుపటి బౌద్ధమతం, జైనం) పతాకస్థాయిలో ఉంది; బౌద్ధ సంస్కలపై బ్రాహ్మణవాదులు నిరంతర దాడులు చేయడం తో బౌద్ధమతం దేశం నుండి తరిమి వేయబడే స్థితిలో ఉంది.

“ అలాగే బ్రాహ్మణవాదంలోని శాఖల మధ్య సంఘర్షణకు సుదీర్ఘ చలిత్త, ఇతర మతాల పట్ల దాని వైరుధ్యంతో పాటు, భారతదేశంలో మతాల సహజీవనం, వాటిమధ్య పరస్పరం ఇచ్చిపుచ్చుకోవడం వంటి చలిత్త ఉందని గుర్తుం చుకోవాలి. ఈ ఐక్యత భారతదేశ చలిత్తలో ఒక ముఖ్యమైన లక్షణం. హిందూ, ముస్లిం మతాల మధ్య తీవ్రమైన వివాదం ఉన్నప్పటికీ, ఈ రెండు మతాలు కూడా ఒకదాని కొకటి అనేకం ఇచ్చిపుచ్చుకున్నాయి. ”

బ్రాహ్మణం పుంజుకుంటున్న సందర్భంలో భౌద్ధులపై దాడి చేస్తున్న బ్రాహ్మణ వాదులు

ఇతర మతాల పట్ల బ్రాహ్మణ అసహాన్ని ధృవీకరించటానికి తగినన్ని ఆధారాలు ఉన్నాయి. బ్రాహ్మణులు విదేశీ యులను మేచ్చులుగా భావించారని మీరు చెప్పడం సరైనది. బ్రాహ్మణ బ్రాహ్మణేతర మతాల మధ్య గల శత్రుత్వ నేపథ్యంలో అల్బెరూనీ విరుద్ధమైన అభిప్రాయాలను వ్యక్తం చేసి ఉండవచ్చు.

కానీ విదేశీయులు ప్రాంకోయిస్ బెర్నియర్ (1620-1688) మరికొందరు భారతదేశం గురించి రాసిన దానిలో మతపరమైన దృశ్యం భిన్నంగా ఉంది: బ్రాహ్మణవాదులు, శ్రమణుల మధ్య మతపరమైన శత్రుత్వం లేదు. పుట్టిన దేశం నుండి బౌద్ధమతం దాడాపుగా కనుమ రుగై భారతదేశం వెలుపల స్థిరపడింది. హిందూ, ఇస్లాం మతాల మధ్య వైరుధ్యం కూడా అంత తీవ్రంగా లేదు.

అలాగే బ్రాహ్మణవాదంలోని శాఖల మధ్య సంఘర్షణకు సుదీర్ఘ చరిత్ర, ఇతర మతాల పట్ల దాని వైరుధ్యంతో పాటు, భారతదేశంలో మతాల సహజీవనం, వాటిమధ్య పరస్పరం ఇచ్చిపుచ్చుకోవడం వంటి చరిత్ర ఉందని గుర్తుం చుకోవాలి. ఈ ఐక్యత

భారతదేశ చరిత్తలో ఒక ముఖ్యమైన లక్షణం. హిందూ, ముస్లిం మతాల మధ్య తీవ్రమైన వివాదం ఉన్నప్పటికీ, ఈ రెండు మతాలు కూడా ఒకదాని కొకటి అనేకం ఇచ్చిపుచ్చుకున్నాయి. రెండు మతాల మధ్య పరస్పర ఇచ్చిపుచ్చుకునే ధోరణికి ఉదాహరణగా ముస్లింల సత్య పీర్, బెంగాల్తో పాటు సమీప ప్రాంతాల్లో చేసే సత్యనారాయణ పూజను చెప్పవచ్చు. కాబట్టి భారతదేశంలో సహనంతో కూడిన హిందూ మతం గురించి బెర్నియర్, ఇతర విదేశీయులు మాట్లాడారు.

ఇటీవలి కాలంలో దయానంద సరస్వతి, రామకృష్ణ పరమహంసులను గురించి ప్రస్తావిస్తున్నారు. వారిని ఆ విధంగా ప్రత్యేకత లున్న వారిగా అంగీకరించటం సరైనదేనా?

లేదు, నేను అలా అనుకోను. దయానంద సరస్వతి 1875 లో ఆర్య సమాజును స్థాపించారు. అదే సంవత్సరం ఆయన సత్యాగ్రహ ప్రకార్ అనే గ్రంథాన్ని రాశాడు. దీని చివరి రెండు అధ్యాయులు పూర్తిగా క్రిస్తవ, ఇస్లాం మతాలను తెగనాడేందుకు కేటాయించాడు. రామకృష్ణ బోధులు కూడా ముందుకు వెళ్ళేందుకు

దోహదం చేయవు. అతని ప్రముఖ శిష్యుడు, వివేకానందుడు (1863-1902) అద్వైత వేదాంత ప్రచారం కోసం 1897 లో రామకృష్ణ మిషన్ ను స్థాపించారు, మత సహనం గురించి మాట్లాడారు, “పసిఫిక్ నుండి అట్లాంటిక్ వరకు ఐదు వందల సంవత్సరాలు రక్తప్రవాహం సాగింది, అది మహామృదీయవాదం” అని ఇస్లాంకు వ్యతిరేకంగా విషం కక్కాడు. (పేక్కిపుయర్ క్లబ్ ఆఫ్ పసదేనా, కాలిఫోర్నియా, ఫిబ్రవరి 3, 1900). ఈ వాస్తవాలను బట్టి చూస్తే, ఇద్దరు “గొప్ప” ఆధ్యాత్మిక నేతల అలోచనలు ఆమోదయోగ్యం కాదు. అంతే కాకుండా, రోజువారీ జీవితంలో ముస్లింలు, దళితులను కించపరచడం, మనీదులు, చర్చిలపై దాడులు, మహిళలపై భయంకరమైన నేరాలకు పాల్పడడం మొదలైన వాటికి వారి అలోచనలు దోహదం చేస్తూ హిందూత్వాలో భాగం అవుతున్నాయి.

అందువల్ల ప్రజల ఇష్టానికి వదిలేయడం ఉత్తమ మార్గం. మన రాజ్యంగం ఇచ్చిన హమీ మేరకు ప్రతి వ్యక్తి తనకు నచ్చిన మతాన్ని ఆచరించడానికి అనుమతించి రాజ్యం ప్రత్యక్షంగా లేదా పరోక్షంగా జోక్విం చేసుకోకుండాఉండాలి.

కర్రాటుక అసెంబ్లీ ఎన్నికలకు ముందే లింగాయత్తెలకు ఒక ప్రత్యేకమైన మత పోశాదాను ఇవ్వాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయం తీసుకుంది. ఈ వాదన, నిర్ణయానికి చరిత్రలో ఆధారాలున్నాయా?

కర్రాటుక ఎన్నికల రాజకీయాలను చర్చించడానికి నేను ఇష్టపడును. నేను దానిని రాజకీయ వ్యాఖ్యాతలకు వదిలివేస్తాను. కానీ లింగాయత్తెల విషయానికాస్తే, 12 వ శతాబ్దంలో వాయువ్య కర్రాటుకలో ఒక ప్రధాన మత శక్తిగా వారి ఆవిరాపం జరిగిందని అందరికీ తెలుసు. సనాతన హిందూ మతానికి భిన్నంగా ఉన్న వారి ఉద్యమానికి బసవన్న ఎంతో దోహద పడ్డారు. ఇది బ్రాహ్మణ వ్యతిరేక, కుల వ్యతిరేక, వేద వ్యతిరేకమైంది. దాని అనుచరులు, పురుషులు, ప్రీతులు ఇద్దరూ తమ శరీరంపై లింగాన్ని ధరిస్తారు (వారు ఇష్టలింగ అని పిలుస్తారు). వారు ఆలయంలో విగ్రహ రాధన చేయరు. లింగాయత్తుల ఈ నేపథ్యాన్ని బట్టి వారిని ప్రత్యేక మతంగా గుర్తించడం సరైనదేనని నేను భావిస్తున్నాను.

హిందూత్వ దూకుడుగా వ్యవహరిస్తుండటంతో చాలా మంది దళితులు, మాయవతి వంటి నాయకులు కూడా బౌద్ధమతంలోకి

మారుతామని బెదిరించారు. ఇది తిరోగుమనం కాదా? ఎందుకంటే చరిత్రలో విజయం పొందిన రాజు ఓడిపోయిన వారిపై తమ విశ్వాసాలు రుద్దిన సందర్భాలు మనకున్నాయి. జైన మత విశ్వాసం ఉన్న పాండ్యరాజు శైవంలోకి మారాల్సి వచ్చింది.

పాండ్యరాజు కథను గురించి విస్తృతంగా రాసినప్పటికీ పండితులు దాని ప్రామాణికతను ప్రశ్నిస్తున్నారు. దళితుల మార్పిడికి సంబంధించి నంత వరకు, బౌద్ధమతానికి లేదా ఇస్లాం మతానికి కూడా వారి సామూహిక మార్పిడి ఎక్కువగా హిందూత్వ సిద్ధాంతకర్తలచే సమర్థించ బడిన భారతీయ కుల వ్యవస్థ అసమానతల వల్ల సంభవించిందని నేను చెప్పాలనుకుం టున్నాను. ఈ సందర్భంలో 1956 లో దాదాపు ఐదు లక్షలమంది “అంటరానివారి” తో బాబా సాహెబ్ అంబే ద్వార్ బౌద్ధమతంలోకి మారడం గుర్తుంచు కోదగినది.

“ఎగైనెస్ట్ డి గ్రెయిన్”లో మరాతన భారతదేశంలో సామాజిక సామరస్యం, ఆర్థిక అభివృద్ధి, పొరాణిక స్వర్ణయుగం ఉన్నట్లు హిందూత్వ సిద్ధాంతకర్తలు ప్రచారం చేస్తున్నారని మీరు పేర్కొన్నారు. దీనిని ఎలా పరిగణిస్తారు, ఇందులో ఎంతమేరకు వాస్తవం ఉంది?

స్వాతంత్య పోరాటకాలంలో ఇస్లామిక్ పూర్వ భారతదేశం గురించి భారతీయ చరిత్ర కారులు విమర్శనారహితంగా గొప్పగా చెప్పారు. భారత రాజ్యాన్ని రాజ్యాంగబద్ధ రాచరికం అని, గిరిజన తెగల పాలనా విధానాన్ని ఏథెన్న ప్రజాస్వామ్యంతో సమానమంటూ అభివర్ణించారు. దక్కిణ భారతదేశంలో జరిగే గ్రామ సభలను చిన్నస్థాయి ప్రజాస్వామ్యాలుగా చిత్రించారు. గుప్తుల పాలనా కాలంలో భారత

“ దళితుల మార్పిడికి సంబంధించి నంత వరకు, బౌద్ధమతానికి లేదా ఇస్లాం మతానికి కూడా వారి సామూహిక మార్పిడి ఎక్కువగా హిందూత్వ సిద్ధాంతకర్తలచే సమర్థించ బడిన భారతీయ కుల వ్యవస్థ అసమానతల వల్ల సంభవించిందని నేను చెప్పాలనుకుం టున్నాను. ఈ సందర్భంలో 1956 లో దాదాపు ఐదు లక్షలమంది “అంటరానివారి” తో బాబా సాహెబ్ అంబే ద్వార్ బౌద్ధమతంలోకి మారడం గుర్తుంచు కోదగినది. ”

ప్రజలు సంతోషంగా, సంపన్నంగా, శాంతి సామరస్యంతో స్వర్ణయుగంలో జీవించా రనే ప్రాచీన భారతదేశ చిత్రం స్వాతంత్య సమర యోధులకు ప్రేరణకు అవసరమైన సైద్ధాంతిక మద్దతును అందించింది. కానీ భారతదేశం స్వాతంత్యం సాధించిన తరువాత హిందూత్వ సిద్ధాంతకర్తలు ఈ ఆలోచనలకు అతుక్కు పోయినప్పటికీ ఎలాంటి ప్రయోజనం కలగలేదు. అనేక సందర్భాల్లో మన ప్రధాన మంత్రి కూడా భారతదేశ గతం గురించి హస్యాస్పదమైన ప్రకటనలు చేశారు. కానీ చరిత్రలో ఏ దశలో నూ భారతదేశంలోని సాధారణ ప్రజలు నిజంగా స్వర్ణయుగాన్ని చూడలేదని శాస్త్రీయ విశ్లేషణ రుజువు చేస్తుంది. ఇతర దేశాల మాదిరిగానే భారతదేశంలోనూ సామాజిక అసమానతలు, సామాన్య ప్రజలను దోషించే చేయడం, మత వివాదం మొదలైనవి ఉన్నాయి. స్వర్ణయుగం అనే ఆలోచన భారత దేశంలో, ఇతర దేశాల్లో కూడా అన్నివేళలూ దుర్యినియో గమైంది.

బాటీ మనీదుపై పోరాటం కొనసాగుతున్నది. బౌద్ధాన్ని అణగదొక్కి అధికారానికి వచ్చిన అప్పటి హిందూ రాజులు కూడా కొన్ని బౌద్ధ నిర్మాణాలను తాకలేదని మనకు తెలుసు.

నలంద విశ్వవిద్యాలయంలోని దేవాలయాలు అందుకు ఉదాహరణ. అయితే మన మొత్తం చరిత్ర “బలవంతుడిదే హక్కు”గా సాగిందని భావిం చటం సరైనదవుతుందా?

“బలవంతుడిదే హక్కు” అనేది ఒక స్థాయి వరకు నిజమే. కానీ అది కూడా అతిగా తేలిక చేసి మాట్లాడటం అవుతుంది. మత ఘర్షణల విషయంలో రాజు అన్నివేళలూ అటువంటి పాత్ర పోషించి ఉండకపోవచ్చ. భారత ప్రభుత్వ కుమ్మక్కుతో బాటీ మనీదును కూల్చి వేశారు. ఒక మతాన్ని అనుసరించేవారు వారి ప్రత్యుర్ధులు అనుసరించే మతాలపై దాడులు చేశారని చరిత్ర స్పష్టం చేస్తున్నది.

లోతైన చారిత్రక సంఘటనలు దీనికి కారణం. అలా అని రాజు తన మతాన్ని ఇతరు లపై రుద్దాడని వాదించలేం. ఉదాహరణ కు బౌద్ధమతంపై బ్రాహ్మణ్యం దాడి గురించి మాట్లాడేటప్పుడు బౌద్ధం, బ్రాహ్మణ మతాల్లో సిద్ధాంత పరమైన మార్పుల నేపథ్యం, అందుకు అనుగుణంగా సామాజిక, భౌతిక పరిస్థితుల్లో వచ్చిన మార్పులు, వారి సామాజిక పునాది, వారికి మద్దతిచ్చినవారు తదితర అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి.

(అనువాదం: జి ఆంజనేయులు)

‘మార్కెట్స్’ నైద్ధాంతిక మాసపత్రికలో సిపిఎల్ పొలిట్స్బూర్గో సభ్యులు బింబించు పోరాటం ప్రతినెలా పాఠకుల సందేహాలకు సమాధానాలిస్తున్న సంగతి మీకు తెలుసు. ప్రస్తుత అంతర్జాతీయ, జాతీయ, రాష్ట్ర రాజకీయ పరిణామాలపై మీ వివాదం మొదలైనవి ఉన్నాయి. స్వర్ణయుగం అనే ఆలోచన భారత దేశంలో, ఇతర దేశాల్లో కూడా అన్నివేళలూ దుర్యినియో గమైంది.

ఎడిటర్, మార్కెట్స్ (నైద్ధాంతిక మాసపత్రిక), ప్రజాశక్తి భవనం, అమరాద్దెడ్ కాలనీ,

అరవిందా ప్రైస్‌మార్కెట్ వద్ద, తాదేపల్లి - 522501, గుంటూరు జిల్లా.

‘మార్కెట్స్’కు మి సందేహాల రాయంది!

ప్రజాపంపిణి వ్యక్తిగతులు

ఎ. కోటిరెడ్డి

ఒకవైపున రైతు వ్యతిరేక చట్టాలను తీసుకువచ్చి వ్యవసాయ రంగాన్ని, రైతాంగ భూములను కార్బోరేట్లు, బహుళజాతి సంస్థలకు అప్పగించటానికి పూనుకున్న బిజెపి నేతృత్వం లోని కేంద్ర ప్రభుత్వం మరోవైపున ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థను రద్దు చేయటం కోసం చర్యలు తీసుకొంటున్నది. వాటిలో ప్రధానమైనది ఎఫ్సిపి - భారత ఆహారసంస్కరితి ఆవసరమైన నిధులను కేటాయించకుండా ఆసంస్థను అప్పులలో ముంచుతున్నది. ఎఫ్సిపి రుణాలు “భరించలే నంతగా పెరిగిపోతున్నాయని” ఈ సంవత్సరం ఆర్థికసర్వేలో ప్రభుత్వం పేర్కొంది. ఆ సంస్కరు నిధులు కేటాయించటం, కార్బోకలాపాలు నిర్వహించటం దేశానికి భారమన్న భావాన్ని ప్రజలలో వ్యాపింపజేస్తున్నారు. ఆహారధాన్యాల సేకరణ, నిల్వ, పంపిణీలపై ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థ ఆధారపడి ఉంది. ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థ రద్దుయితే ఆహారధాన్యాలను సేకరించటం, నిల్వ చేయటం, పంపిణి చేయాల్సిన ఆవసరం ఉండదు. అప్పుడు ఆహారధాన్యాల పంపిణీతో పాటు సేకరణ వ్యవస్థ కూడా రద్దెపోతుంది. ప్రభుత్వం సేకరించనపుడు ఆహారధాన్యాల క్లోస్మెద్ఫులు ధరలను నిర్ణయించాల్సిన ఆవసరం ఉండదు. ఒకవేళ ధరను నిర్ణయించినా ప్రభుత్వం సేకరించదు. ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన ధరకు ప్రైవేటు వారు కొనుగోలు చేయరు. కాబట్టి ప్రభుత్వం నిర్ణయించే మద్దతు ధరలకు విలువ ఉండదు. అందువలన ఆహారధాన్యాల సేకరణ, నిల్వ, పంపిణీల నుండి ప్రభుత్వం తప్పుకొంటే వాటిపై పూర్తి ఆధిపత్యం బడా కార్బోరేట్లు, బహుళజాతి సంస్థల చేతుల్లోకి పోతుంది. దేశంలోని పేద వినియోగదారులు, సామాన్య ప్రజలు తీవ్రమైన ఆహారకొరతను ఎదుర్కొవాల్సి వస్తుంది. దేశ ఆహారభద్రతకు

ప్రమాదం ఏర్పడు తుంది. ఎఫ్సిపి వద్ద నిల్వలు ఉండటం వలననే కోవిడ్ మహామార్గి దేశాన్ని చుట్టూ ముట్టినపుడు కొంతమంది ప్రజలకైనా ఆహారధాన్యాలను పంపిణి చేయగలిగారు. అవే ప్రైవేటు వారి చేతిలో ఉంటే ప్రజలకు పంపిణి చేయటం సాధ్యమయేది కాదు. ఆహారధాన్యాల ధరలు విపరీతంగా పెరిగేవి. అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు, ఆహారధాన్యాలపై ఆధిపత్యం వహిస్తున్న బహుళజాతి సంస్థలు ప్రభుత్వాన్ని లొంగదీను కోవటం కోసం ఆహారాన్ని ఆయుధంగా ప్రయోగిస్తాయి. మన ప్రజలు ఆహారకొరతతో అల్లాడే పరిస్థితులను కల్పిస్తాయి.

ఎఫ్సిపి రద్దుకోసం ప్రణాళికాబద్ధంగా ప్రయత్నాలు

ఎఫ్సిపిని, ప్రజాపంపిణి విధానాన్ని రద్దుచేయానికి గత కొన్ని సంవత్సరాల నుండి ప్రభుత్వాలు ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి. అందులో భాగంగా ఎఫ్సిపి తన కార్బోకలాపాలు నిర్వహించటానికి అవసరమైన మేరకు బడ్జెట్లో నిధులు కేటాయించటం లేదు. గత సంవత్సరం 1.15 లక్షల కోట్ల రూపాయలు కేటాయించగా రివైజ్షన్ అంచనాలలో ఖర్చు 4.22 లక్షల కోట్ల రూపాయలకు చేరుకున్నది. ఆహారధాన్యాలతో పాటు రుణాల చెల్లింపులకు కూడా కలిపి ప్రభుత్వం 2021-22 బడ్జెట్లో ఎఫ్సిపికి 2.43 లక్షల కోట్ల రూపాయలు కేటాయిస్తున్నది.

గోధుమలు, బియ్యం సేకరించి, నిల్వచేసి, పంపిణి చేయానికి కిలో గోధుమకు 27 రూపాయలు, కిలో బియ్యానికి 37 రూపాయల చొప్పున ఎఫ్సిపికి ఖర్చు అవుతున్నది. కిలో గోధుమ 2 రూపాయలు, కిలో బియ్యం 3 రూపాయలు, ముతకధాన్యాలను కిలో రూపాయకి కేంద్ర ప్రభుత్వం రాష్ట్రాలకు అందజేస్తున్నది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఈ ధరలకు

రచయిత మార్చిప్పు పత్రిక బాధ్యత

ప్రజలకు పంపిణి చేస్తున్నాయి. చాలా సంవత్సరాల నుండి ఈ ధరలు మార్పులేకుండా కొనసాగుతున్నాయి. మరోవైపున ధాన్యం, గోధుమ సేకరణ ధరలను ప్రభుత్వం ప్రతి సంవత్సరం పెంచుతున్నది. కాని అందుకు అనుగుణంగా ఎఫ్సిపికి కేటాయింపులు పెంచటం లేదు. 2019-20 సంవత్సరంలో తన అవసరాల కోసం 3,17,905 కోట్ల రూపాయలు కావాలని ఎఫ్సిపి ప్రభుత్వాన్ని కోరింది. కాని ప్రభుత్వం 75,000 కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే కేటాయించింది. అవసరాలకు, ప్రభుత్వ కేటాయింపులకు మధ్య ఈ విధమైన వ్యత్యాసాన్ని పూడ్చుకోవటానికి ఎఫ్సిపి జాతీయ చిన్న పొదుపు మొత్తాల సంస్థాన్ ఎన్వెన్ఎన్ ఎఫ్-నుండి 8 శాతం వడ్డికి రుణాలు తీసుకొంటున్నది. ఘరీతంగా ఎఫ్సిపి అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోయింది. 2020 మార్చి 31వ తేదినాటికి ఎన్వెన్ఎన్ ఎఫ్కు ఎఫ్సిపి 2,54,600 కోట్ల రూపాయలు బికాయిపడింది. ఈ విధంగా ప్రభుత్వం ఆహారసబ్మిడీకి అవసరమైన మొత్తాన్ని ఎఫ్సిపికి అందించక పోవటంతో ఆ సంస్కరణాల భరించ లేనిదిగా తయారోతున్నది. రుణాల మరింత గా పెరిగితే ఎఫ్సిపి కార్బోకలాపాలు నిర్వహించ లేని స్థితికి చేరుకుంటుంది. దానితో ఆహార ధాన్యాల సేకరణ, ప్రజాపంపిణి విధానం రెండూ దెబ్బతింటాయి.

2020 ఏప్రిల్ 1వ తేదినాటికి ఎఫ్సిపి వద్ద రికార్డుస్టాయిలో 7.383 కోట్ల టన్నుల ఆహారధాన్యాల నిల్వలు ఉన్నాయి. బఫర్ స్టోక్ నిబంధనల ప్రకారం ఆ తేదీకి 2.01 కోట్ల టన్నులు ఉండాలి. గోధుమలు 74.60 లక్షల టన్నులు ఉండలిపుండగా, 2.47 కోట్ల టన్నులు, 3.3 రెట్లు అధికంగా ఉన్నాయి. బియ్యం 1.35 కోట్ల టన్నులకు గానూ 3.22

కోట్ల టన్లులు ఉన్నాయి. 2.52 కోట్ల మిల్లు పట్టించని ధాన్యం ఉంది. ఇది 67 శాతం దిగుబడి ప్రకారం 1.69 కోట్ల టన్లులు బియ్యానికి సమానం. ఎన్విఫ్ ఎన్వికు 5.28 కోట్ల టన్లులు, మధ్యాహ్న భోజన పథకానికి 37.7 లక్షల టన్లులు వినియోగించారు. 52.5 లక్షల టన్లులు వేలం ద్వారా బహిరంగ మార్కెట్లో అమ్మారు. ప్రధాని గరీబ్కల్యాణ యోజనలో భాగంగా లాక్డోన్ కాలం ఏప్రిల్-జూన్ నెలల్లో ఉచితంగా పంపిణి చేయటం కోసం 1.21 కోట్ల టన్లులను అదనంగా కేటాయించారు. ఎఫ్సిఐ, రాష్ట్ర గోదాన్ మొత్తం నిల్వ సామర్థ్యం 7.58 కోట్ల టన్లులు ఉంది. దీనిలో 6.26 కోట్ల టన్లులకు గోదాన్లలోనూ, 1.32 కోట్ల టన్లులు బహిరంగ ప్రదేశంలో పట్టాలు కప్పటం, ఇతర ఏర్పాట్ల ద్వారా నిల్వ చేస్తున్నారు.

ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థ రథ్యతే జరిగే పరిణామాలు

దేశంలోని 80 కోట్లమంది ప్రజలు ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థ ద్వారా అతి తక్కువ ధరలకు ఆహారధాన్యాలను పొందుతున్నారు. ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థ ద్వారా ఆహారధాన్యాలను పొందటానికి కేంద్రం ఆదాయ పరిమతిని నిర్ణయించింది. వివిధ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఆయా రాష్ట్రాలలోని పరిస్థితుల ఆధారంగా ప్రజా పంపిణి వ్యవస్థను విస్తరించి, కేంద్రం నిర్ణయించిన వారి కన్నా ఎక్కువ సంఖ్యలో ప్రజలకు ఆహారధాన్యాలను అందిస్తున్నాయి. బియ్యం, గోధుమలు, పప్పులు, వంటనూనె, కిరోసిన్ తదితరాలు తక్కువ ధరలకు అందటం పేద కుటుంబాలకు వెనులుబాటుగా ఉంటున్నది. అంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం కిలో బియ్యం రూపాయికి అందిస్తున్నది. తలకు ఐదు కిలోల చొప్పున నలుగురున్న కుటుంబానికి నెలకు 20 కిలోల బియ్యం వస్తాయి. మార్కెట్లో తక్కువ రకం బియ్యం ధర కిలో 35 రూపాయలు ఉన్నది. అంటే కుటుంబానికి బియ్యం కొనుగోలు పైనే నెలకు 680 రూపాయలు కలిసివస్తాయి. పంచదార, కందిపప్ప ధరలను కూడా కలుపు కుంటే నెలకు 750 రూపాయలకు పైగా కుటుంబానికి రాయితి వస్తుంది. 80 శాతం కుటుంబాలకు నెలకు 10 వేల రూపాయలకు మించి ఆదాయం రావటం లేదని వివిధ అధ్యయనాలలో వెల్లడొతున్నది. 10 వేల రూపాయల ఆదాయం రాని కుటుంబాలకు 750 రూపాయల రాయితి చిన్న మొత్తం కాదు. డబ్బు మొత్తం కన్నా కూడా ఆహారధాన్యాలు నికరంగా ప్రతినెలా నామమాత్రపు ధరలకు

“ ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థ ద్వారా ఆహారధాన్యాలను పంపిణి చేయటం ఆపివేసిన తర్వాత నిర్ణిత మొత్తాన్ని ఉదాహరణకు ప్రస్తుతం మార్కెట్లలో ఉన్న కీలోబియ్యం ధర 35 రూపాయలను ప్రాతిపదికగా తీసుకొని, ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థ ద్వారా ఆహారధాన్యాలను పొందుతున్న వారి ఎకోంట్లలో ఆమెత్తాన్ని ప్రభుత్వం జమ చేస్తుంది. కాని ఆహారధాన్యాల ధరలు స్థిరంగా ఉండవు). ”

లభించటం అనేది ముఖ్యమైనది.

నగదు బదిలి పథకంతో నష్టాలు

ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థ ద్వారా ఇస్తున్న సరుకులను ఆపివేసి, సరుకులు పొందుతున్న ప్రజలందరికి ప్రత్యక్షంగా నగదు బదిలీ చేస్తామని, అందువలన వినియోగదారులకు నష్టం జరగదని, వినియోగదారులు తమ ఇష్టం వచ్చినచోట సరుకులు కొనుగోలు చేయవచ్చునని ప్రజలను మభ్యపెట్టి, ఆహారధాన్యాల పంపిణిని రద్దు చేయటానికి ప్రభుత్వాలు చాలాకాలం నుండి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాయి. కాని ఆహారధాన్యాలకు నగదు బదిలి ఏ మాత్రం ప్రత్యామ్మా యం కాదు. ప్రభుత్వ నగదు బదిలీ పథకాలు అత్యంత లోపభూయిష్టంగా ఉంటున్నాయి. కేంద్ర ప్రభుత్వం అమలుచేస్తున్న రైతులకు నగదు బదిలీ పథకంలో మూడోవంతు మంది, అంటే దాదాపు నాలుగు కోట్లమంది రైతులకు డబ్బు అందటం లేదు. డబ్బు అందని వారు చేస్తున్న అందోళనను కేంద్ర ప్రభుత్వం పట్టించు కోవటం లేదు. వంటగ్యాన్ సబ్సిడీ పొందటానికి అర్థాల్ని, సబ్సిడీ అందనివారు కూడా కోట్లసంఖ్యలోనే ఉన్నారు. ఆహారధాన్యాలకు బదులు నగదు బదిలీని ప్రవేశపెడితే ఈ పథకాలలో జరుగుతున్న విధంగానే గణనీయమైన సంఖ్యలో అర్థాలకు డబ్బు అందకుండాపోయే ప్రమాదం ఉంది.

రెండవది, అత్యంత ముఖ్యమైనది ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థ ద్వారా ఆహారధాన్యాలను పంపిణి చేయటం ఆపివేసిన తర్వాత నిర్ణిత మొత్తాన్ని, ఉదాహరణకు ప్రస్తుతం మార్కెట్లలో ఉన్న కిలోబియ్యం ధర 35 రూపాయలను ప్రాతిపదికగా తీసుకొని, ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థ ద్వారా ఆహారధాన్యాలను పొందుతున్న వారి ఎకోంట్లలో ఆ మొత్తాన్ని ప్రభుత్వం జమ చేస్తుంది. కాని ఆహారధాన్యాల ధరలు స్థిరంగా ఉండవు. ముఖ్యంగా ప్రజా పంపిణి వ్యవస్థ నుండి ప్రభుత్వం తప్పుకున్న తర్వాత ఆహార

ధాన్యాల మార్కెట్లపై కార్బోర్ట్ సంస్థల ఆధిపత్యం ఏర్పడుతుంది. వారు కృతిము కొరతను సృష్టించి, ధరలను విపరీతంగా పెంచుతారు. కేంద్రం తీసుకొచ్చిన మూడు వ్యవసాయ చట్టాలలో ఒకటైన నిత్యావసర సరుకుల ధరలు 50 శాతం పెరిగే వరకు జోక్యం చేసుకోని ప్రభుత్వం చెప్పింది. కాబట్టి మార్కెట్లలో 35 రూపాయలకు అమ్ముతున్న బియ్యాన్ని 52 రూపాయలకు అమ్ముతున్నా ధర 50 శాతం పెరగలేదు కాబట్టి ప్రభుత్వం జోక్యం చేసుకోదు. 50 శాతం మించి ధరలు పెరిగేవరకు మార్కెట్లలో జోక్యం చేసుకోని చెబుతున్న ప్రభుత్వం లభిదారులకు చెల్లించే మొత్తాన్ని కూడా పెంచడు. అంటే ధరల పెరుగుదల భారమంతా పేదప్రజలపై పడుతుంది. వారి కొనుగోలు శక్తి హరించుకుపోతుంది.

ప్రపంచ ఆకలిసూచిలో ఉన్న 107 దేశాలలో మనదేశం 94వ స్థానంలో ఉన్నది. దేశప్రజలలో 50 శాతం మందికి పైగా రక్తహినతతో బాధపడుతున్నారు. గిడసబారిన (వయసుకు తగినంత ఎత్తులేకపోవటం), కుంచించుకుపోయిన (ఎత్తుకు తగినంత బరువులేకపోవటం) బాలలు, యువత ఎక్కువ మంది మనదేశంలోనే ఉన్నారు. ఇటువంటి పరిస్థితులలో పేదప్రజలకు తక్కువ ధరలకు అందుతున్న ఆహారధాన్యాలను ఆపివేసి కొనుగోలు శక్తిని హరించటం వారిని మరింత దరిద్రంలో ముంచుతుంది. వీరు ఎదుర్కొండి టున్న ఆకలి, ఆరోగ్య సమస్యలు మరింత తీవ్రం కావటం, ఆకలితో అలమటిస్తున్న దేశాల జాబితాలో మనదేశం మరింత కిందిస్థాయికి దిగజారటానికి ఈ విధానం దారితీస్తుంది.

ప్రభుత్వం అందరికీ పోషకాహాన్ని అందించటానికి అవసరమైన విధానాలను రూపొందించి, అందుకు అవసరమైన చర్యలు తీసుకోవటం ఉంటుంది.

“ఈ సంవత్సరం ఖరీఫ్ లో వరిధాన్యానికి క్వింటాలుకు సాధారణ రకానికి 1868, గ్రేడ్ ఎ రకానికి 1888 రూపాయలను కనీసమద్దతు ధరగా కేంద్రప్రభుత్వం నిర్ణయిం చింది. ఈ ధరల ప్రకారం గ్రేడ్ ఎ రకం ధాన్యం 75 కిలోల బస్తాకు 1366 రూపాయలు రావాలి. కాని ఎక్కువ మంది రైతాంగం బస్తా 1000 నుండి 1150 రూపాయల మధ్యనే అమ్ముకున్నారు. బస్తాకు 216 నుండి 366 రూపాయల వరకు నష్టపోయారు. ”

లక్ష్మాది ఉన్నల ఆహార ధాన్యాలను నిల్వచేస్తున్న ప్రభుత్వ గోదాన్లు

అందరికీ పోషకాహారం అందించటానికి ప్రభుత్వం రెండు చర్యలు తీసుకోవాలి. ఒకటి ప్రజలు తమకు అవసరమై పోషకాహారాన్ని తీసుకొంటూ ఆరోగ్యంగా బతకటానికి అవసరమైనంత ఆదాయం ప్రతి కుటుంబానికి వచ్చే విధంగా ఆర్థిక విధానాలను రూపొందిం చాలి. కార్బూకులు, వ్యవసాయ కార్బూకులు, రైతులు, ఇతర వృత్తిదారులు, చిరుద్వేగులకు అందుకు అవసరమైన ఆదాయం వచ్చే విధంగా చట్టాలను రూపొందించాలి. అప్పడు ప్రతి కుటుంబం తన ఆదాయంతోనే అవసరమైనంత పోషకాహారం తీసుకొంటూ ఆరోగ్యంగా ఉంటుంది. లేదా ప్రజలందరూ ఆరోగ్యంగా ఉండటానికి అవసరమైన పోషకాలుండే ఆహారాన్ని నామమాత్రమైన ధరలకు ప్రభుత్వమే ప్రజలకు అందజేయాలి. ఈ విధంగా చెబుతుంటే అందరికీ కావలసినన్ని ఆహార ధాన్యాలను అందించటానికి ప్రభుత్వానికి ఎక్కుడి నుండి ఆదాయం వస్తుందని వాదించే వారున్నారు. కాని ప్రభుత్వం బడా పెట్టుబడి దారులు, బహుళజాతి సంస్థలు, కాంట్రాక్టర్లు

తదితరులకు దోచిపెట్టే దానిలో కొంత భాగాన్ని కేటాయిస్తే ప్రజలకు పోషకాహారాన్ని అందిం చటానికి ఎటువంటి నిధుల సమస్య ఏర్పడదు. పంపిణీ లేకపోతే సేకరణ ఉండదు

ప్రజలకు ఆహారధాన్యాలను అందించటం నుండి తప్పుకొని, ప్రత్యేకంగా డబ్బును అందిస్తుంటే ప్రభుత్వం ఆహారధాన్యాలను సేకరించి, నిల్వ చేయాలిన అవసరం ఉండదు. ఆహారధాన్యాల మార్కెట్‌పై బడా కార్బోరెట్లు, బహుళజాతి సంస్థల ఆధిపత్యం ఏర్పడుతుంది. ఈ సంస్థలు లాభాలు సంపాదించుకోవటానికి అనుగుణంగా ఆహారధాన్యాల సేకరణ, నిల్వ, మార్కెట్‌లోకి సరుకులను విడుదల చేసే పరిమాణం ఉంటాయి. పంటలు మార్కెట్‌లోకి వస్తున్న తరుణంలో కార్బోరెట్ సంస్థలు ఆహారపంటల ధరలు తగ్గించి కొనుగోలు చేస్తారు. వారు ఎంతకు కొనుగోలు చేస్తున్న అమ్ముకోవటం మినహ రైతాంగానికి మరో ప్రత్యేకమైయం ఉండదు. చిన్న వ్యాపారులైతే ఒకరితో ఒకరు పోటీపడి కొంతమేరకైనా రేట్లు పెంచటానికి అవకాశం ఉంటుంది. కాని అంతర్జాతీయ మార్కెట్‌ను అదుపుచేయగల

సంస్థలు మార్కెట్‌పై ఆధిపత్యం సంపాదించిన తర్వాత అటువంటి అవకాశం ఉండదు. కార్బోరెట్ సంస్థలు చెప్పిన ధరకు అమ్ముకోక తప్పని పరిస్థితి రైతులకు ఏర్పడుతుంది. తమ లాభాల కోసం ధరలను ఎంతకైనా దిగ్గోయ టానికి కార్బోరెట్ సంస్థలు వెనుకాడవు. ప్రభుత్వం మద్దతు ధరలను నిర్ణయించటం, కొనుగోలు యంత్రాంగం ఉండి, మార్కెట్‌లోకి వస్తున్న ఆహారధాన్యాలను కొంతమేరకు కొనుగోలు చేస్తున్నప్పుడే రైతులు మద్దతు ధరలను పొందలేకపోతున్నారు. ఈ సంవత్సరం ఖరీఫ్ లో వరిధాన్యానికి క్వింటాలుకు సాధారణ రకానికి 1868, గ్రేడ్ ఎ రకానికి 1888 రూపాయలను కనీసమద్దతు ధరగా కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయిం చింది. ఈ ధరల ప్రకారం గ్రేడ్ ఎ రకం ధాన్యం 75 కిలోల బస్తాకు 1366 రూపాయలు రావాలి. కాని ఎక్కువ మంది రైతాంగం బస్తా 1000 నుండి 1150 రూపాయల మధ్యనే అమ్ముకున్నారు. బస్తాకు 216 నుండి 366 రూపాయల వరకు నష్టపోయారు. తమ ధాన్యాన్ని మద్దతు ధరలకు కొనుగోలు చేయాలని ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణాలలోని మార్కెట్ యార్డుల వద్ద రైతులు అందోళనలు చేశారు. మద్దతు ధరల నిర్ణయం, ప్రభుత్వ కొనుగోలు యంత్రాంగం ఉన్నప్పటి పరిస్థితి ఇది. ఇవన్నీ లేకుండా పోయిన తర్వాత రైతుల పరిస్థితి మరింత దయనీయంగా తయారపుతుంది. ఆహార ధాన్యాల పంటలకు ధరలు విపరీతంగా తగ్గిపో వటంతో వ్యాపారపంటలు పండిస్తే ఎక్కువ లాభాలొస్తాయని రైతాంగాన్ని మభ్యపెట్టి, వ్యాపారపంటల వైపు మళ్ళీస్తారు. దానితో ఆహారపంటలు పండించే భూమి, ఆహారధాన్యాల ఉత్పత్తి తగ్గుతుంది. ఫలితంగా దేశంఆహార ధాన్యాల కొరతను ఎదుర్కొంటుంది. ఆహార ధాన్యాల సరఫరా కోసం విదేశాలపై ఆధార పడాల్చివస్తుంది.

ప్రభుత్వం ఆహారధాన్యాలను సేకరించటం లో కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలోని ఎఫ్సిస కన్నా రాష్ట్ర ప్రభుత్వ సంస్థలు ఎపిఎంసిలు, కో ఆపరేటివ్ సౌమైటీలు ప్రధానపాత్ర వహిస్తున్నాయి. కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆహారధాన్యాల సేకరణలో క్రమంగా ఎఫ్సిస పాత్రను తగ్గిస్తున్నది. ఎఫ్సిస 2013-14లో 19 శాతం ధాన్యాన్ని సేకరించగా, 2018-19కి 1.02 శాతానికి తగ్గింది. ఆ మేరకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వ సంస్థల పాత్ర పెరిగింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ఆధ్వర్యంలోని ఎపిఎంసిలు, కో

ఆపరేటివ్ సంస్థలు ఆహారధాన్యాలను సేకరించి ఎఫ్సిపికి అందజేస్తాయి. ఎఫ్సిపి ఆయా రాష్ట్రాల అవసరాల ప్రాతిపదికగా పంపిణి చేస్తుంది. 2020-21 ఖరీఫ్ సేజన్లో గోధుమలు 3.89 కోట్ల టన్లులు సేకరించగా దానిలో ఎఫ్సిపి 38.66 లక్షల టన్లులు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ఆధ్వర్యంలోని సంస్థలు 3.51 కోట్ల టన్లులు సేకరించాయి. 2020 జూన్ నాటికి 4.77 కోట్ల టన్లుల బియ్యం సేకరించగా దీనిలో నాలుగు కోట్ల టన్లులకు పైగా రాష్ట్రప్రభుత్వ సంస్థలే సేకరించాయి. ఈ విధంగా సేకరించిన ఆహారధాన్యాలను ఎఫ్సిపి, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ఆధ్వర్యంలోని గోడాన్లలో నిల్వచేస్తారు. ఆయా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల అవసరాల మేరకు ఆహార ధాన్యాలను అందజేయటంతో పాటు బహిరంగ మార్కెట్లోకి విడుదల చేయటం, ఎగుమ తులు చేయటం కేంద్ర ప్రభుత్వం చేస్తుంది.

కేంద్రం చేసిన వ్యవసాయ చట్టాలలో ప్రైవేటు మార్కెట్ల ఏర్పాటుకు అవకాశం కల్పిస్తూ ప్రభుత్వాల ఆధ్వర్యంలో నడుస్తున్న ఎపిఎం సిలను నిర్వ్యాం చేసే విధానాలను ప్రతిపాదించింది. మార్కెట్లలో సెస్సులు, ఫీజలు వసూలు చేయటం నిషేధించారు. ఎపిఎంసిలు మార్కెట్ సెస్సుల ఆధారంగానే పనిచేస్తున్నాయి. ఫీజు వసూలు చేయకపోతే అవి పనిచేయక మూతపడతాయి. రైతులకు అందగా ఉండి, ప్రైవేటు వ్యాపారుల దోషింది నుండి కొంతమేరకు రక్షణ కల్పిస్తున్న ఈ సంస్థలు నిర్వ్యాం అయితే రైతులు పూర్తిగా కార్బోరేట్ సంస్థలపై ఆధారపడటం మినహ ప్రత్యామ్నాయం ఉండదు. ధరల బడిదుడుకులు, ప్రభుత్వం, కార్బోరేట్ ప్రచారం ఘలితంగా రైతాంగం క్రమంగా వాణిజ్య పంటల వైపు మొగ్గతారు. వాణిజ్యపంటలకు అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో అధిక ధరలు వస్తాయని, రైతాంగానికి ఎక్కువ లాభాలు వస్తాయని ఇప్పటికే తీవ్రంగా ప్రచారం చేస్తున్నారు. ప్రభుత్వం కూడా సంవత్సరానికి ఐదుశాతం భూమిని ఆదనంగా వాణిజ్య పంటల వైపు మళ్ళించాలని లక్ష్యంగా నిర్దేశించింది. అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో వాణిజ్య పంటల ధరలలో తీవ్రమైన బడిదుడుకులు ఎదురౌతుంటాయి. ఎపుడు ధరలు పడిపోతాయో, ఎపుడు పెరుగుతాయో చెప్పలేని పరిస్థితి ఉంటుంది. బహుళజాతి సంస్థల పెత్తనంలో మార్కెట్లు ఉంటాయి. అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో సరుకుల ధరలు పెరిగి లాభాలు వచ్చినపుడు అవి రైతులకు చేరవు. కాబట్టి అతి తక్కువ ధరలకు కొనుగోలు చేయటం ద్వారా రైతాంగాన్ని దోషించేస్తారు. మరోవైపున అత్యధికంగా ధరలు

“ అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో వాణిజ్య పంటల ధరలలో తీవ్రమైన బడిదుడుకులు ఎదురౌతుంటాయి. ఎపుడు ధరలు పడిపోతాయో, ఎపుడు పెరుగుతాయో చెప్పలేని పరిస్థితి ఉంటుంది. బహుళజాతి సంస్థల పెత్తనంలో మార్కెట్లు ఉంటాయి. అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో సరుకుల ధరలు పెరిగి లాభాలు వచ్చినపుడు అవి రైతులకు చేరవు. ధరలు తగ్గి నష్టాలు వచ్చినపుడు మాత్రం వాటిని రైతాంగం భరించాల్సి వస్తుంది. ”

రేప్పన్ పొపుల్లో ఆహారధాన్యాలను తీసుకుంటున్న పేద ప్రజలు

ధరలు తగ్గి నష్టాలు వచ్చినపుడు మాత్రం వాటిని రైతాంగం భరించాల్సి వస్తుంది. ఘలితంగా రైతాంగం అప్పుల పాలవటం, దివాళా తీయటం, భూములు అమ్ముకోవటం, ఆత్మహత్యలు చేసుకోవటం మరింతగా పెరుగుతాయి. అందువలన ప్రభుత్వం ఎఫ్సిపిని నిర్వ్యాం చేయటం, ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థను రద్దుచేయటం, వినియోగదారులకు ప్రత్యక్షంగా డబ్బు అందజేసే విధానం వినియోగదారులతో పాటు రైతాంగంపై కూడా తీవ్రమైన దుష్ట భావాలను కలిగిస్తాయి.

బడాబాబులకు రెండువైపుల నుండి లాభాలు

ప్రభుత్వ విధానాల వలన బాడా వ్యాపారులు, కార్బోరేట్ సంస్థలు రెండు వైపుల నుండి లాభాలు పొందుతారు. రైతాంగం నుండి వ్యవసాయాత్మకులను కొనుగోలు చేయటంలో ప్రభుత్వ మార్కెట్లు, ఎజ్సెప్లు బెడద వారికి ఉండదు. కాబట్టి అతి తక్కువ ధరలకు కొనుగోలు చేయటం ద్వారా రైతాంగాన్ని దోషించేస్తారు. మరోవైపున అత్యధికంగా ధరలు

పెంచి వినియోగదారులను కొల్లగొడతారు. ప్రభుత్వం రెండు వైపుల నుండి ఉపసంహరించుకోవటం వల్లనే వారి ఇష్టానుసారం లాభాలు పిండుకోవటం జరుగుతుంది. ప్రజాపంపిణి వ్యవస్థనుండి ఉపసంహరించు కోవటం ద్వారా ప్రజలు మొత్తం ఆహార ధాన్యాలను ప్రైవేటు వ్యాపారుల వద్దనుండి కొనుకోక్క తప్పని పరిస్థితిని ప్రభుత్వం కల్పిస్తున్నది. మరోవైపున ప్రభుత్వ కొనుగోలు వ్యవస్థలను నిర్వ్యాం చేయటం ద్వారా రైతాంగం కార్బోరేట్లకు అమ్ముకోవటం మినహ గత్యంతరం లేని స్థితిని కల్పిస్తున్నది. ఈ విధంగా కొనుగోలు, అమ్మకం మార్కెట్లపై కార్బోరేట్లు, బహుళజాతి సంస్థలు పెత్తనం చేసే విధానం రైతులు, వినియోగదారులకు వినాశకరంగా పరిణమిస్తుంది. అందువలన కొందరికి అంతులేని లాభాలను అందించటానికి మినహ ప్రజలకు ఆహారధాన్యాలను, రైతాంగానికి మద్దతు ధరలుఅందించటానికి ఈ విధానాలు దోషాదం చేయవు.

72 సంవత్సరాల భారత గణపంతు

పి. అజయకుమార్

దేశ రాజ్యంగం పవిత్రమైనది అంటారు.
దాని మీదనే మన ప్రజా ప్రతినిధులు
ప్రమాణస్వీకారం చేస్తారు. మోడీ ప్రభుత్వ
పాలనలో రాజ్యంగం మీద దాడి జరుగు
తోంది. కాలం గడిచే కొద్ది అది తీవ్రమవు
తోంది. రాజ్యంగంలోని ప్రధాన అంశాలు
వేటిని కూడా పాలకులు పాటించటంలేదు.
వాటికి విరుద్ధంగా పాలన చేస్తున్నారు.

1949 నవంబరు 26న అప్పటి జాతీయ అసెంబ్లీ ఆమోదించిన రాజ్యాంగం 1950 జనవరి 26 నుండి అమలులోకి వచ్చింది. అప్పటి నుండి జనవరి 26ను రిపబ్లిక్ దే (గణతంత్ర దినోత్సవం)గా జరుపుకుంటున్నాం. రిపబ్లిక్ దే రోజున ఎగరేసే జెండానే మన జాతీయ జెండా. ఈ జెండాను గౌరవిస్తాం. పొరపాటున దాన్ని తిరగేసి ఎగరేసినా, చూడక తొక్కినా నేరం కింద భావిస్తారు. రాజ్యాంగం వల్లనే రిపబ్లిక్ దేకు ప్రాధాన్యత వచ్చింది. కాని రిపబ్లిక్ దే జరపటంలో ఉన్నంత ప్రాధాన్యత రాజ్యాంగం అమలులో కనపడదు. మొన్న జనవరి 26 న 72వ గణతంత్ర దినోత్సవాన్ని (రిపబ్లిక్ దే) జరుపుకున్నాం.

రిపబ్లిక్ అంటే గణతంత్రం. ప్రజల స్వామ్యం, ప్రజాస్వామ్యం. భారతదేశం గణతంత్ర రాజ్యం. ప్రజాస్వామిక రాజ్యం. రాచరికం కాదు. ప్రజలకే ప్రాధాన్యత. ప్రభువులకు కాదు.

ରାଜ୍ୟଂ ପ୍ରିକ

రాజ్యంగ పీరిక రాజ్యంగాన్ని పరిచయం చేస్తూ ప్రకటన చేసింది. రాజ్యంగం, దేశం మరియు దాని ప్రజల ఆశలను, ఆదర్శాలను ప్రతిబింబించింది. భారత ప్రజల ఆకాంక్షల ఆధారంగానే రాజ్యంగం రూపొందింది. రాజ్యంగ నిబంధనలకు భాష్యం చెప్పటంలో చట్టబద్ధమయిన సహాయం చేసింది. సాధించ దలుచుకున్న లక్ష్మీలు పీరికలో ఉన్నాయి.

భారత ప్రజలే తమ రాజ్యాన్ని రూపొంది
ంచుకున్నట్లు, భారత పౌరులందరికీ న్యాయం,

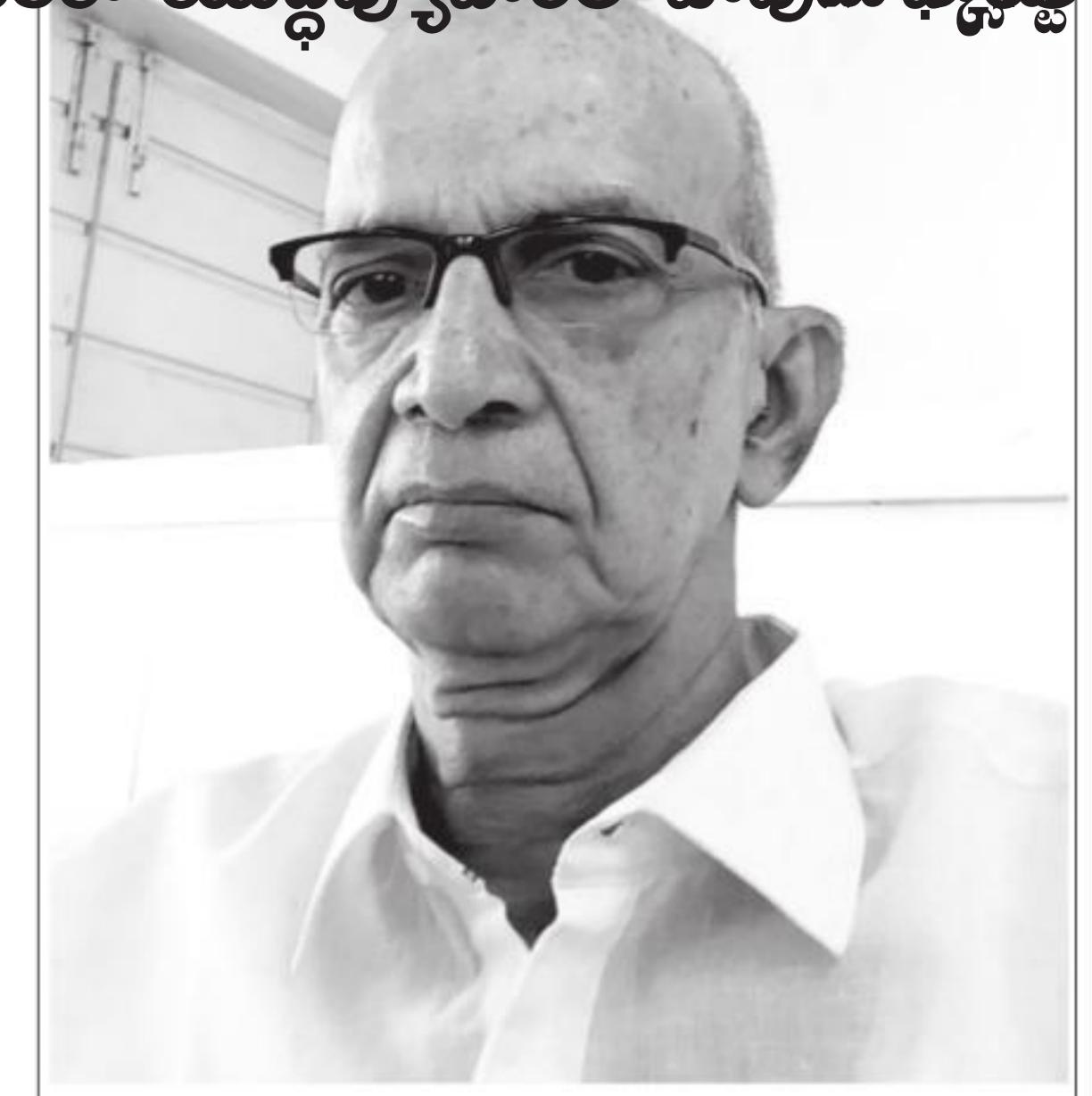
స్వతంత్ర్యం, సమానత్వాలను గ్యారంటీ చేస్తూ
నృట్య వీరికలో ఉంది.

“భారత ప్రజలమైన మేము భారతదేశాన్ని సార్వభోమత్వం (విదేశీ జోక్యం లేని పాలన), సామ్యవాదం, లౌకికతత్వం, ప్రజాస్వామ్యాలతో కూడిన గణతంత్ర రాజ్యంగా తీర్మానిస్తున్నాం. దేశ పౌరులందరికీ సామాజిక, ఆర్థిక మరియు రాజకీయ న్యాయం, ఆలోచన, భావప్రకటన, నమ్మకం, విశ్వాసం, ఆరాధనలలో స్వేచ్ఛ), పెళాదా, అవకాశాలలో సమానత్వాన్ని మరియు వారందరి మధ్య సోదరభావాన్ని ప్రోత్సహిస్తాం. వ్యక్తి ఆత్మగౌరవానికి, దేశ ఐక్యతకు, సమగ్రతకు హమీనిస్తున్నాం. 1949 నవంబరు 26న రాజ్యంగ ఆసెంబ్లీలో రాజ్యంగాన్ని ఆవోదించి మాకు వేము సమర్పించు కుంటున్నాం.”

ప్రాథమిక హక్కులు

రాజ్యంగం దేశ పొరులకు కొన్ని ప్రాథమిక హక్కులను గ్యారంటీ చేసింది. చట్టం ముందు అందరూ సమానులే, జీవితానికి, స్వేచ్ఛకు రక్షణ ఉంటుంది. మతం, జాతి, కులం, లింగం ఆధారంగా వివక్ష నిషేధం, దళిత, గిరిజన, వెనుక బడిన జాతుల అభివృద్ధి ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలలో సమానత్వం. అంటరానితనం నిషేధం విద్యాహక్కు కొన్ని అరెస్టులు మరియు నిర్భంధం నుండి రక్షణ, పొరులందరికీ మాట్లాడే స్వేచ్ఛ, అభిప్రాయాలు వ్యక్తం చేసే స్వేచ్ఛ), శాంతియతంగా ఒక చోట జమ కూడే స్వేచ్ఛ), యూనియన్లు, అసోసియేషన్లు పెట్టుకునే హక్కు దేశంలో ఎక్కడైనా స్వేచ్ఛగా తిరిగే హక్కు కొన్ని నిబంధనలకు లోబడి తన మనస్సుకు తోచిన విధంగా ఉండటం. మత అవలంబన, ప్రచార స్వేచ్ఛ. మైనార్ట్లకు రక్షణ తదితర ప్రాథమిక హక్కులు గ్యారంటీ చేయబడ్డాయి.

దేశ చట్టాలు ప్రాథమిక హక్కులకు అనుగుణంగా తయారుకావాలి. ప్రాథమిక హక్కులను రాజ్యం కాపాడాలి.

రచయిత సిపటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు

ఆదేశిక సూటాలు

ప్రాథమిక హక్కులతో పాటు కొన్ని ఆదేశిక సూత్రాలు కూడా రాజ్యంగంలో ఉన్నాయి. వాటికి లోబడి పాలన కొనసాగాలి. ఆదేశిక సూత్రాలను ప్రాథమిక హక్కుల మాదిరిగా అమలు చేయాలని కోర్టులు ఒత్తిడి చేసే అవకాశం లేదు. కానీ ఈ సూత్రాల ఆధారంగా చట్టాలు తయారు చేయాలి. సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ రక్షణ కల్పించేలా ప్రజలకు సంక్లేషం కల్పించాలి. ఆదాయాలలో అసమానతలను తగ్గించాలి. వోదా, సౌకర్యాలు, అవకాశాలలో అసమానతలను వ్యక్తుల మధ్య కాకుండా గ్రూపుల మధ్య తొలగించేందుకు రాజ్యం కృషి చేయాలి.

జీవనోపాది హక్కులను సమానంగా పౌరులందరికీ కల్పించాలి. సామాజిక వనరుల నియంత్రణ మరియు యాజమాన్యం, ఉమ్మడి మేలు కోసం పంపిణీ కావాలి. సంపద కేంద్రీకరించబడేలా ఆర్థిక వ్యవస్థ నడవ కూడదు. స్నేహితులు ఇద్దరికీ సమానపనికి సమాన వేతనం ఇవ్వాలి.

ఆర్థిక సామర్థ్యం పరిమితికి లోబడి పనిచేసే హక్కు కల్పనకు సమర్థవంతమైన నిబంధనలు ఉండాలి. నిరుద్యోగం, వృద్ధాప్యం, వైకల్యం, అనారోగ్యాలకు ప్రభుత్వ సహాయం ఉండాలి. అన్ని రకాల కార్యకులకు జీవన వేతనం కల్పించేలా రాజ్యం కృషి చేయాలి. ఈ లక్ష్యాలకు అనుగుణంగా రాజ్యం తన విధానాలను నిర్వేశించుకోవాలి.

అధికారాల విభజన

ప్రాథమిక హక్కులు, ఆదేశిక సూత్రాలతో
పాటు మరో ముఖ్యమైన అంశం కేంద్రం,
రాష్ట్రాల మధ్య అధికారాల విభజన. కేంద్రం
ప్రధానంగా రక్షణ, విదేశీ వ్యవహారాలు,
అంతర్జాతీయ అంశాలు, జాతీయ స్థాయి
రంగాలు, జాతీయ పన్ములు మన్నగు వాటికి
బాధ్యత వహిస్తుంది. రాష్ట్రాలు వ్యవసాయం,

మార్కెట్లు, శాంతి భద్రతలు, నీరు, భూమి మరియు రాష్ట్రస్థాయి అంశాలపై హక్కులు, బాధ్యతలు కలిగి ఉంటాయి. కేంద్రం, రాష్ట్రాల ఉమ్మడి జాబితాలో విద్యుత్తు, విద్యుత్తు, పెళ్ళిళ్ళ మరియు విదాకులు, ముందస్తు నిర్మంధం, మైనర్ పోర్టులు తదితరాలు ఉన్నాయి.

మోడీ ప్రభుత్వ పాలనలో రాజ్యంగం ఏ విధంగా ఉల్లంఘించబడుతుందనేది పరిశీలించాలి. రైతుల పోరాటం తక్షణంగా మనకు కనపడుతుంది. వ్యవసాయం రాష్ట్రాల పరిధిలోని అంశం కాగా, కేంద్రం తన ఇష్టానుసారం రైతు వ్యతిరేక వ్యవసాయ చట్టాలను చేసి రైతుల పైన, రాష్ట్రాల పైన ఎలా రుద్దగలిగిందనే ప్రశ్న వస్తుంది. రాష్ట్ర పరిధిలోని వ్యవసాయ మార్కెట్లు ను నిర్విర్యం చేసి కార్పొరేట్ కంపెనీలకు వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల మార్కెట్లను ఎలా అప్పగించింది? వ్యవసాయ చట్టాలను తయారు చేసే హక్కు కేంద్రానికి లేదని సుప్రీంకోర్టులో పిటిషన్లు వేశారు. సుప్రీంకోర్టు ఆ విషయంపై వాదనలు విని తీర్చు ఇవ్వాలి. సుప్రీంకోర్టు ఆ విధంగా తన పని చేయకుండా తన పరిధిలో లేని అంశాలపై మధ్యవర్తిత్వ పాత్ర వహిస్తున్నది. బిజెపి రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తప్ప మిగతా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు వ్యవసాయ నల్ల చట్టాలను వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. ఆసెంబ్లీలలో తీర్మానాలు కూడా చేశాయి. సమాఖ్య సూటికి కేంద్రం భంగం కలిగించింది.

కేంద్రం, రాష్ట్రాల ఉమ్మడి పరిధిలో ఉన్న విద్యుత్తు, విద్యుత్తు, కార్పొరేట్లు, మైనర్ పోర్టుల విషయంలో మోడీ ప్రభుత్వం తన ఇష్టానుసారం ఏకపక్షంగా వ్యవహరించింది. రాష్ట్రాలతో సరయిన చర్చలు చేయకుండానే లేబరు కోడ్ బిల్లులను పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టి ఆమోదింప చేసింది. కాల్కు హక్కులను హరించే విధంగా కాల్కు చట్టాల్లో మార్పులు చేయమని ముందుగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను ప్రోత్సహించింది. అంతిమంగా తానే లేబర్ చట్టాలన్నింటినీ రద్దు చేసి వాటిలో ఉన్న కార్పొరేట్ హక్కులను కుదించి లేబర్ కోడ్లుగా మార్చి ప్రతిపక్ష సభ్యులెవరూ లేనపుడు పార్లమెంట్లో ఆమోదింప చేసింది.

విద్యుత్తు చట్టానికి మోడీ ప్రభుత్వం చేసిన సవరణలను 10 రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు వ్యతిరేకించాయి. అయినా విద్యుత్తు బిల్లు పార్లమెంట్లో ఆమోదింపబడకుండానే అందులో ఉన్న నిబంధనలు అమలు చేసే విధంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను ఆర్థికంగా బ్లౌక్ మెయిల్ చేసి అమలు చేయస్తున్నది. విద్యుత్తు కూడా మోడీ

“కేంద్రం, రాష్ట్రాల ఉమ్మడి పరిధిలో ఉన్న విద్యుత్తు, విద్యుత్తు, కాల్కు వ్యవహరాలు, మైనర్ పోర్టుల విషయంలో మోడీ ప్రభుత్వం తన ఇష్టానుసారం ఏకపక్షంగా వ్యవహరించింది. రాష్ట్రాలతో సరయిన చర్చలు చేయకుండానే లేబరు కోడ్ బిల్లులను పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టి ఆమోదింప చేసింది. కాల్కు హక్కులను హరించే విధంగా కాల్కు చట్టాల్లో మార్పులు చేయమని ముందుగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను ప్రోత్సహించింది. ”

పోర్టుల ప్రైవేటీకరణతో ప్రైవేటువారి చేతుల్లోకి వెళ్ళనున్న విశాఖపట్టం పోర్టు

ప్రభుత్వం పూర్తిగా తన ఆధీనంలోకి తెచ్చుకుంటున్నది.

మైనర్ పోర్టులను కూడా కేంద్రం తన ఆధీనంలోకి తెచ్చుకునేలా ప్రతిపాదనలు చేసింది. రాజ్యంగంలో ఉన్న ప్రాధమిక హక్కులను హరిస్తున్నది. చట్టబద్ధమయిన నిరసనలు, అందోళనలను కూడా అణిచివేస్తున్నది. బీమాకోర్గావ్ అల్లర్డను ప్రేరేపించిన సంఘపరివార్ మనుషులను వదిలేసి మానవ హక్కుల కోసం, దళిత హక్కుల కోసం, ట్రేడ్ యూనియన్ హక్కుల కోసం పోరాచుతున్న నాయకులు, కార్యకర్తలను జైత్యుల్లోకుక్కింది. జనవరి 26 న ఎర కోటపై దాడి చేసిన బిజెపి గూండాలను వదిలేసి రైతు ఉద్యమ నాయకులపై కేసులు పెట్టింది.

మోడీ ప్రభుత్వ పాలనలో రాజ్యంగం ప్రసాదించిన మైనారీటీల హక్కులకు భంగం కలగటమేగాకుండా వారిపై సంఘపరివార్ శక్తులు భోతిక దాడులకు దిగుతున్నారు. మైనారీటీ మతస్తులకు తమ మతాన్ని ప్రచారం

చేసుకునే హక్కు కాలరాయ బడుతోంది. దళితులు, మహిళలు, మైనారీటీలు, గిరిజనులు తదితర సామాజిక తరగతులు మోడీ ప్రభుత్వ పాలనలో వివక్షకు, దాడులకు గురొతున్నారు. బిజెపి పాలిస్తున్న రాష్ట్రాలలో మహిళలకు రక్షణ లేకుండా పోయింది.

తమ అభిప్రాయాలు వ్యక్తం చేసే స్వేచ్ఛను కూడా పోరులు కోల్పేతున్నారు. కార్యానిస్టులు, జర్విలిస్టులు, హేతువాదులు జైత్య పాలవు తున్నారు. హత్యలకు గురవుతున్నారు. న్యాయవ్యవస్థను పరిపాలనా వ్యవస్థ నుండి వేరు చేయాలనే రాజ్యంగ ఆదేశిక సూత్రం ఉల్లంఘించ బడుతున్నట్లు కొన్ని కోర్టుల తీర్పులు తేటతెల్లం చేస్తున్నాయి.

“విమర్శను, అసమృతిని శక్తిమంత మయిన వ్యక్తులు, సంస్థలు సహించలేని పరిస్థితి వస్తే జైత్య పాలయిన ఆర్ట్రిస్టులు, వర్ధిల్లుతున్న పెంపుడు కుక్కల దేశంగా మన దేశం దిగుజారుతుంద”ని ప్రముఖ హస్య కళాకారుడు కునాల్ కర్యా తనపై వేసిన కేసులో వాదించారు.

“రాజ్యంగంలో ఉన్న లౌకికతత్వాన్ని తొలగించాలని కేంద్రంలో అధికారంలో ఉన్న బిజెపి డిమాండ్ చేస్తోంది. లౌకికతత్వం అంటే మతాన్ని రాజకీయాల నుండి వేరు చేయడం. లౌకికతత్వం లేకుండా ప్రజలను ఐక్యంగా ఉంచలేం. తన రాజకీయ ప్రయోజనాల కోసం మెజార్టీ మతతత్వ భావాలను రెచ్చగొట్టి విభజించి పరిపాలిస్తున్న బిజెపికి లౌకికతత్వం అంటే గిట్టడు. మతాన్ని రాజకీయాలతో మిళతం చేయటమే దానికి కావాలి.”

ఉద్యోగ భద్రత, వేతనాలపెంపు కోసం పోరాదుతున్న అంగన్వాడి కార్యాలయాలు

ఇది నేడు మోదీ పాలనలో ప్రజాస్వామ్యానికి పట్టిన దుర్గతి. ఇక కార్యాలయాల సంగతి చెప్పునక్కర లేదు. ప్రాథమిక హక్కుగా ఉన్న జీవించే హక్కు కాలరాయబడుతోంది. కార్యాలయాలకు జీవన వేతనాన్ని గ్యారంటీ చేయాలనే ప్రయత్నం రాజ్యం చేయాలి. అటువంటి ప్రయత్నం చేయకపోగా, దానికి ముందస్తుగా ఉన్న కనీస వేతనాల సవరణకు గానీ వాటి అమలుకుగాని కార్యాలయాల నోచుకోవటంలేదు. యూనియన్లు పెట్టుకునే హక్కు ప్రాథమికహక్కు. కానీ యూనియన్లు పెట్టుకుంటే ఉద్యోగాలు ఉండి పోతున్నాయి. పాలకులు యాజమాన్యాల కొమ్ముకాస్తున్నారు. ఇది రాజ్యంగ ఉల్లంఘన గాక మరేమిటి?

సమానపనికి సమాన వేతనం ఇవ్వాలని రాజ్యంగం ఆదేశం. పర్సనెంట్ కార్యాలయాల సమానంగా వారి పనినే చేస్తున్న ఇతర కార్యాలయకు పర్సనెంట్ కార్యాలయ వేతనాలు ఇవ్వకపోవటం రాజ్యంగానికి చేసే ట్రోహం కాదా? అక్కడాకా ఎందుకు? మన రాష్ట్రంలో రాజ్యంగంలో పేర్కొన్న హక్కులు పాతాళంలోకి పోవటం లేదా? ఉండి పేర్కొన్న చేస్తాం, నిరసన చేస్తామని పోలీసు వారికి ముందుగా

తెలియజేసినా నాయకులను ఇంట్లో నిర్వంధించటం ఏ రాజ్యంగంలో ఉన్న నిబంధన? ముఖ్యమంత్రి ఏ జిల్లాకు పోయినా ఆ జిల్లాలోని కార్యాలయకు నాయకులను గృహ నిర్వంధం చేసే హక్కు ఎక్కడ ఉంది? దేశంలో, రాష్ట్రంలో ప్రజాస్వామ్యం రోజు రోజుకి అడుగంటిపోతోంది. ఉండి పేరిగింపులకు, సమావేశాలకు అనుమతి ఇవ్వకపోవటం దేన్ని తెలియజేస్తుంది?

ఆర్థిక అసమానతలను తగ్గించే విధంగా రాజ్యం తన విధానాలను నిర్దేశించుకోవాలని రాజ్యంగం ఆదేశించింది. కానీ మన పాలకులు ఈ సూత్రాన్ని తిరగేసి పరిపాలిస్తున్నారు. ప్రత్యేకించి మోదీ పరిపాలనలో సంపదంతా కొద్ది మంది చేతుల్లో పోగుపడింది. లాక్డోన్ కాలంలో కూడా శత కోటీశ్వరుల సంపద 35 శాతం పెరగ్గా, 84 శాతం ప్రజల ఆదాయాలు పడిపోయాయి. 2020 మార్చి నుండి 100 మంది శతకోటీశ్వరులకు పెరిగిన ఆదాయాన్ని దేశంలోని అతి పేదలయిన 13.8 కోట్ల మందికి ఒక్కడ్రికి రూ. 94,045 చౌపున పంచవచ్చని ఆక్సఫార్మ నివేదిక పేర్కొన్నది. భూగోళంలో 4వ అత్యంత ధనికునిగా అంబానీ ప్రకటించబడ్డాడు. ప్రభుత్వం కొర్పొరేట్

కంపెనీలకు 8 శాతం పన్ను తగ్గించింది. పెట్రోలు, డీజిల్, గ్యాసు పన్నులను పెంచి ప్రజలపై భారాన్ని మోపింది.

కరోనా జబ్బు ఉన్న కాలంలో ఒక గంటలో ముక్కే అంబాని సంపాదించిన దాన్ని ఒక అసంఘటిత కార్యాలయ సంపాదించాలంటే 10 వేల సంవత్సరాలు పడుతుంది. అంబానీ ఒక సెకనులో సంపాదించిన దాన్ని సంపాదించాలంటే 3 సంవత్సరాలు పడుతుంది. కరోనా కాలంలో మొదటి 11 మంది శత కోటీశ్వరులు సంపాదించిన ఆదాయం మీద ఒక శాతం పన్ను వేసినా ప్రజలకు చౌకథరల మీద మందులు అందించే వధకానికి చేసే కేటాయింపులను 140 రెట్లు పెంచవచ్చు.

భారత దేశాన్ని రాష్ట్రాల కలయికగా రాజ్యంగం పేర్కొన్డి. దీనినే రాష్ట్రాల సమాఖ్యగా చెపుతాం. రాష్ట్రాల అధికారాలు మొత్తాన్ని తన గుప్పెట్లో పెట్టుకుంటోంది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను నామ మాత్రం చేసి తన చెప్పుచేతల్లోకి తీసుకునే ప్రయత్నం చేస్తోంది. రాజ్యంగంపై జరిగే ఈ దాడి పైన కూడా ప్రాంతియ పార్టీలు, వామపక్ష పార్టీలు, కాంగ్రెసు ఐక్యంగా పోరాదాలి.

రాజ్యంగంలో ఉన్న లౌకికతత్వాన్ని తొలగించాలని కేంద్రంలో అధికారంలో ఉన్న బిజెపి డిమాండ్ చేస్తోంది. లౌకికతత్వం అంటే మతాన్ని రాజకీయాల నుండి వేరు చేయడం. లౌకికతత్వం లేకుండా ప్రజలను ఐక్యంగా ఉంచలేం. తన రాజకీయ ప్రయోజనాల కోసం మెజార్టీ మతతత్వ భావాలను రెచ్చగొట్టి విభజించి పరిపాలిస్తున్న బిజెపికి లౌకికతత్వం అంటే గిట్టడు. మతాన్ని రాజకీయాలతో మిళితం చేయటమే దానికి కావాలి. తన కార్పొరేట్ అనుకూల విధానాలను ప్రజలు ఐక్యంగా ఎదుర్కొనుండా ఉండాలంటే భావోద్యోగాలను రెచ్చగొట్టటం దాని ప్రధాన లక్ష్యం. రాజ్యంగం అంటే దానికి లెక్కలేదు.

కార్యాలయాలు, కర్మాలయాలు, సామాజిక తరగతులు, ఇతర శ్రావిక ప్రజలంతా రాజ్యంగాన్ని కాపాడుకోవాలి. దానిలో ఉన్న ప్రాథమిక హక్కులు, ఆదేశిక సూత్రాలు అమలయేలా ఐక్యంగా పోరాదాలి. రాష్ట్రాల హక్కులను, లౌకికతత్వాన్ని పరిరక్షించుకోవాలి. జాతీయ జండాకు ప్రాధాన్యత, గౌరవం ఇవ్వటం ఎంత ముఖ్యమో, రాజ్యంగ నిబంధనలను అమలు చేసేలా చూసుకోవటం అంతే ముఖ్యమైనది. అప్పుడు మాత్రమే గణతంత్ర దినోత్సవానికి అర్థం, పరమార్థం ఉంటుంది.

పుల్యామా దాడి గురించి

ప్రభుత్వానికి ముందే తెలుసా

ఆనందో భక్తి

2019 జనవరి 2, ఫిబ్రవరి 13 మధ్య జైష్-ఇ-మహామృద్ కిసాన్ మిషన్ లో భాగంగా ఆత్మాహుతి దాడి జరగబోతున్నదని అంతర్గత భద్రతను కాపాడటానికి బాధ్యత వహించే వివిధ శాఖల అధికారులకు ఇంటెలిజన్స్ అధికారులు సమాచారాన్ని అందించారని ‘ఫ్రంటలైన్’ సంవత్సరం పాటు జరిపిన దర్శాపు వెల్లడించింది. ముదాసిర్ అహ్మద్ ఖాన్ నేతృత్వంలో తీవ్రవాద దాడి జరగనున్నదన్న సమాచారం కనీసం రెండుసార్లు తెలిసినపుటికీ, ఫిబ్రవరి 14, 2019న పుల్యామా దాడి జరిగింది.

పుల్యామాలోని లెత్సపోరాలోని సెంట్రల్ రిజర్వ్ పోలీస్ ఫోర్స్ కాన్వాయ్స్‌పై 2019 ఫిబ్రవరి 14 న జరిగిన ఫిదాయిల దాడి 40 మంది ప్రాణాలు బలిగొన్నది. ఆ సంఘటన తీవ్రవైన ప్రశ్నలను లేవనెత్తింది. దీనికి ఇంటెలిజన్స్ వైఫల్యమే కారణమని అనేకమంది అనుమానించడమే కాక, కాశ్మీర్ లోయలో కట్టుదిట్టమైన నిఘ్నా ఉన్నపుటికీ భారీ మొత్తంలో పేలుడు పదార్థాలను ఎలా సంపాదించారు, ఎలా నిల్వ, రవాణా చేశారనే ప్రశ్నలను సంధించారు.

ఫిబ్రవరి 14 సంఘటనకు సంబంధించి భద్రతా సిబ్బంది లేదా సంస్థలపై విధ్యంసం సృష్టించే పేలుడు పరికరాలతో (ఐచ్చడి) దాడి జరుగుతుందని దాడికి ముందు వారంలో కనీసం రెండు విడతల సమాచారం ఉన్నదని నివేదికలు వెల్లడించినపుటికీ, దాడికి ఇంటెలిజన్స్ వైఫల్యం కారణం కాదని ప్రభుత్వం తోసిపుచ్చింది. 2019 జూన్ 19న పుల్యామా ఉగ్రవాద దాడికి కారణం ఇంటెలిజన్స్ వైఫల్యమేనా అని రాజ్యసభలో అడిగిన ప్రశ్నకు పోంశా సహాయమంత్రి జి. కిషన్ రెడ్డి “నో సర్” అనిరాతపూర్వకంగా సమాధాన మిచ్చారు. “అన్ని ఏజన్సీలు సమన్వయంతో పనిచేస్తున్నాయి. ఇంటెలిజన్స్ సమాచారాన్ని వివిధ

ఏజన్సీలకు రియల్ టైమ్ ప్రాతిపదికన అందజేస్తారు” అని కిషన్ రెడ్డి పేర్కొన్నారు.

జైష్-ఇ-మహామృద్ కిసాన్ మిషన్ లో భాగమే ఫిదాయిల దాడి. రెండుసార్లు లభించిన సమాచారంలో పుల్యామాపై ముదాసిర్ అహ్మద్ ఖాన్ నేతృత్వంలోని తీవ్రవాదుల దాడికి సంబంధించిన సమాచారం ఉంది, ‘కిసాన్ మిషన్’ గురించి సరళంగా చెప్పాలంటే చౌరబాట్లను ఆరికట్టేందుకు, తీవ్రవాదులందరినీ మట్టబెట్టేందుకు ఉద్దేశించిన ‘ఆపరేషన్ అల్ అవట్’ కు ప్రతిస్పందనగా జైష్ రూపొందించిన ప్రతీకార కార్యక్రమం ప్రభుత్వం ‘ఆపరేషన్ అల్ అవట్’ను 2017 నుండి కాశ్మీర్ లోయలో అమలు చేస్తున్నది.

ఆక్సైక దాడి గురించి ఫిబ్రవరి 13న పోచ్చిక:

జమ్ము కాశ్మీర్ డైరెక్టర్ జనరల్, కాశ్మీర్ ఇన్వెక్టర్ జనరల్ ఆఫ్ పోలీస్, ఇతర అధికారులకు దాడి జరగడానికి 24 గంటల ముందు, 2019 ఫిబ్రవరి 13న నిఘ్నా వర్గాలు సమాచారం అందించాయని ఫ్రంటలైన్ పరిశోధనలు వెల్లడించాయి. ఫిబ్రవరి 13న అందిన సమాచారానికి ముందు అందిన ఆరు నిఘ్నా వర్గాల సమాచార నివేదికలు కూడా ఫంట్లైన్ వద్ద ఉన్నాయి. అందులో పుల్యామా / అవంతిపోరాను అధిక ప్రమాదభరిత ప్రాంతంగా గుర్తించడమే కాక ఇది “కిసాన్” దాడి అమలు చేసే రంగం అని పోచ్చించింది.

2019 ఫిబ్రవరి 13న అందిన సమాచారం భద్రతాదళాలను అప్రమత్తం చేయాలని సూచించింది. ఆక్సైక దాడి పోచ్చిక ఉన్నపుటికీ 2,547 మంది సిబ్బందితో 78 వాహనాల అసాధారణమైన సుదీర్ఘ కాన్వాయ్, జమ్ము నుండి ఫిబ్రవరి 14 తేల్వారుజామున 3:30 గంటలకు రోడ్స్ట్రమార్గంలో బయలు దేరింది, పుల్యామా జిల్లాలోని అవంతిపోరా ప్రాంతంలో పైవేవై ఉన్న లడూరా క్రాసింగ్ గుండా వాహనాలు ప్రయాణించి మధ్యాహ్నం 3:30 గంటలకు కాన్వాయ్ శ్రీనగర్ చేరుకుంది,

రచయిత ప్రముఖ పాత్రికేయులు

జమ్ము కాశ్మీర్ రక్షణ విభాగంలోని అగ్రదేశి అధికారులు ఇటువంటి పరిస్థితిపై మాట్లాడుతూ 2019 జనవరి చివరి వారంలో అందిన సమాచారం “దాడికి ఆవకాశం ఉందని” తెలిపిందని, అయితే “దాడి నుండి బయట పడ్డామని” ప్రస్తావించారు. ముదాసిర్ అహ్మద్ ఖాన్ నేతృత్వంలోని జైష్-ఇ-మెహామృద్ జనవరి 24, 25 తేదీలలో తీవ్రవాద దాడికి పొల్పుడుతుందని సమాచారం ఉందని, దాన్ని అడ్డుకున్నామని చెప్పారు.

ముదాసిర్ అహ్మద్ ఖాన్ ఈ దాడికి ప్రధాన కుట్రదారుడని దర్శాపులో వెల్లడైంది. మూడు దశాబ్దాలలో కాశ్మీర్లో జరిగిన అత్యంత తీవ్రమైన ఉగ్రవాద దాడి ఇది. మార్చి 11, 2019 న ట్రూల్ పింగ్లెస్ ప్రాంతంలో ముదాసిర్ ఖాన్ రక్షక దళాల చేతిలో హతమయ్యాడు. ఏజన్సీల రాడార్లో ‘పుల్యామా కుట్రదారు’ :

“జైష్-ఇ-మహామృద్ కు చెందిన ముదాసిర్ ఖాన్ ఫిదాయా దళాల అవంతిపోరా బృందం ఫిదాయా దాడికి సిద్ధ మవుతున్నట్లు నివేదించినట్లు జనవరి 24న అందిన నివేదికలు తెలియజేస్తున్నాయి. పుల్యామా రాజ్యపోరా లోని జైష్-ఇ-మహామృద్కు చెందిన పోహిద్ బాబా గ్రూప్టో సంబంధాలు కలిగి ఉన్నది. విశేషమే మిటంటే, జనవరి 25 లభించిన సమాచారంలో ముదాసిర్ అహ్మద్ ఖాన్ ఆచాకీ ఉంది. ముదాసిర్ ఖాన్ పోహిద్ బాబో పాటు నలుగురు విదేశీ కిరాయి హంతకులు “మిడూరా, లామ్ ట్రూల్ గ్రామాలలో ఉన్నట్లు గుర్తించినట్లు” అందులో ప్రత్యేకంగా పేర్కొన్నారు. రాబోయే రోజుల్లో ఈ బృందం దాడికి ప్రణాళికను సిద్ధం చేస్తున్న దని, అందుకు అవంతిపోరా లేదా రాంపూర్ను ఎంచుకునే అవకాశం ఉన్నదని ఆ సమాచారం స్పష్టం చేసింది.

ఇంటెలిజన్స్కు నిర్దిష్ట సమాచారం ఉండి

“ఒకటి: ముదాసిర్ ఖాన్ నేతృత్వంలోని జైష్-ఇ-మహామూద్ 2019 జనవరి 24 నాటికి పుల్వా దాడికి సన్మధమైనట్లు సమాచారం ఉంది. రెండు: 2019 జనవరి 25 నాటికి ముదాసిర్ ఖాన్ ఉన్న ప్రదేశం గురించి సమాచారం ఉంది. మూడు: ఈ నిర్దిష్ట సమాచారం ఆధారంగా ముదాసిర్ ఖాన్ ను పట్టుకోవటానికి లేదా నిర్మాలించడానికి, అతని కుటుంబు విఫలం చేయడానికి కనీసం మూడు వారాల సమయం ఉంది. ”

పుల్వా ఉగ్రవాద దాడిలో జరిగిన విఘ్వంసం

తీవ్రవాదుల ఆచార్కి, వారికి సంబంధించిన వివరాలు, ఇతర గుర్తింపు ఉండే అది “చర్య తీసుకునేందుకు అవసరమైన సమాచారం”గా పరిగణిస్తారని ఇన్విట్యూట్ ఫర్ కాన్స్ట్రక్ట్ మేనేజ్ మెంట్ ఎగ్జిక్యూటివ్ డైరెక్టర్ అజయ్ సాహ్య చెప్పారు.

ప్రంటలైన్ వద్ద ఉన్న పత్రాలు మూడు విషయాలను నిర్ధారించాయి. ఒకటి: ముదాసిర్ ఖాన్ నేతృత్వంలోని జైష్-ఇ-మహామూద్ 2019 జనవరి 24 నాటికి పుల్వా దాడికి సన్మధమైనట్లు సమాచారం ఉంది. రెండు: 2019 జనవరి 25 నాటికి ముదాసిర్ ఖాన్ ఉన్న ప్రదేశం గురించి సమాచారం ఉంది. మూడు: ఈ నిర్దిష్ట సమాచారం ఆధారంగా ముదాసిర్ ఖాన్ ను పట్టుకోవటానికి లేదా నిర్మాలించడానికి, అతని కుటుంబు విఫలం చేయడానికి కనీసం మూడు వారాల సమయం ఉంది.

కిసాన్ దాడి సమాచారం విస్మరించారా?

గుర్తుంచుకోవలసిన విషయం ఏమిటంటే, జనవరి 24, 25 తేదీల సమాచారం “కిసాన్ మిషన్” గురించి పొచ్చరించటం మాత్రమే

కాదు. పుల్వా దాడిని రాజ్యపోర్టర్లో నలుగురు ఉగ్రవాదుల హత్యలకు ప్రతీకారం తీర్చుకు నేందుకు దక్కించి కాశ్చర్లోని జెఎమ్ “కిసాన్ మిషన్” గురించి 2019 జనవరి 2 న ఇంటెలి జెస్ట్ సమాచారం భద్రతా సంస్థలను అప్రమత్తం చేసింది. జమ్ము కాశ్చర్ డిజిపి కాశ్చర్ ఇన్వెక్టర్ జనరల్ జరిపిన చర్చలు “కిసాన్” ముప్పు తీవ్రతను నొక్కి చెప్పాయి. పుల్వా దాడిని హజిన్ పేయెన్లోని స్పెషల్ పోలీస్ ఆఫీసర్ సమీర్ అహ్మద్ మీర్ ను జనవరి 1, 2019 న “కిసాన్ మిషన్” హత్య చేసినట్లు ఇది నొక్కి చెప్పింది.

2019 జనవరి 3 దాడి నివేదిక రాబో యే ప్రమాదాన్ని వివరంగా తెలియజే సింది. “కిసాన్ మిషన్ 2018” సమాచారం ప్రాణాంతక దాడుల ప్రమాదం గురించి ఎత్తి చూపింది. న్యూ పుల్వా దాడిని సిఆర్పిఎఫ్ శిబిరం 183 బెట్టాలియన్ పై దాడి, సైన్యానికి ఇన్ఫారూచ్ గా పనిచేస్తున్న సోపోర్కు చెందిన గులాం రసూల్ మీర్ కుమారుడు ముస్తాక్ అహ్మద్ మీర్ ను జైష్-ఇ-మహామూద్ కు చెందినవారు ఎత్తుకువెళ్లి చంపిన విషయాన్ని గురించి కూడా పేర్కొంది.

ఈ ఈడి తయారీకి స్థానికులకు విదేశీ ఉగ్రవాది శిక్షణ

2019 జనవరి 7 న దక్కించి కాశ్చర్లో ఐశ్వరీలను తయారు చేయడంలో వినియోగించడానికి స్థానిక యువతకు విదేశీ కిరాయి హంతకుని ద్వారా శిక్షణ ఇస్తున్నట్లు సమాచారం ఉన్నది.. “ముగ్గురు ఉగ్రవాదుల బృందంలో ఒకరు పోపియన్ జిల్లాలో ఉన్న విదేశీయుడని భావిస్తున్నారు, స్థానిక యువతకు పేలుడు పరికరాల నిర్వహణలో శిక్షణ ఇస్తున్నారు. ఐశ్వరీల తయారీలో బలగాలపై చేతి బాంబులను విసరడంలో యువతకు అవగాహన ఉందని ఈ నివేదికలు సూచిస్తున్నాయి.

పుల్వా దాడిని అవంతిపోరా ప్రాంతంలో కొంతమంది విదేశీ కిరాయి సైనికులతో పాటు 20 మంది స్థానిక ఉగ్రవాదులు ఉన్నట్లు నివేదికలలో “పేర్కొన్నారని” చెప్పింది. పొరుగింటి తీవ్రవాదం

జైష్ ఆధ్వర్యంలో పార్ట్రెంటుపై దాడి చేసిన కేసులో దోషిగా ఉండి, ఫిబ్రవరి 2013 లో ఉరితీసిన అప్పల్ గురు బృందం ఈ ‘కిసాన్ మిషన్’ అనే పదాన్ని తోలుత ఉపయోగించింది. 2018 మధ్య నుండి ‘అపరేషన్ ఆల్ అవట్’ కాశ్చర్ అంతటా తీవ్రం కావటం, ఉగ్రవాద బృందాలకు తీవ్రమైన నష్టం వాటిల్లడంతో ‘కిసాన్’ దాడులను ప్రారంభించాలని జైష్ సంకల్పించింది.

2019 జనవరి 21న ఉగ్రవాద మూకల సమస్యయ కార్యకలాపాలతో పాటు రాబోయే ‘కిసాన్’ దాడికి మరింత తీవ్రత తోడవుతుందని ఆ సమాచారం తెలియజేసింది. జనవరి 21, 2019, మసూద్ అజార్ మేనల్లుడు తల్లూ రషీద్ హత్యకు ప్రతీకారం తీర్చుకోవడానికి జైష్ దాడి చేయాలని యోచిస్తున్నట్లు అందిన సమాచారం పునరుద్ధారించింది.

ముదాసిర్ ఖాన్ చేతిలో ఆదిల్ ఆయుధమా?

నిరంతర బెదిరింపులు ఉన్నప్పటికీ, జనవరి 24, 25 తేదీల సమాచారంపై జైష్ కమాండర్ ముదాసిర్ ఖాన్ విషయంలో సరిగ్గా వ్యవహరించలేదు లేదా కనీసం అవసరమైన చర్య తీసుకోలేదు. ఈ సమాచారం తెలిసే సమయంలో, ముదాసిర్ ఖాన్ దక్కించి కాశ్చర్లో అందరికీ తెలిసిన ఉగ్రవాది. 2017 లెత్పోరా దాడికి సంబంధించి సిఆర్పిఎఫ్ శిబిరంపై జరిగిన దాడిలో ఐదుగురు సిబ్బంది ప్రాణాలు కోల్పోయిన సంఘటనతో అతనికి సంబంధాలు న్నాయి. అతను ఈ ప్రాంతంలోని ప్రధాన జైష్ సమూహానికి నాయకత్వం వహించడమే

కాకుండా, ఉగ్రవాది షాహిద్ బాబా నేత్యుత్యం లోని జైష్ అనుబంధ సమూహం కూడా అతని కనుస్నల్లో పనిచేసింది. ఫిబ్రవరి 1 న షాహిద్ బాబా హతమైన తరువాత ముదాసిర్ ఖాన్ ఆ గ్రూపుకు నాయకత్వం వహించాడు. ఫిబ్రవరి 14 దాడి నిర్వహించిన 19 ఏళ్ల స్థానిక ఆత్మాహుతి దళ సభ్యుడు ఆదిల్ అహ్మద్ దార్ షాహిద్ బాబా గ్రూపుకు అనుబంధంగా ఉన్నాడు. బాబా నిర్మాలన తరువాత, ముదాసిర్ ఖాన్ ఆదేశాలను పాటించాడు.

ముదాసిర్ ఖాన్ స్థానికుడైనందున జనవరి 24, 25 తేదీల సమాచారం ద్వారా అతనితో సంబంధం ఉన్నవారిని గుర్తించడం, వారి ద్వారా అతను దాక్కునే ప్రదేశాలు తెలుసుకు న్నామని ఆ వర్గాలు తెలిపాయి. ముదాసిర్ ఖాన్ ను చూయించమని కుటుంబ సభ్యులను బలవంతం చేయడం, సాధారణ పోలీసింగ్ కు మించిన పద్ధతులను కూడా ఉపయోగించామని పేర్కొన్నారు. ఈ అంశాలపై వివరణ కోసం ఈ రిపోర్టర్ అప్పటి కాశీర్ ఐజిపి, జిల్లా ఎస్.పి.కి ఫోన్ చేశాడు, కానీ వారు సమాధానం ఇవ్వలేదు

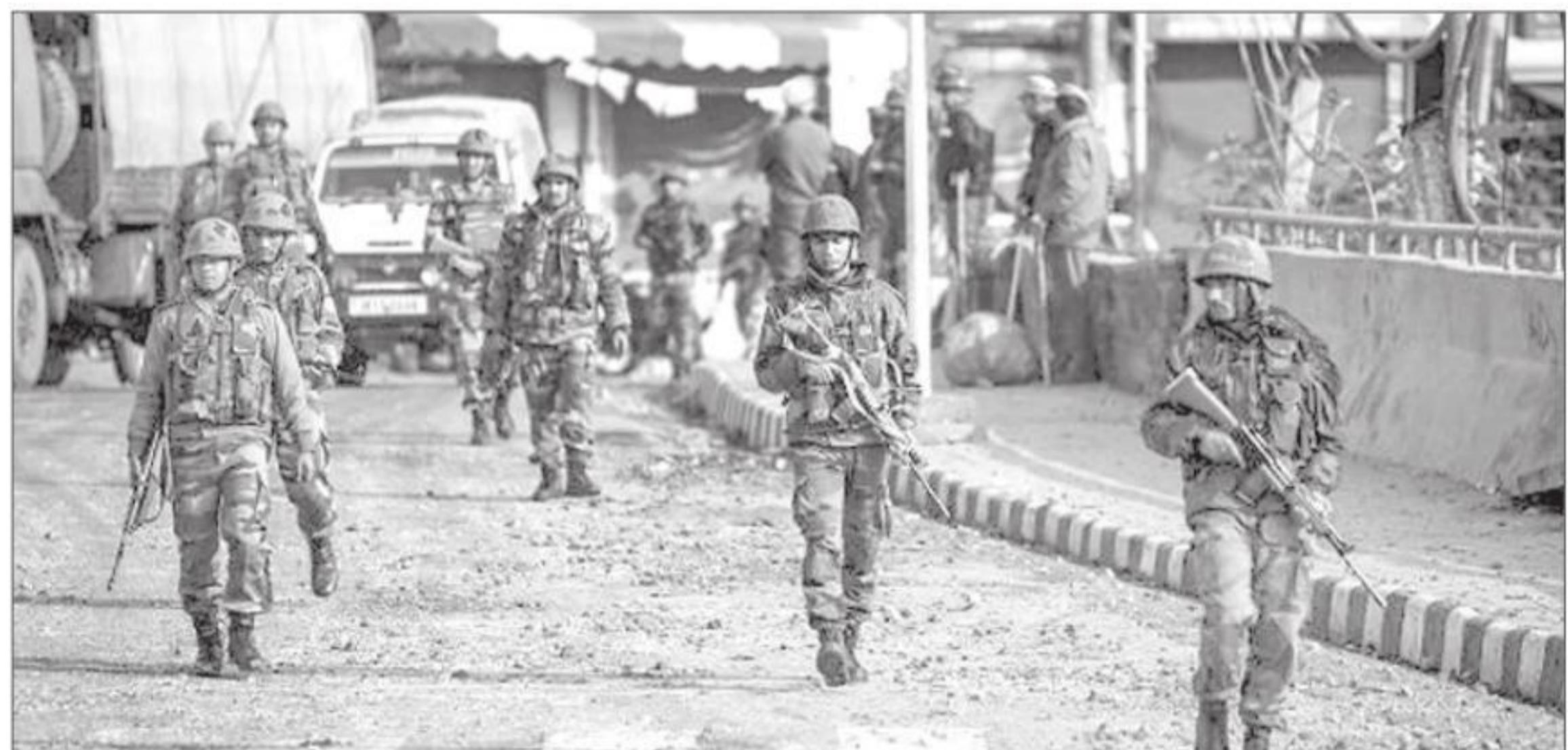
2019 ఫిబ్రవరిలో రాబోయే 'కిసాన్' దాడి గురించి మరింత సమాచారం సేకరిం చారు. పుల్వా దాడి జరిగిన వెంటనే మీడి యాలో నివేదించినట్లుగా, అప్పల్ గురు ఉరికి ప్రతిగా జైష్ దాడి చేయనున్నట్లు పోచ్చరిస్తూ 2019 ఫిబ్రవరి 9న ముఖ్యమైన సమాచారం ఉంది, ఈ సమాచారం గురించి ఎడిజి సిఆర్పిఎఫ్, జమ్ముకాశీర్ జోన్సోన్ పాటు ఇతరులు చర్చించారు.

ట్యూట్టర్ ద్వారా ఐశ్చి పేలుడు సూచన

2019 ఫిబ్రవరి 12న "అత్యంత గోప్యమైనది, చాలా అత్యవసరం" అని గుర్తించిన సమాచారం ట్యూట్టర్ హ్యాండిల్ 313 ఏ, 313 గురించి సమాచారాన్ని అందించింది. ట్యూట్టర్ సమాచారం పంపే వ్యక్తి 2019 జనవరి నుంచి ట్యూట్టర్లో చురుకుగా ఉన్నాడు. ఆ ట్యూట్టర్ హ్యాండిల్ పాకిస్తాన్లోని జైష్ హ్యాండ్రర్లతో పనిచేస్తూ "కిసాన్ మిషన్" గురించి పోచ్చరించింది.

ఆ సమాచారం ఇలా పేర్కొంది: "హ్యాండిల్ను రోజూ పర్యవేక్షించారు. 12.02.2019న జమ్ము కాశీర్లో భద్రతా దళాలు ఉపయోగిస్తున్న మార్గాల్లో ఐశ్చి పేలుళ్లను నిర్వహించడానికి హ్యాండిల్ ఐశ్చి పేలుడు వీడియోను ప్రదర్శించింది. ఈ విషయంపై 12.02.2019 నాలీ ప్లాట్ఫారమ్ ఎంఎసి/ఎస్.ఎం.ఎసి ప్లాట్ఫాం

“ ఈ సమాచారం ప్రభుత్వానికి తెలుసా, తెలియదా? పుల్వా దాడికి ఒక రోజు ముందు, 2019 ఫిబ్రవరి 13 న జమ్ము కాశీర్ పాశిలీసుల పునర్వ్యవస్థికరణ జరిగింది, ఇది అవంతిపోరా ఎన్పి మహ్మద్ జైద్ బదిలీకి దారితీసింది, ఆయన తీవ్రవాదులను గురించి అందుతున్న సమాచారం ఆధారంగా పని చేయడంలో కీలక పాత్ర పోషించారు. ఉగ్రవాద ముఖ్య తీవ్రమౌతున్న సమయంలో పునర్వ్యవస్థికరణతో ముందుకు సాగడం వివేకవంతమైన పనేనా? ”

టెర్రిస్టు దాడి తర్వాత పుల్వాలో కొనసాగుతున్న సైనిక పహరా

వైడ్ ఇన్ఫుర్ నంబర్ 334808లో 19:27:41 గంటలకు సమాచారం పెట్టారు. మల్టీ-ఎజెన్సీ-సెంటర్ (ఎంఎసి)ఒక ఇంటెలిజన్ బ్యార్టో వేదిక. ఇది ఇంటెలిజన్ నివేదికలను అందజేస్తూ, అనేక ఎజెన్సీల ప్రతినిధుల మధ్య సమన్వయాన్ని సులభతరం చేయడానికి ఇరవైనాలుగు గంటలూ పనిచేసే సంస్.

2019 ఫిబ్రవరి 13న, "జమ్ము కాశీర్ అంతటా భద్రతా దళాల మార్గాల్లో ఐశ్చి దాడులు" గురించి తుది పోచ్చరిక చేసింది. సమాధానం లేని ప్రశ్నలు

2019 జనవరి 2, ఫిబ్రవరి 13 మధ్య అందిన సమాచారాన్ని పరిశీలిస్తే అనేక ప్రశ్నలు తలెత్తుతున్నాయి. ఫిబ్రవరి 14 సంఘటన సూత్రధారి అయిన ముదాసిర్ ఖాన్ దాడి జరిగిన మూడు వారాల్లోనే దారికి పోయాడు. అతని సహ-సూత్రధారి అబ్దుల్ రష్మీ ఫూజీని 100 గంటలలో పు హతం చేసినపుడు ముదాసిర్ను ఎందుకు అంతం చేయలేక పోయారు? జమ్ము కాశీర్లోని రక్షణ విభాగానికి రాబోయే ఉగ్రవాదదాడి గురించి తెలిసినా, రెండు అణ్వయుధ దేశాలైన భారతదేశం, పాకిస్తాన్లను యుద్ధం అంచుకు నెట్టడం, జరగనున్న సాధారణ ఎన్నికలలో పాలకపార్టీకి మార్గం సుగమం చేయటం

వంటివి ఉన్నాయా? ఇంటెలిజన్ బ్యార్టో నేత్యుత్యంలోని ఎంఎసి ప్లాట్ఫారమ్లో 'కిసాన్ మిషన్' సమాచారంపై కూడా చర్చించి నందున జైష్ కుటుంబ అరికట్టడానికి ఇంటెలిజన్ బ్యార్టో ప్రతి చర్చ, వ్యాహం ఏమిటి? ఈ సమాచారం ప్రభుత్వానికి తెలుసా, తెలియదా? పుల్వా దాడికి ఒక రోజు ముందు, 2019 ఫిబ్రవరి 13 న జమ్ము కాశీర్ పోలీసుల పునర్వ్యవస్థికరణ జరిగింది, ఇది అవంతిపోరా ఎన్పి మహ్మద్ జైద్ బదిలీకి దారితీసింది, ఆయన తీవ్రవాదులను గురించి అందుతున్న సమాచారం ఆధారంగా పని చేయడంలో కీలక పాత్ర పోషించారు. ఉగ్రవాద ముఖ్య తీవ్రమౌతున్న సమయంలో పునర్వ్యవస్థికరణతో ముందుకు సాగడం వివేకవంతమైన పనేనా? ముఖ్యంగా రెండు సందర్భాలలో చర్చలు తీసుకోవటానికి తగిన సమాచారం లభించి నపుడు, పుల్వా దాడికి కారణమైన కిసాన్ మిషన్ ప్రథకం గురించి తెలిసినపుడు తగిన చర్చలు ఎందుకు తీసుకోలేదు? నిష్ఠా వర్గాలు అందించిన సమాచారాన్ని విశేషించి చటంలో జరిగిన వైష్ణవినికి, ఎవరు బాధ్యత వహి స్తారు?

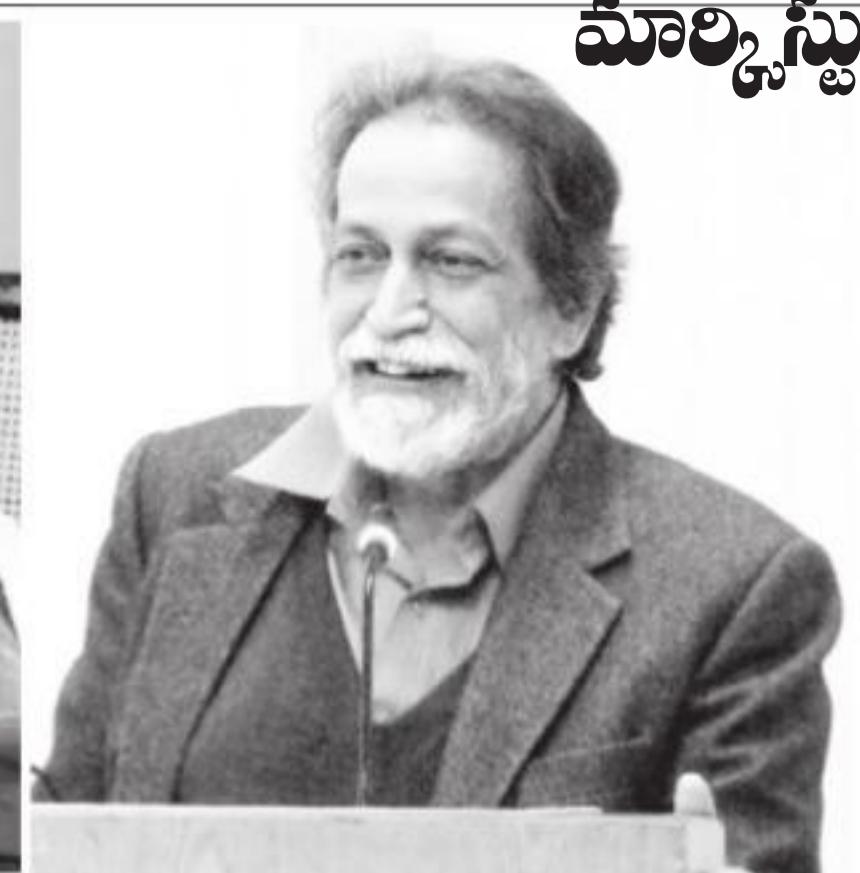
(అనువాదం: జి ఆంజనేయులు)

భారతదేశ సంపదను

కొల్లగాట్టిన బ్రటన్

ప్రభాత్ పట్టాయక్, ఉత్సాహపట్టాయక్

రచయితలు ప్రముఖ ఆర్థిక వేత్తలు

పశ్చిమ యూరోపియన్ దేశాలు తమ వలసల నుండి కొల్లగాట్టిన అదనపు ధనంతో 18వ శతాబ్దం తర్వాత తమ దేశాలలో పారిశ్రామిక విధానాన్ని నిర్మించుకోవటంతో పాటు దానిని తమ వలసలకు కూడా విస్తరింపజేశాయి. ఆ విధమైన తరలింపును, దాని పరిణామాలను, తరలించిన విధానాలను గురించి ఆర్థికాంశాలకు సంబంధించిన రచనలలో చాలా తక్కువగా చర్చించారు. దీనిని గురించి చాలా అధ్యయనం జరగవలసి ఉన్నది. భారతదేశానికి సంబంధించి సంపదను కొల్లగాట్టుకెళ్ళటంపై ఇద్దరు ప్రసిద్ధ ఆర్థికవేత్తలు దాదాభాయ్ నోరోజి, ఆర్నసి దత్తలు విలువైన చర్చ చేశారు. భారతదేశం నుండి సంపదను తరలించుకెళ్నిన అంశానికి సంబంధించిన చర్చకు మాత్రమే మనం పరిమితమౌదాం.

కొదిపాటి మినహాయింపులతో 18. 19 శతాబ్దాలలో జరిగిన పారిశ్రామికాభివృద్ధిని గురించిన రచనలలో వలసల నుండి తరలించుకువచ్చిన సంపదను గురించి విస్తరించారు. పెట్టుబడిదారీ విధానం ప్రధానంగా అంతర్గత వనరులతోనే అభివృద్ధి అయిందని చెప్పారు. కొండరైతే వాటికి వలసలు భారంగా పరిణమించాయని కూడా చెప్పారు.

భారతదేశానికి సంబంధించి సంపదను కొల్లగాట్టుకెళ్ళటంలో భాగంగా దేశంలో వసూలు చేసిన పన్నులలో మూడింట ఒకవంతు ఇక్కడ ఖర్చుపెట్టలేదు. ఆ డబ్బుతో సరుకులు కొని వాటిని ప్రపంచదేశాలకు ఎగుమతి చేసి, బంగారం, విదేశీ మారకాన్ని పొందటానికి వినియోగించారు. అంతర్జాతీయంగా కొనుగోలు శక్తికి ప్రాతినిధ్యం వహించే ఈ నిల్వలు మనదేశంలో ఉండటానికి అనుమతించలేదు. అందుకు బదులుగా అధికారంలో ఉన్నవారు తమ దేశప్రయోజనాల కోసం వాటిని వినియోగించుకున్నారు. ఉపాధ్యాత్మక వలసల

నుండి పొందిన బంగారం, విదేశీ మారకం 19వ శతాబ్దం చివరి 25 సంవత్సరాలలో భారీగా పెరిగి, వలసలకు ఆధిపత్యం వహిసస్తున్న దేశాలలో పెట్టుబడిదారీ విధానం త్వరగా విస్తరించటానికి తోడ్పడింది. తమ వలసల ద్వారా వస్తున్న పెట్టుబడులను భారీగా ఎగుమతి చేయటంతో యూరప్ దేశాలు, వాటి వలసలు త్వరగా పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి అయ్యాయి. దీనికి రెండోవైపున వలస దేశాల లోని ప్రజలకు లభించే తలసరి ఆహారధాన్యాలు తగ్గిపోయి, వారు దరిద్రులుగా మారారు.

ఈ విధంగా సంపదను కొల్లగాట్టటం అనేక విధాలుగా జరిగింది. కొలు, పన్నుల రూపంలో ఉత్పత్తిదారుల నుండి ఆర్థిక మిగులును దోషించే శారు. భారతదేశంలో పన్నులను డబ్బు రూపంలో వసూలు చేయటం ప్రధానంగా ఉండేది. చాలాకాలం పన్ను ఆదాయంలో భూమిశిస్తు ప్రధానంగా ఉంది. స్వతంత్ర వ్యవసాయ ఉత్పత్తిదారులు ప్రత్యక్షంగానే ప్రభుత్వానికి పన్ను చెల్లించేవారు. కొలురైతులుగా ఉన్నవారు తమ ఉత్పత్తిలోని మిగులును ప్రభుత్వం భూస్వామిగా నియ మించిన వ్యక్తికి చెల్లిస్తే ఆయన ప్రభుత్వానికి పన్ను చెల్లించేవాడు. నల్లమందు, ఉప్పుపై ప్రభుత్వ గుత్తాధి పత్యం వలన ఆ భారం కూడా రైతులు, కార్బికు లపై పడేది. ఏటిద్వారా ప్రభుత్వం అదనపు ఆదాయం పొందేది. కాని పన్నులు వేయటం దానికి సంపదను కొల్లగాట్టుకెళ్ళటానికి దారితీయలేదు. నోరోజి, దత్త చెప్పిన రెండవ అంశమైన “విదేశీకోణం”, పన్నాలైన పన్నులలో గడియమైన భాగాన్ని ఇతర దేశాలలో ఖర్చు పెట్టటం కోసమని బడ్జెట్లలో కేటాయించేవారు. అంటే దేశంలో క్రమ పద్ధతిలో ఖర్చు చేసేవారు కాదు. ఎగుమతుల కోసం ఉత్పత్తి చేసిన వారికి తిరిగి చెల్లించటం పేరుతో ఆ మొత్తాన్ని లండన్

లో ఉంచేవారు. జమాభర్మలలో రక రకాల కుతంత్రాలకు పాల్పడటం ద్వారా ఎగుమతుల వలన సంపాదించిన ఈ సైరింగ్ మిగులును ప్రభుత్వం తన చిత్తం వచ్చినట్లుగా ఉపయోగించుకొనేది.

ఉత్పత్తిదారుల సరుకులకు వారు కట్టిన పన్నుల నుండి చెల్లించటం, అంతర్జాతీయంగా ఎగుమతులకు వచ్చిన అదనపు మొత్తాన్ని దేశ వనరులకు జమచేయక పోవటం సార్వ భోమత్వం కలిగిన ఏ దేశంలోనూ జరగలేదు. ఇది వలస విధానానికి ప్రత్యేకమైనది. ఎగుమతి సరుకులను ఉత్పత్తిచేసిన వారందరికి చెల్లింపులు చేసేవారు. ఇందులో ఒక భాగాన్ని దిగుమతి చేసుకున్న సరుకులు, ప్రధానంగా బ్రిటిష్ వప్పు ఉత్పత్తిదారులు చేసిన ఉత్పత్తుల ద్వారా చెల్లించేవారు. వలస ఆర్థికవ్యవస్థలో వాటిజ్య సరళీకరణ ద్వారా ఈ దిగుమతులు చేసేవారు. స్థానికంగా ఉన్న పత్తిని వడికేవారు, బట్టలు నేసేవారికి పనిపోగాట్టటం, ఇక్కడి నుండి ఉత్పత్తి అయిన సరుకులు తమ దేశంలోకి రాకుండా ఒక శతాబ్దం పాటు రక్షణాత్మక విధానాలను అనుసరించారు. ఈ విధంగా చేసుకున్న దిగుమతులకు మినహాయించుకున్న తర్వాత, ఇక్కడ వసూలు చేసిన పన్నుల నుండే ఉత్పత్తిదారులకు చెల్లించేవారు ఆ పన్నులలో అత్యధిక భాగాన్ని భూమిశిస్తు, కొలు, ఇతర పరోక్ష పన్నులు, ముఖ్యంగా ఉప్పుపై గుత్తాధి పత్యం ద్వారా వారినుండే వసూలు చేసేవారు. ఈ విధంగా ఉత్పత్తిదారులకు చెల్లిస్తున్నట్లు కన్నించినా, వారిపైనే పన్నుల వేయటం ద్వారానే వసూలు చేసి, చెల్లింపులు చేసేవారు.

అంటే దేశంలోని ఉత్పత్తిదారుల నుండి ఉచితంగానే సరుకులను సేకరించేవారు. ఉత్పత్తిదారుడు ప్రభుత్వానికి 100 రూపాయలు పన్నుల రూపంలో కట్టాడు. తన వద్దఉన్న బియ్యం, బట్టలను 50 రూపాయలకు అమ్ము

కున్నాడు. ఉత్సత్తీదారుడు అమ్మకున్న సరుకుకు చెల్లించిన 50 రూపాయలను ఆతను కట్టిన పన్నునుండే చెల్లించారు. అయితే ఈ రెండూ ఒకేసారి జరగవు కనుక పన్ను చెల్లింపుకు, సరుకు అమ్మకానికి సంబంధం లేనట్లు కనిపిస్తుంది. కాబట్టి తను చెల్లించిన పన్నునుండే తన ఉత్సత్తులకు చెల్లిస్తున్నారన్న విషయాన్ని ఉత్సత్తీదారులు గమనించలేరు. ఆ సరుకులు ఇంగ్లండ్ కు వెళ్లిన తర్వాత బియ్యాన్ని ఇంగ్లండ్లో వినియోగించుకొని, బట్టలను తిరిగి ఇతర దేశాలకు ఎగుమతి చేస్తారు. (ఆసియా దేశాల నుండి దిగుమతి అయిన బట్టలను వినియోగించటంపై 1700 సంవత్సరం నుండి ఇంగ్లండ్ లో నిషేధం ఉంది).

పన్నులు చెల్లించేవారిలో ప్రధానభాగం రైతులు, చేతివృత్తిదారులే కాబట్టి వారి ఉత్సత్తులకు వాస్తవంగా డబ్బు చెల్లించటం లేదని ఇది స్పష్టం చేస్తున్నది. జరిగింది ఏమిటంటే వారు పన్నురూపంలో చెల్లించిన డబ్బు ఎగుమతి సరుకుల రూపంలోకి మారిపోయింది. ఈ విధంగా వాణిజ్య విధానంతో ద్రవ్య విధానం ప్రత్యక్షంగా ముడిపడి ఉండటమే వలసదేశాల సంపద తరలిపోవటానికి కారణం. ఉత్సత్తీదారులు బానిసలు కాదు. కానీ పన్ను చెల్లించే రైతులు, చేతివృత్తిదారులుగా ఉన్నారు.

బెంగాల్లో బ్రిటన్ దోహి

ఈస్టిండియా కంపెనీ 1765లో బెంగాల్లో పన్నులు వసూలు చేసుకొనే అధికారాన్ని పొందింది. ఆ రోజు నుండే బెంగాల్ నుండి సంపదను దోచకెళ్లటం ప్రారంభమైంది. ఉత్సత్తీదారులకు తక్కువ చెల్లించి సరుకులను బలవంతంగా తీసుకెళ్లటం అంతకుముందు నుండే ఉంది. కానీ స్థానికంగా వసూలు చేసిన పన్నులను ఉపయోగించి, ఎగుమతి చేసే సరుకులను ఉచితంగా పొందటం ప్రారంభమైన 1765 సంవత్సరం తర్వాత జరిగిన దోహితో దీనికి పోలిక లేదు. మూడు కోట్లమంది బెంగాల్ ప్రజలు బ్రిటన్ జనాభా కన్నా నాలుగురెట్లు ఎక్కువ. కానీ దురాశతో కంపెనీ తర్వాతి ఐదు సంవత్సరాలలో పన్నుల వసూలు ను మూడురెట్లు పెంచటంతో 1770లో సంభవించిన తీవ్రమైన కరువుతో ప్రజానీకంలో మూడోవంతు మంది చనిపోయారు. 1792 నాటికి గాని పూర్తిగా కోలుకోవటం జరగలేదు. కానీ భూమిపై శాశ్వత హక్కు(పర్మినెంట్ సెటీల్మెంట్)నిస్తూ నిర్దయించిన పన్నురేట్లు ద్వారా బ్రిటన్లోని భూములపై విధించిన పన్నుద్వారా వచ్చిన ఆదాయం కన్నా ఎక్కువ

“ కాని స్థానికంగా వసూలు చేసిన పన్నులను ఉపయోగించి, ఎగుమతి చేసే సరుకులను ఉచితంగా పొందటం ప్రారంభమైన 1765 సంవత్సరం తర్వాత జరిగిన దోహితో దీనికి పోలిక లేదు. మూడు కోట్లమంది బెంగాల్ ప్రజలు బ్రిటన్ జనాభా కన్నా నాలుగురెట్లు ఎక్కువ. కాని దురాశతో కంపెనీ తర్వాతి ఐదు సంవత్సరాలలో పన్నుల వసూలు ను మూడురెట్లు పెంచటంతో 1770లో సంభవించిన తీవ్రమైన కరువుతో ప్రజానీకంలో మూడోవంతు మంది చనిపోయారు. ”

ఆదాయం వచ్చింది. తర్వాతి ఎనిమిది సంవత్సరాలలో భూమిశిస్తును మూడురెట్లు పెంచటం ద్వారా బెంగాల్ను తన ఆర్థిక పునాదిగా చేసుకొని, బాంబేడక్కన్, మద్రాస్, పంజాబ్, అవధ్ లాంటి భారతదేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలపై ఆధిపత్యం సాధించింది. కంపెని బర్యూతో మూడు యుద్ధాలు చేసింది. ఆ దేశంలోని సారవంతమైన దిగువభాగాన్ని 1856 నాటికి స్వాధీనం చేసుకొని, 1885 నాటికి దేశం మొత్తాన్ని ఆక్రమించుకొంది. తక్కణమే భూమిశిస్తు వసూలు విధానాన్ని అమలులోకి తీసుకువచ్చింది. పన్నులను వసూలు చేసే బ్రిటిష్ అధికారిని కలెక్టర్ అంటారు. పన్నుల వసూలు ద్వారా కొనుగోలు చేసిన, ఏ మాత్రం ధరల భారం లేని బట్టలు, బియ్యం, ఉప్పు, నీలిమందు, ముడిపత్తి జనపనార తదితరాల ప్రవాహం స్థిరంగా బ్రిటన్లోకి రావటం పెరిగింది. ఈ సరుకులు ఆ దేశప్రజల అవసరాలకు మించి అదనంగా వస్తున్నాయి. తమ అవసరాలకు సరిపోగా మిగిలిన సరుకులను ఇతర దేశాలకు ఎగుమతి చేశారు.

భారత్తో బ్రిటన్కు ఏర్పడిన వాణిజ్య లోటు స్వతంత్రదేశాలైన ప్రాస్ట్ లాంటి దేశాలతో చేస్తున్న వాణిజ్యంలో ఏర్పడిన లోటులాగా ఎలాంటి విదేశీ చెల్లింపుల సమస్యకు దారితీయ లేదు. సంపదను ఏ విధంగా కొల్లగొడుతున్న రనేది దీనిలోనే ఉంది. ప్రాస్టో తనకు ఏర్పడిన వాణిజ్యంలోటును డబ్బు చెల్లించటం, రుణాల ద్వారా లేదా ఈ రెండింటినీ కలపటం ద్వారా బ్రిటన్ తీర్చింది. అన్ని స్వతంత్రదేశాలతోనూ, 1765 వరకు భారతదేశంతోనూ జరిపిన వాణిజ్యంలో బ్రిటన్ ఈ విధంగానే రుణాలను తీర్చింది. స్థానికంగా పన్నులు వసూలు చేయటం ప్రారంభమైన తర్వాత ఈ పరిస్థితి మారింది. అప్పటి నుండి బ్రిటన్ భారత నుండి చేసుకొంటున్న బియ్యం, బట్టల దిగుమతికి ఏ మాత్రం చెల్లించాలిన అవసరం లేకుండా పోయింది. తాము కడుతున్న పన్నుల ద్వారా ఆ సరుకులకు భారతీయ ఉత్సత్తీ దారులు అప్పటికే చెల్లించివేశారు. కాబట్టి ఆ సరుకుల కోసం బ్రిటన్ ఏమీ చెల్లించలేదు. తాము తీసుకు పోతున్న సరుకులకు సమానంగా పన్నులను అదనంగా వసూలు చేయటం ద్వారా సరుకులను ఉచితంగా తరలించుకుపోయే విధానం సంపదను కొల్లగట్టుకుపోవటంతో సమానమైనది. ఏ మాత్రం ఖర్చులేకుండా సరుకులను పొందటం కంపెని తన లాభాలను ఆకాశానికంటే విధంగా పెంచుకోవటానికి మాత్రమే కాక మొత్తంగా బ్రిటన్కు లాభం కలిగించింది. ఉప్పుదేశాల నుండి ఏ మాత్రం డబ్బు చెల్లించకుండా వస్తున్న మిగులు దిగుమతులను ఇతర దేశాలకు తిరిగి ఎగుమతి చేయటం ద్వారా ప్రాస్ట్ లాంటి దేశాల నుండి సరుకులను దిగుమతి చేసుకొని, ఆ దేశాలతో తనకున్న వాణిజ్యంలోటును తగ్గించుకొంది. పెరిగిన ఇంగ్లండ్ సంపద

స్థానికంగా సమకూర్చే పన్నులతోనే ఇక్కడ సరుకులను సేకరించటంతో భారతదేశంతో ప్రతికూల వాణిజ్యంలోటు తమ వనరులకు అదనపు జోడింపు అని బ్రిటిష్ వారు గుర్తించారు. 1790లో బ్రిటన్ ఎగుమతి, దిగుమతుల నివేదికలో ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు. “తూర్పు ఇండియాతో జరుగుతున్న ఎగుమతి, దిగుమతుల వాణిజ్యంలో లోటు మనకు వ్యతిరేకంగా ఉన్నది. కాని కంపెనీ ఆ ప్రాంతంలో వసూలు చేస్తున్న పన్నులు, వ్యక్తులకు పంపిస్తున్న మిగులు కలపి చూస్తే మనకు అనుకూలంగా ఉన్నది. కాని కంపెనీ ఆ ప్రాంతంలో వసూలు చేస్తున్న పన్నులు, వ్యక్తులకు పంపిస్తున్న మిగులు కలపి చూస్తే మనకు అనుకూలంగా ఉన్నది” అని పేర్కొన్నారు.

వలసగా ఉన్న దేశం స్వతంత్రంగా ఉన్నట్టుతే, దాని విదేశీమారక నిల్వలు పూర్తిగా దానికోసమే ఉపయోగ పడితే, దేశం యొక్క అంతర్జాతీయ కొనుగోలు శక్తి పెరిగేది. పన్నులు చెల్లించటం, చెల్లించకపోవటంతో సంబంధం లేకుండా స్థానిక ఉత్సత్తీదారులు తమ ఎగుమతులకు సమానమైన స్థానిక రూపాయల

“ 18వ శతాబ్దం అంతా, 19వ శతాబ్దం మధ్య భాగం వరకు వలనల నుండి ఏగుమతి అవుతున్న వాటిలో ఆహారధాన్యాలు అతిముఖ్యమైనవిగా ఉన్నాయి. 18వ శతాబ్దం లో సరుకులను తిలిగి ఎగుమతి చేయటం ఎంత ముఖ్యమైన విషయమో ఫిలిస్ డీన్ చెప్పింది. దీనిద్వారా బ్రిటిష్ యూరప్ నుండి వ్యాపారమత్తుక మైన నోకా నిర్మాణసామాగ్రిని కొనుగోలు చేసింది. 1800 నుండి మూడు సంవత్సరాలలో బ్రిటిష్ వాణిజ్యం మొత్తం దేశీయ ఉత్పత్తిలో 58 శాతానికి చేరింది. ”

ను పొందేవారు. వారు చెల్లించిన పన్నులను స్థానికబడ్డెట్ ద్వారా ఇక్కడే ఖర్చుచేసేవారు. కానీ వలసవాద దేశం స్థానిక ప్రజల నుండి ఆస్తులను సంపాదించే హక్కులను పొందుతుంది. అదనపు ఉత్పత్తిని స్వంతం చేసుకోవటానికి, దానిని తన దేశానికి తరలించటానికి ఇది దానికి అవసరం.

ఆసియా నుండి దిగుమతి అవుతున్న నూలు బట్టలను వినియోగించటంపై విధించిన నిషేధం ఇంగ్లండ్ లో పత్రితో బట్టలను తయారు చేసే యంత్రాలు, నూతన ఉత్పత్తులను రూపొందించటానికి, పెరుగుతున్న డిమాండ్కు అనుగుణంగా దిగుమతులకు ప్రత్యామ్మాయాలను అన్వేషించే క్రమంలో పారిశ్రామిక విషయానికి దారితీ సింది. భారతీయ వస్తూలకు వ్యతిరేకంగా చేసిన వ్యాఖ్యలు కూడా ఈ అంశాన్ని ధృవ పరుస్తున్నాయి. పూర్తిగా పత్రితో నేసిన బట్టలను దిగుమతి చేసుకోవటాన్ని నిషేధించారు. ఉత్పత్తి చేసే వారికి దేశీయ మార్కెట్‌పై పూర్తిగుత్తాధిపత్యం ఇవ్వకుండా ఏ రక్షణ కూడా పూర్తికాదని మాన్ టాక్స్ చెప్పాడు.

1650 నోకాయాన చట్టాల ప్రకారం సరుకులను ఎక్కడికి రవాణా చేస్తున్నపుటికీ మొదటగా బ్రిటిష్ ఓడరేవులకు రావాలని, అక్కడి నుండి తర్వాత ఎగుమతి చేయాలని నిర్ణయించారు. సరుకులను బ్రిటిష్ ఆఫీసర్లు ఉన్న, బ్రిటిష్ నోకలలోనే రవాణా చేయాలని ఆదేశించారు. 18వ శతాబ్దం అంతా, 19వ శతాబ్దం మధ్య భాగం వరకు వలనల నుండి దిగుమతి అవుతున్న వాటిలో ఆహారధాన్యాలు అతిముఖ్యమైనవిగా ఉన్నాయి. 18వ శతాబ్దం లో సరుకులను తిరిగి ఎగుమతి చేయటం ఎంత ముఖ్యమైన విషయమో ఫిలిస్ డీన్ చెప్పింది. దీనిద్వారా బ్రిటిష్ యూరప్ నుండి వ్యాపారమత్తుక మైన నోకా నిర్మాణసామాగ్రిని కొనుగోలు చేసింది. 1800 నుండి మూడు సంవత్సరాలలో బ్రిటిష్ వాణిజ్యం మొత్తం దేశీయ ఉత్పత్తిలో 58 శాతానికి చేరింది.

తరగని బంగారు గని భారత్

శీతల వాతావరణంలో ఉన్న దేశం సమశీతోష్ణస్థితిలో ఉన్న దేశంపై ఆధిపత్యం సంపాదించటం ఎప్పటికీ తరగని బంగారు గనిపై ఆధిపత్యం సంపాదించటం లాంటిది. ఇది బంగారం కన్నా లాభకరమైనది. బంగారం నిల్వలు ఎప్పటికైనా ఒట్టిపోతాయి. పన్ను చెల్లించేవారిని అదనపు దోషిదీ ద్వారా పూర్తిగా నాశనం చేయకపోతే అదనపు ఉత్పత్తిచేసే, పన్నులు చెల్లించే రైతులు, చేతివృత్తిదారుల శక్తి ఎప్పటికీ ఒట్టిపోదు.

ఉత్పమండల పంటలైన పంచదార, బియ్యం, సుగంధ ద్రవ్యాలు, కాఫి, టీ, కోకోవా, పొగాకు, కూరగాయలు, వేరుశనగనూనె, లిన్సీస్ పామాయిల్ లాంటి పంటనూనెలు, నల్లమండు, నీలిమండు, జనపనార, పత్రి, టేక్, రోజ్స్ పుడ్, ఎబోని తదితర ఆహారపంటలు, ముడి సరుకులు, అటవీ ఉత్పత్తులు బ్రిటిష్ కు ఎగుమతి చేస్తున్నారు. శీతల వాతావరణం ఉన్న భూముల్లో ఈ పంటలను పండించటం సాధ్యం కాదు. ఆయా దేశాల ఉత్పత్తులలో ఉన్న ఈ వైవిధ్యం యూరోపియన్ దేశాలు సమశీతోష్ణ దేశాలను వలసలుగా చేసుకోవటానికి దారితీశాయి. ఆ దేశాల ప్రజలు తమతో వాణిజ్యం చేసే విధంగా తుపాకులతో బెదిరించారు. రికార్డ్ ఉద్దేశ్యపూర్వకంగానే ఈ అంశాలను వదిలివేశాడు.

తమ ఉత్పత్తులతో ఉభయులు లభిపోండటం గురించి రికార్డ్ పేర్కొన్నాడు. రెండు దేశాలు రెండు సరుకులను ఉత్పత్తి చేయటం, అన్ని దేశాలు అన్ని సరుకులను ఉత్పత్తిచేయటం గురించి చెప్పి, ఎవరికి నైపుణ్యం ఉన్న ఉత్పత్తులను వారు చేసి, పరస్పరం మార్పిడి చేసుకుంటే ఉభయులకు లాభదాయకం అని చెప్పాడు. సమశీతోష్ణ దేశాలలో పండే పంటల ఖర్చును, శీతల దేశాలలో పండే పంటలతో పోల్చ లేమనే విషయాన్ని ఆయన వదిలివేశాడు. అందువలన రెండు ఉత్పత్తులను పోల్చుకున్న పుడు పరస్పర

లాభదాయకం అనేది కూడా సరికాదు. దేశీయ వనరుల నుండి భారీ స్థాయిలో సరఫరా చేస్తున్న సరుకులను ఏ ధరకు సరఫరా చేసినా ప్రస్తుతం అది సున్నగానే ఉన్నది. ఈ సిద్ధాంతాన్ని రూపొందించటంలో రికార్డ్ చిన్ పొరపాటు చేశాడు. ఒక ప్రత్యేకమైన అంశాన్ని (రెండు దేశాలు రెండు సరుకులను ఉత్పత్తి చేయటం, వాణిజ్యం పరస్పరం లాభదాయకం కావటం) తీసుకొని, దాని నుండి కొన్ని నిర్ధారణలు చేసి, వాస్తవంలో అటువంటి లాభాలు లేని వాటికి దానిని వర్తింపజేయటానికి పూనుకున్నాడు. అందుకు భిన్నంగా తక్కువ శక్తివంతమైన దేశం తప్పనిసరిగా ఎగుమతికి అవసరమైన పంటలు పండించటం వలన, భిన్నమైన పంటలు పండించే విస్తరించి తగ్గిపోవటంతో పాటు ఆహారం ప్రత్యేకమైన పడిపోతుందని చారిత్రక అనుభవాలు స్వష్టం చేస్తున్నాయి. అది దిగుమతులకు తప్పనిసరిగా ద్వారాలు తెరవాల్సి రావటం వలన దేశీయ పారిశ్రామిక ఉత్పత్తుల తగ్గుదలకు దారితీయటంతో పాటు ఈ ఉత్పత్తి నుండి బయటికి వచ్చిన వారికి ఉపాధి కల్పించటానికి అవసరమైన భూమి తక్కువగా ఉండటంతో నిరుద్యోగం పెరుగుదలకు దారితీస్తుంది.

ఉత్తరాది దేశాలలో బ్రిటిష్ సరుకులకు ఉన్న డిమాండ్తో పోల్చినపుడు సమశీతోష్ణ దేశాల ఉత్పత్తులకు గిరాకి అధికంగా ఉంది. దిగుమతి చేసుకున్న సరుకులను తిరిగి ఎగుమతి చేయటంతో 1765- 1821 మధ్య బ్రిటిష్ ప్రజల కొనుగోలు శక్తి 55 శాతం పెరిగింది. తిరిగి ఎగుమతి చేసిన సరుకులలో ఐదింట నాలుగొంతులు సమశీతోష్ణ దేశాల నుండి దిగుమతి చేసుకున్నవే ఉన్నాయి. వాటిని తిరిగి యూరప్ ఖండంలోని దేశాలకు ఎగుమతి చేసింది. 18వ శతాబ్దంలో నెదర్లాండ్స్ తమ దేశంలో ఉత్పత్తి అయిన సరుకుల కన్నా దిగుమతి చేసుకున్న సరుకులనే ఎక్కువగా ఎగుమతి చేసింది. అందువలన వలసలు ఉన్న దేశాలు రెండు విధాలుగా లాభపడ్డాయి. అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు తమ వినియోగానికి ఉచితంగా సరుకులను పాటు, ఆ సరుకులను విదేశాలకు ఎగుమతి చేసి లాభం పొందాయి.

1784-1826 మధ్య బ్రిటిష్ లోకి వచ్చిన వాటిలో సగం దిగుమతులు ఆసియా, బర్బాద్, వెస్టిండీస్ ల నుండి వచ్చాయి. 1801 నుండి 1821 మధ్య ఆసియా, వెస్టిండీస్ లలోని వలసల నుండి బ్రిటిష్ లోకి వచ్చిన సరుకుల విలువ

బ్రిటన్ జిడిపిలో 5.3 నుండి 6.1 శాతంగా ఉంది. 1784 నుండి 1786 వరకు, తిరిగి 1824 నుండి 1826 ల మధ్య మూడు సంవత్సరాల కాలం పాటు ఈ దేశాలతో బ్రిటన్ వాణిజ్యాలోటు జిడిపిలో 4 నుండి 6 శాతంగా ఉంది.

1765 నుండి 1836 సంవత్సరాల మధ్య ఎగుమతుల మిగులు 27.02 కోట్ల పౌండ్లగా ఉంది. దీనిలోని మధ్యకాలం, 1800ల సంవత్సరాన్ని ప్రాతిపదికగా తీసుకొని 5 శాతం వడ్డిరేటును లెక్కిస్తే ఈ మొత్తం స్వాతంత్యం వచ్చిన 1947 నాటికి 36,965 కోట్ల పౌండ్లు, 2020 నాటికి 12 లక్షల 40 వేలకోట్ల పౌండ్లకు చేరుతుంది. సంపదను కొల్లగాట్టికెళుతున్న మధ్య సంవత్సరాన్ని లెక్కింపుకు ప్రారంభంగా తీసుకోవటం అంటే దోషిడిని తక్కువ చేసి చూయించటమే అవుతుంది. దీనిని నిశితంగా పరిశీలిస్తున్న మాంట గోమెరి 1840లో సెలెక్ట్ కమిటీ ముందు సాక్షమిస్తా ఈ దోషిడిని ఖండించాడు. సంవత్సరానికి 30 లక్షల హోం ఛార్జెన్సు 12 శాతం వడ్డితో లెక్కిస్తే 1833 నాటికి మూడు దశాబ్దాలలో దాని విలువ 72.4 కోట్ల పౌండ్లని చెప్పాడు. అంతకు ముందు 50 సంవత్సరాల కాలంలో సంవత్సరానికి 20 లక్షల పౌండ్లకు పైగా తరలించిన ధనాన్ని అదే వడ్డిరేటు ప్రకారం లెక్కిస్తే 840 కోట్లపౌండ్లకు చేరుతుందని చెప్పాడు.

భారత పార్స్రాలను యూరప్ మార్కెట్ల నుండి తప్పించిన తర్వాత బ్రిటిష్ ఉత్పత్తి దారులు భారతదేశ మార్కెట్లోకి ప్రవేశించాలని చేస్తున్న డిమాండ్ తీవ్రం కావటంతో 1833లో భారత్, చైనా వాణిజ్యంపై ఈస్టిండియా కంపెనీ గుత్తాధిపత్యం ముగిసింది. అయినప్పటికీ 1857-59 లలో జరిగిన ప్రథమ స్వాతంత్య పోరాటం వరకు కంపెనీ పాలన కొనసాగింది. బ్రిటన్కు భారత ఎగుమతులు తగ్గి, దేశాన్ని పారిశ్రామిక రహితం చేసే నూలు, బట్టల దిగుమతులు వేగంగా పెరిగాయి. 1840 దశకం చివరి నాటికి బ్రిటన్తో భారత వాణిజ్యం లోటులో ఉంది. అయినప్పటికీ బ్రిటన్తో ఏర్పడిన లోటును మించిపోయి, అత్యధిక మిగులును సాధించేలా ప్రపంచదేశాలకు భారత ఎగుమతులు పెరిగాయి. ఘలితంగా ఎగుమతులలో భారతదేశం నిరంతరం మిగులు లోనే ఉంది. ఉప్పు, నల్లమందు ద్వారా ఎక్కువ ఆదాయం పౌండటం, బాంబే డక్కన్, మద్రాస్ ప్రెసిడెన్సీలను భూమిశిస్తు విధానం కిందికి తీసుకురావటంతో 1800 నుండి 1820 మధ్య

“1765 నుండి 1836 సంవత్సరాల మధ్య ఎగుమతుల మిగులు 27.02 కోట్ల పౌండ్లగా ఉంది. దీనిలోని మధ్యకాలం, 1800ల సంవత్సరాన్ని ప్రాతిపదికగా తీసుకొని 5 శాతం వడ్డిరేటును లెక్కిస్తే ఈ మొత్తం స్వాతంత్యం వచ్చిన 1947 నాటికి 36,965 కోట్ల పౌండ్లు, 2020 నాటికి 12 లక్షల 40 వేలకోట్ల పౌండ్లకు చేరుతుంది. సంపదను కొల్లగాట్టికెళుతున్న మధ్య సంవత్సరాన్ని లెక్కింపుకు ప్రారంభంగా తీసుకోవటం అంటే దోషిడిని తక్కువ చేసి చూయించటమే అవుతుంది. ”

భారతీయులపై దారుణ హింసాకాండను కొనసాగిస్తున్న బ్రిటీష్ అధికారులు

భూమిశిస్తు వసూళ్ళు మూడురెట్లు పెరిగాయి.

1871నుండి 1901 వరకు జరిగిన సరుకుల ఎగుమతుల మిగులు 42.85 కోట్ల పౌండ్లు భారతదేశ నిధులతో బ్రిటన్ చేసిన ఖర్చుకు సమానంగా ఉన్నది. దేశీయంగానూ, ప్రపంచంలోని పరిస్థితుల రీత్యా భారతదేశ ఎగుమతులలో హెచ్చుతగ్గులు ఉంటూ వచ్చాయి. కాని ఈ నిల్వలను ఉపయోగించుకొని సైరింగ్లలో బ్రిటన్ చేస్తున్న ఖర్చు స్థిరంగా పెరిగింది. ఏమైనప్పటికీ కంపెనీ ప్రారంభించిన ఎగుమతుల కోసం కొనుగోలు చేసిన సరుకులకు వారి నుండి వసూలు చేసిన పన్నుల ద్వారానే చెల్లించటం అనేది కొనసాగింది. అందువలన ఆ ఉత్పత్తులకు వారేమాత్రం చెల్లించటం లేదు. సరుకులు, బంగారం రూపంలో, విదేశీ మారకంగా వచ్చినవి కేంద్ర దేశాల వద్ద ఉండిపోయాయి.

భారతదేశం ప్రపంచదేశాలకు చేసిన ఎగుమతుల మిగులు భారతదేశంలోని ఉత్పత్తి దారులకు, భారత ప్రభుత్వ విదేశీ మారక నిల్వలకు చేరకుండా నిరోధించి, తన ప్రయోజనాల కోసం బ్రిటన్ వినియోగించుకున్నది.

భారతదేశ విదేశీమారకంలోని కొంతభాగాన్నెనా రూపాయలలో కూడా భారతదేశంలోకి పంపలేదు. భారతదేశం కోసం రూపాందించిన బడ్జెట్లో కూడా కొంతభాగాన్ని బ్రిటన్, ఇతర దేశాలలో ఖర్చు చేస్తున్నట్లు విదేశాంగశాఖ కార్బూదర్చి పేర్కొనేవాడు. ఈ విధంగా ఆదాయం తగ్గింపుతో పాటు డబ్బుకొరత, తగినన్ని వనరులు అందుబాటులో లేకపోవటంతో నిరంతరం అధికవడ్డిలకు రుణాలు తీసుకోవలసి వచ్చేది. సరుకులను ఎగుమతి చేయటం ద్వారా భారతదేశం సంపాదిస్తున్న భారీ విదేశీ మారక ద్రవ్యాన్ని ప్రభుత్వ నిర్వహణకు అవసరమైన రుణాలుగా చూయించేవారు. ప్రభుత్వ నిర్వహణకు చూపే ఖర్చులు, కుతంత్రాల ద్వారా చూయిస్తున్న రుణాల ద్వారా మాత్రమే కాక ఇతర విధాలుగా కూడా సంపదను దోచుకెళ్ళారు.

భారతదేశ బడ్జెట్ నుండి విదేశాలలో ఖర్చు

1837-38 నుండి 1900-1901 మధ్య భారతదేశ బడ్జెట్లోని నిధుల నుండి 59.67 కోట్ల పౌండ్లను విదేశాలలో ఖర్చు చేశారు. 1861 నుండి కౌన్సిల్ బిల్లులకు

“ 2020 వరకు ఈ పెరుగుదలను లెక్కిస్తే 13.39 లక్షల కోట్ల పొండ్లు ఉంటుంది. ఇది ఆ సంవత్సరం బ్రిటన్ జిడిపి కన్నా నాలుగు రెట్లు ఎక్కువ. ఈ కాలం అంతా పొండు, అమెరికా డాలరు మధ్య మారకం రేటు ఒక పొండుకు 4.84 డాలర్లుగా ఉంది. ఆ విధంగా లెక్కిస్తే 1765 నుండి 1900 వరకు తరలించుకుపోయిన సంవద పెరుగుదల విలువను కూడా కలిపి లెక్కిస్తే 1947 నాటికి 1.925 లక్షల కోట్ల డాలర్లు, 2020 నాటికి 64.82 లక్షల కోట్ల డాలర్లు అవుతుంది. ”

భారత దేశం నుండి కొల్లగాట్టిన సరుకులను తమ దేశానికి తరలిస్తున్న బ్రిటిష్ అధికారులు

భారతదేశ ఎగుమతుల మిగులు నుండి చెల్లించారు. ఈ విధంగా ఖర్చు చేసిన పొండ్లు, రూపాయల వివరాలన్నీ బ్రిటిష్ ఇండియా రికార్డులలో లభిస్తాయి. 5 శాతం కాంపొండ్ వడ్డి చొప్పున 1947 నాటికి 79 సంవత్సరాలకు, 2020కి 152 సంవత్సరాలకు లెక్కిస్తే 1947 నాటికి 2,800 కోట్ల పొండ్లు, 2020 నాటికి 9,92,144 కోట్ల పొండ్లు అవుతుంది. ఈ లెక్కలను 1775-1836 సంవత్సరాల మధ్య జరిగిన దోషిడీకి మనం కలిపితే 1947 నాటికి 39,765 కోట్లపొండు, 2020 నాటికి 21,16,144 కోట్లపొండు అవుతుంది.

ఈ దోషిడీ ఎంత తీవ్రంగా ఉందో, దాని విలువ ఏమిటో తెలియటం కోసం 1836, 1900, 1947 సంవత్సరాల బ్రిటన్ జిడిపిని చూడాలి. 1765 నుండి 1900 సంవత్సరం వరకు జరిగిన దోషిడీని వడ్డితో కలిపి లెక్కిస్తే 1947 నాటికి 39,780 కోట్లపొండు ఉంటుంది. ఇది 1947లో బ్రిటన్ జిడిపి కన్నా 38 రెట్లు ఎక్కువ. 2020 వరకు ఈ పెరుగుదలను లెక్కిస్తే 13.39 లక్షల కోట్ల

పొండ్లు ఉంటుంది. ఇది ఆ సంవత్సరం బ్రిటన్ జిడిపి కన్నా నాలుగు రెట్లు ఎక్కువ. ఈ కాలం అంతా పొండు, అమెరికా డాలరు మధ్య మారకం రేటు ఒక పొండుకు 4.84 డాలర్లుగా ఉంది. ఆ విధంగా లెక్కిస్తే 1765 నుండి 1900 వరకు తరలించుకుపోయిన సంవద పెరుగుదల విలువను కూడా కలిపి లెక్కిస్తే 1947 నాటికి 1.925 లక్షల కోట్ల డాలర్లు, 2020 నాటికి 64.82 లక్షల కోట్ల డాలర్లు అవుతుంది. 1947లో బ్రిటన్, అమెరికా, కెనడాల ఉమ్మడి జిడిపి కన్నా మొదటి అంక ఎక్కువ. తర్వాతి అంక కాంపొండ్ లో ఈ దేశాల ఉమ్మడి జిడిపి కన్నా చాలా ఎక్కువ.

మనం వేసిన అంచనాలు చాలా తక్కువ. బ్రిటన్ ప్రయోజనా కోసం భారత నుండి దోచుకున్న సంవదను అవి ప్రతిబింబించవు. ఎగుమతుల ద్వారా భారతదేశం సంపాదిస్తున్న సొమ్యంతా ప్రభుత్వ కార్యదర్శి లెక్కల్లో అదృశ్యమయేది. భారతదేశం బ్రిటన్కు ఎప్పుడూ రుణపడే ఉండేది. భారతదేశం ఎగుమతి చేస్తున్న సరుకుల్లో

కొంతమొత్తమైనా తన ఎకొంట్లో జమపడి ఉన్నట్టెతే 1868 లో జపాన్ మీజి విషపం తర్వాత చేసిన దానికంటే ముందుగానే భారతదేశం ఆధునిక పారిశ్రామిక యంత్రాలను దిగుమతి చేసుకొని, పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందేది లేదా విదేశీ రుణ భారం లేకుండా తానే పెట్టుబడులను ఎగుమతి చేసేది. ముడిపత్తికి అత్యధికంగా ధరలు వచ్చిన 1860, 70 లలో తాను సంపాదించిన విదేశీ మారకం ద్వారా భారతీయ రైల్వేలను అనేక రెట్లు ఎక్కువగా నిర్మించేది. 1860-76 మధ్య ఎగుమతుల ద్వారా 13.5 కోట్ల పొండ్లు రాగా, రైల్వేలు, నీటి పారుదల సదుపాయల కల్పనకు పెట్టిన పెట్టుబడులు 2.6 కోట్ల పొండ్లు మాత్రమే. కానీ ఇంతకు ముందు మనం చర్చించిన విధంగా ఎగుమతులకు వస్తున్న మొత్తాన్ని బ్రిటన్ స్వంతం చేసుకోవటంతో దేశంలో రైల్వేల నిర్మాణం కోసం లండన్లోని వడ్డి వ్యాపారులు డిమాండ్ చేసిన వడ్డిని చెల్లించటానికి అంగీకరించి అప్పులు తీసుకోవాలి వచ్చింది.

భారతదేశ బడ్జెట్లో ఇంగ్రండ్లో చేయాలిన ఖర్చును రూపాయలు, స్టేర్లింగ్లలలోనూ చూయించేవారు. వీటిలో హోం ఛార్జీలు, రక్కణ, రుణాలపై వడ్డిలు ప్రధానంగా ఉండేవి. హోంఛార్జీలంటే భారతదేశంలో పనిచేసిన విదేశీయులకు పెన్సన్లు, సెలవులలో చెల్లించే అలవెన్నులు, అటువంటి ఇతర ఖర్చులనే తప్పుడు భావన ఉన్నది. కానీ 1861 నుండి 1934 వరకు బడ్జెట్ వివరాలను పరిశీలిస్తే ఈ నిర్వహణ ఛార్జీలన్నీ కలిపి హోంఛార్జీలలో 12.7 శాతంగా మాత్రమే ఉన్నాయని స్పష్టమౌతున్నది. వేగంగా పెరుగుతున్న భారత దేశపు ఎగుమతి ఆదాయం కన్నా ఈ ఖర్చులు విపరీతంగా పెరగటంతో రుణం వేగంగా పెరిగింది. దేశంలో జరిగిన ప్రథమ స్వాతంత్య పోరాటాన్ని అణచివేయటం కోసం ఖర్చు పెరగటం వలన 1856-61 మధ్య రుణం 40 లక్షల పొండ్ల నుండి 35 కోట్లకు, తొమ్మిది రెట్లు పెరిగింది. 1870లలో స్టేర్లింగ్ రుణం 7 కోట్ల పొండ్లకు పెరిగింది. 1880లలో స్టేర్లింగ్ రుణాలు రూపాయలు రుణాలను మించి పోయాయి. రిజర్వు అవసరాల కోసం బంగారాన్ని దిగుమతి చేసుకోవటంతో 1891లో రుణం తిరిగి భారీగా పెరిగింది. 1901 నాటికి మొత్తం స్టేర్లింగ్ రుణం 13.5 కోట్లకు చేరింది. ఈ మొత్తం బ్రిటిష్ ఇండియా జిడిపిలో ఐదవ వంతు,

దాని ఎగుమతుల మిగులులో ఎనిమిదవ వంతుగా ఉంది.

ఆర్థిక అంశాలను బ్రిటన్ చక్కబెట్టటంతో ఎగుమతులలో వస్తున్న మిగులును రకరకాల పేర్లతో స్వంతం చేసుకొనేవారు. ఎగుమతుల ఆదాయాన్ని స్వతం చేసుకోవటానికి పరిమితం కాకుండా తనకు అదనపు నిధులు కావలసిన పుడల్లా రుణభారాన్ని పెంచు తుండేది. ఈ అంశాలను బయటివారికి అర్థం కాని విధంగా నిర్వహించేది. భారతదేశ ఎగుమతులు బాగా పెరిగినపుడు ఈ అదనపు ఆదాయాన్ని కాజేయ టానికి కొత్త డిమాండ్లను ముందుకు తెచ్చేది. 1919లో ఎగుమతుల మిగులు 11.4 కోట్లహాండ్లకు చేరింది. భారత నుండి దిగుమతి చేసుకున్న ఆయుధాలకు 6.7 కోట్ల హాండ్లను చెల్లించలేదు. భారతదేశ ఆదాయంతో బ్రిటిష్ వారు తమకు తాము బహుమతులు ఇష్టుకునే వారు. మొదచి ప్రపంచయుద్ధం సందర్భంలో 10 కోట్ల హాండ్లను బహుమతుల రూపంలో బ్రిటన్ తీసుకున్నది. ఇది అతిపెద్దమొత్తం. భారతదేశ బడ్జెట్ కన్నా ఎక్కువ. బ్రిటన్ జాతీయ ఆదాయంలో 3 శాతం ఉంటుంది. ఈ బహు మతులు తీసుకున్న విషయం సామాన్యులకెవరికి తెలియదు. తర్వాతి సంవత్సరం మరో 4.5 కోట్లహాండ్లను బహుమతులుగా తీసుకున్నారు. ఈ రెండూ భారతదేశ రుణభారాన్ని పెంచాయి. ఒకవేళ భారతదేశ ఎగుమతులు పడిపోయి సప్పటికీ స్టేర్లింగ్లలో చెల్లించాలని డిమాండ్ చేస్తున్న మొత్తాన్ని ఎప్పుడూ తగించేవారు కాదు.

ఉత్సత్తిదారుల నుండి తీసుకున్న డబ్బును దేశంలో ఖర్చు చేయకపోతే ఉత్సత్తిదారుల ఆదాయాన్ని తీవ్రంగా పీల్చివేయటమేనన్న వాస్తవం నొరోజి, దత్తులకు తెలుసు. ఈ అంశానికి సంబంధించి 1830లో లార్డ వింటేజ్ చెప్పిన అంశాలను దత్త ఉదహరించాడు. “ప్రస్తుత విధానంలో బ్రిటన్కు చెల్లిస్తున్న పన్ను విధానం పూర్తిగా అభ్యంతరకరమైనది. పన్నులు వసూలు చేసిన దేశాలలోనే వాటిని ఖర్చు చేయటం వలన వచ్చిన ఘలితాలకు, ఒక దేశంలో వసూలు చేసిన పన్నులను వేరే దేశంలో ఖర్చు చేయటం వలన వచ్చిన ఘలితాలు భిన్నంగా ఉంటాయి. జాతీయోత్సత్తిపై ప్రభావం రీత్యా చూసినపుడు వేరే దేశానికి బదలాయించిన పన్నులు సముద్రంలో పారబోసిన వాటితో సమానమౌతాయి”.

ఆదాయాలు తగిపోవటంతో ఉత్సత్తిదారులు తక్కువ ఆపోరధాన్యాలను వినియోగిస్తారు.

“ వాటిని భారతదేశంలో ఖర్చు చేసే బడ్జెట్ నుండి చెల్లిస్తున్నారు.
1861 నుండి 1934 వరకు సెలవులు, పెన్సన్లు, ఇతర ఖర్చుల కోసం స్టేర్లింగ్ చార్లీలలో 12.7 శాతం మాత్రమే ఖర్చు చేశారు. ఆయుధాల కొనుగోలు కోసం చేసిన రుణాలపై వడ్డీలు చెల్లించటానికి, అప్పటి విదేశాలలో యుద్ధఖర్చులు, సైనికఖర్చుల కోసం హోం చార్లీలలో 77 శాతం వినియోగించేవారు. ప్రభుత్వ అవసరాల కోసం కొనుగోలు చేసేవాటికి 10 శాతం మాత్రమే ఖర్చు చేసేవారు. ”

ఆపోరపంటలు పండించే భూములను ఎగుమతి పంటలకు వినియోగించటం, ఆపోరధాన్యాలను ఎగుమతి చేయటం చేస్తారు. బ్రిటిష్ పాలనలో భారతీయుల ఆదాయాలు తగ్గిన ఘలితంగా ఆపోరధాన్యాల వినియోగం స్థిరంగా తగ్గిపోయింది. బ్రిటన్లో ఖర్చు చేయటం కోసం భారతదేశ బడ్జెట్లో కేటాయిం చిన మొత్తం సముద్రంలో పారబోయటం కాదని, బ్రిటన్ ప్రజలకు విస్తారంగా సరుకులను ఉచితంగా అందించటమేనన్న అంశాన్ని వింటేజ్ మాటలకు మనం అదనంగా జోడించాల్సి ఉంటుంది.

బ్రిటిష్ వారికి ముందున్న పాలకులు దేశంలోని వారైనా లేదా విదేశీయులైనా వారు దేశప్రజలలో భాగమైనందున వసూలు చేసిన పన్నులు దేశం నుండి బయటికి తరలిపోలేదు. ఆ మొత్తాన్ని దేశంలోనే ఖర్చుచేశారు. ప్రజల పన్నులతో సరుకులు కొనుగోలుచేసి, వాటిని ఉచితంగా ఎగుమతులు చేయటం జరగ లేదు. అందువలన బ్రిటిష్ పాలనలో జరిగిన విధంగా సంపద ఇతర దేశాలకు తరలిపోలేదు. దేశం బయట ఖర్చుపెట్టే ఖాతాలు అనేకం ఉండటం, వాటికి భారత దేశ బడ్జెట్ నుండి నిధులను తరలిం చటం భారతదేశం వలసగా ఉండటం వలననే సాధ్యమైందని నొరోజి, దత్త పేర్కొన్నారు. అందువలన భారతదేశ సంపదను బ్రిటన్ దోచుకెళ్ళగలిగినదని వారు పేర్కొన్నారు. హోం చార్లీన్ అనేవి దేశంలో పనిచేస్తున్న బ్రిటిష్ సివిల్, మిలిటరి అధికారులకు చెల్లిస్తున్న మొత్తాలు కావు. వాటిని భారతదేశంలో ఖర్చు చేసే బడ్జెట్ నుండి చెల్లిస్తున్నారు. 1861 నుండి 1934 వరకు సెలవులు, పెన్సన్లు, ఇతర ఖర్చుల కోసం స్టేర్లింగ్ చార్లీలలో 12.7 శాతం మాత్రమే ఖర్చు చేశారు. ఆయుధాల కొనుగోలు కోసం చేసిన రుణాలపై వడ్డీలు చెల్లించటానికి, అప్పటి విదేశాలలో యుద్ధఖర్చులు, సైనికఖర్చుల కోసం హోం చార్లీలలో 77 శాతం వినియోగిం

చేవారు. ప్రభుత్వ అవసరాల కోసం కొనుగోలు చేసేవాటికి 10 శాతం మాత్రమే ఖర్చు చేసేవారు. భారతదేశం బయట బ్రిటష్ వలసల విస్తరణ కోసం చేసే యుద్ధాల ఖర్చులను పాక్షికంగా లేదా పూర్తిగా భారతదేశంపైనే మోపేవారు. 1941-46 మధ్య దక్షిణాసియాలో మిత్రదేశాల యుద్ధ భారాన్ని భారతదేశంపై మోపారు. ఇందుకోసం తీసుకున్న రుణాన్ని బలవంతంగా భారత దేశంపై రుద్దారు. దీని వినాశకర పరిణామాల వలన 30 లక్షల మంది ప్రజలు ఆకలితో మరణించారు.

పాలించే దేశం సంపదను దోచుకు పోతున్నదని మనం చెబుతున్నాం. కాని తీసుకుపోయిన సంపదకు బదులుగా తాము తగిన సేవలను అందజేస్తున్నామని, అందువలన తాము తీసుకెళ్ళిన మొత్తానికి తగిన ప్రతిఫలం చెల్లించామని చెబుతున్నారు. అటువంటపుడు వలసదేశాలపై ఆధిపత్యం వహించిన దేశాలు సంపదను దోచుకుపోయాయని వాదించటం సరైనదేనా?

ఈ ప్రశ్నకు రెండు విధాలుగా సమాధానం చెప్పవచ్చు. దోపిడి చేసుకెళ్ళిన సంపదను ఏ విధంగా పంపకం చేశారన్నది ప్రధానం కాదు. దానిని ఏ విధంగా పంపిణి చేసినప్పటికీ దాని దోపిడి స్వభావం మారదు. సంపద తరలిం చుకు పోయిన దానికి ప్రతిగా పరిపాలన చేస్తున్నామని, రక్షణ కల్పిస్తున్నామని ఆధిపత్య దేశం చేస్తున్న వాదన సరైనది కాదు. రెండవది, స్థానిక పరిపాలన మొత్తాన్ని భారతీయులకే బదలాయించినప్పటికీ రాజకీయ ఆధిపత్యం బ్రిటన్ చేతుల్లోనే ఉన్నంత వరకు ఈ దోపిడిలో ఏ మాత్రం మార్పుండదు. దేశ అంతర్గత బడ్జెట్ను విదేశాలకు చెందిన అంశాలతో ముదిపెట్టి తన దోపిడిని కొనసాగిస్తానే ఉంటుంది.

(స్వచ్ఛనువాదం: ఎ కోటిరెడ్డి)

“ మరోవైపు చైనా పలుకుబడి గణనీయంగా పెరుగుతోంది. చైనా తోడ్పాటు లేకుండా ప్రపంచ ఆర్థికాభివృద్ధి సాధ్యం కాదని అందరికీ అర్థమౌతోంది. చైనా పట్ల అనేక విషయాలలో భేధాభిప్రాయాలు ఉన్నప్పటికీ ఆ దేశం సాధిస్తున్న అభివృద్ధి, కరోనాతో సహా మానవజాతి ఎదుర్కొంట్ను ముఖ్య సమస్యలను ఆ దేశం పరిష్కరిస్తున్న తీరును ప్రతి ఒక్కరూ అంగీకరించక తప్పటం లేదు. ”

(6వ పేజీ తరువాయి)

డబ్బు. హెచ్.ఓ కమిటీ చైనాలోని వూహన్లో పర్యాటించి అనేక వివరాలు సేకరించింది. ‘వైరన్కు వూహన్ లేబరేటరీ లీక్ కారణం కాదని’ ఆ కమిటీ స్పష్టంగా ప్రకటించింది. కమిటీ ఊహిస్తున్న కారణాలు 4 ఉన్నాయి.

1. వైరన్ జంతువుల నుండి మనుషులకు పాకిందా?
2. ఇలా పాకటానికి మరోజాతి జీవి మధ్యవర్తిగా వనిజేసిందా?
3. శీతలీకరించబడిన ఆహారం రవాణా ద్వారా జరిగిందా?
4. లాబరేటరీల నుండి లీకయిందా?

ఇక మిగతా మూడు కారణాలను పరిశీలించాల్సి ఉందని, ఇందు కోసం ఇతర ప్రాంతాలు, దేశాలు పర్యాటి స్తామని ఆ కమిటీ ప్రకటించింది. ఈ విధంగా చైనాపై తాము చేసిన ఆరోపణలు నిజం కాదని రుజువు కావటం అమెరికాకు, కొన్ని పాశ్చాత్యదేశాలకు, వాటి మీడియాకు మింగుడుపడటం లేదు.

జి 7 దేశాల సమావేశం :

జి 7 దేశాల సమావేశం ఒక వారం కిందట జరిగింది. బైడెన్ పర్యావరణ సమస్యల

పైనా, కరోనా నియంత్రణపైనా, చైనాకు వ్యతిరేకంగా అందరు కల్పి వ్యవహారించటంపైనా మాట్లాడారు. చైనా విషయంలో ఆయన ప్రతిపాదనలకు మిగతా వారిలో ఎక్కువ మంది అంగీకించలేదు.

ఫిబ్రవరి 10 నుండి 17వరకూ జరిగిన చైనా నూతన సంవత్సర వేదుకలు గతంలో ఎన్నటికంటే కూడా ఘనంగా జరిగాయి. అమెరికా అధ్యక్షుడు కూడా గతానికి భిన్నంగా ఆ దేశానికి, ప్రజలకు శుభాకాంక్షలు చెప్పకతప్పలేదు. బైడెన్ ఈ సందర్భాన్ని ఉపయోగించి మొదటిసారిగా చైనా అధ్యక్షనితో ఫోన్లో గంటకుపైగా మాట్లాడారు. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఇదివరకు స్పందించని దేశాలు కూడా చైనాకు శుభాకాంక్షల సందేశాలు పంపాయి. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీని స్థాపించి 100 సంవత్సరాలు పూర్తయిన సందర్భంగా 2021 సంవత్సరమంతా ఆ దేశంలో వేదుకలు జరుగుతున్నాయి. దేశంలో పేదరికాన్ని జయించినట్లుగా ఈ సందర్భంగా ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. 2049 (పీపుల్స్) రిపబ్లిక్

స్థాపించి 100సంవరాల)కు ఆధునిక సోషలిస్టు రాజ్యంగా అవతరించటం లక్ష్యంగా పార్టీ ప్రకటించింది.

మానవజాతి సమస్యలకు పరిష్కారం సోషలిజమే :

ఈ అన్ని ఘటనలు, పరిణామాలను బట్టి మనకు అర్థమయ్యేదేమంటే అమెరికా ఆధివత్యం ఇంతకు మందులాగా సాగదు. దాని నాయకత్వ శక్తి బలహీనపడింది. అంతర్గతంగా అనేక సమస్యలలో చిక్కుకోవటంతో బాటు, దాని మిత్రదేశాలు కూడా అమెరికాను పూర్తిగా నమ్మే పరిస్థితి లేదు. మరోవైపు చైనా పలుకుబడి గణనీయంగా పెరుగుతోంది. చైనా తోడ్పాటు లేకుండా ప్రపంచ ఆర్థికాభివృద్ధి సాధ్యం కాదని అందరికీ అర్థమౌతోంది. చైనా పట్ల అనేక విషయాలలో భేధాభిప్రాయాలు ఉన్నప్పటికీ ఆ దేశం సాధిస్తున్న అభివృద్ధి, కరోనాతో సహా మానవజాతి ఎదుర్కొంట్ను ముఖ్య సమస్యలను ఆ దేశం పరిష్కరిస్తున్న తీరును ప్రతి ఒక్కరూ అంగీకరించక తప్పటం లేదు. పెట్టుబడిదారీ విధానం ఈ సమస్యలను పరిష్కరించ జాలదనేది, దానికి సోషలిజమే సరైన ప్రత్య్యామ్యమనేది అంతకంతకూ ప్రపంచానికి స్పష్టమౌతోంది. అయినా అమెరికా పెట్టుబడిదారీ దోషించి రాజ్యాలను పోగేయటానికి, చైనాపై కేంద్రీకరించటానికి, సోషలిస్టు శక్తులను అణచటానికి శతవిధాలూ ప్రయత్ని స్తుంది... పెనుగులాడుతుంది. ఈ పెనుగు లాటలో జయా పజాయాలే ప్రపంచ భవిష్య త్తును నిర్ణయి స్తాయి. అంతమంగా సోషలిజం విజయం సాధించటం అనివార్యం కదా ! .

పారకుల అభిప్రాయాలు

కామ్పెండ్

2021 జనవరి మార్చిస్టు పత్రికలో సిపిఎల్ కేంద్రకమిటీ సభ్యులు కాశ్రీనివాసరావుగారు రాసిన వ్యాసం “వ్యవసాయ చట్టాలతో రైతులకు మరణ శాసనము” నల్ల చట్టాల గురించి మరింత లోతుగా అధ్యయనం చేయడానికి ఉపయోగపడుతుంది. వారికి ప్రత్యేక ధన్యవాదములు

ఎన్ని ఆటంకాలు ఎదురైనా మొక్కలోని దీక్షతో పోరాటుతున్న రైతులకు, వారికి సహకరిస్తున్న కార్బూకులకు, క్రీడాకారులకు, గాయకులకు, ప్రజలందరికి విష్వవాభిపందనాలు. “నేనుసైతం” అని శ్రీశ్రీగారిస్వార్థతో ప్రతిబక్కరు నల్లచట్టాను రద్దు చేయాలని పోరాటుతున్న రైతులకు తమ వంతు సహయ సహకారాలు అందించాలని కోరుకుంటున్నాను.

రైతు ఉద్యమ తీరు, ఉద్యమ అవసరం, చట్టాలు అమలు అయితే రైతులకు, తద్వారా ప్రజలకు జరిగే నష్టం గురించి అనేక విషయాలు తెలియ చేసిన కాశ్రీనివాసరావు గారికి మరొక్కమారు అభినందనలు తెలుపుతూ వారి నుంచి మరిన్ని వ్యాసాలు రావాలని ఆశిస్తున్నాము.

విష్వవాభినందనలతో
ఎ. హరి (పార్టీ కార్బూదర్శి వర్గ సభ్యులు)
అనంతపురం జిల్లా (దక్కిణం) - హిందూపురం

మోల్డ్స్ భారతదేశ

విష్వవ పంధాకై అన్వేషణ

(2వ పేజీ తరువాయి)

నిర్మాణానికి సంబంధించిన అంశాలపై నిర్ణయాలను ఆమోదించటం కోసం కొత్త కేంద్రకమిటీ, ప్రాంతీయ కమిటీ ప్రతినిధులతో ఆరునెలల్లో ఫీనం నిర్వహించాలని నిర్ణయించారు.

ఆంధ్ర కమిటీ ప్రతిపాదించిన ‘భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీలో వామపక్ష పెదధోరణి ‘రాజకీయ నోట్సు కేంద్రకమిటీ కొన్ని సవరణలతో ఆమోదించింది. అంతకు ముందు పొలిట్ బ్యారో ప్రవేశ పెట్టిన మూడు డాక్యు మెంట్లను - జనతా ప్రజాస్వామ్యం, వ్యవసాయ సమస్య, ఎత్తుగడల పంధా - కేంద్ర కమిటీ వెనక్కు తీసుకుంది. ఇతర డాక్యుమెంట్లను పునఃపరిశీలించాలని నిర్ణయించింది. పార్టీలో అంతర్గత చర్చల కోసం, జరగబోయే ఫీనంలో ఆమోదం పొందడానికి కేంద్ర కమిటీ నాలుగు డాక్యుమెంట్లను-అంతకు ముందు పొలిట్బ్యారో సర్కాలేట్ చేసిన మూడు డాక్యుమెంట్లపై విమర్శ, రాజకీయ తీర్మానాలు, మావో గురించి తీర్మానం, పొలిట్బ్యారో వామపక్ష ఒంటెత్తు కార్యకలాపాలపై నిర్మాణ నివేదిక- ఆమోదించి సర్కాలేట్ చేసింది.

ఈ పరిణామాల వలన భారతదేశ విష్వవ పంధాను నిర్ణయించడంలో ప్రధానమైన మార్పు జరిగింది. భారతదేశంలో అధికారాన్ని హస్త గతం చేసుకోడానికి రాజకీయంగా సార్వత్రిక సమ్మేళనకు పిలుపునివ్వాలని, నగరాలలో కార్బూక వర్గం సాయుధ తిరుగుబాటు చేయాలని పార్టీ రెండో మహాసభలో ఎన్నికయిన పొలిట్ బ్యారో ప్రతిపాదించింది. పాక్షిక పోరాటాలు చేస్తూ కొన్ని ప్రాంతాలను విముక్తి చేస్తూ పోవాలని, చివరగా పట్టణాలను విముక్తి చేసుకోవాలని ఆంధ్ర కమిటీ చేసిన ప్రతిపాదనను కొత్తగా ఎన్నికయిన పార్టీ నాయకత్వం అంగీకరించింది. భారత దేశంలో ఒకేసారి ప్రజాతంత్ర, సోషలిస్టు విష్వవాలను సాధించడం సాధ్యం కాదని చెప్పింది. అందువలన విష్వవ పోరాటంలో వర్గ మిత్రులను ఎంచుకునే వ్యాహంలో మార్పులు చోటు చేసుకున్నాయి. ధనిక రైతులతో సహా మొత్తం బూర్జువాలందరినీ జనతా ప్రజాతంత్ర విష్వవానికి శత్రువులుగా చూడకూడదని, అందులో కొన్ని తరగతులను మిత్రులుగా గెలుచుకోనే ప్రయత్నం చేయాలని అంగీకరించారు.

కొత్తగా ఆమోదించిన రాజకీయ పంధాకూడా భారతదేశ పరిస్థితులను అంచనా వేయడంలో విష్వవ వ్యాహంన్ని రూపొందించడంలో కూడా విష్వవ మయింది. భారతదేశం పొందిన స్వాతంత్ర్య స్వభావాన్ని అంచనా వేయటం, సామ్రాజ్య వాదుల పాత్ర, భారతదేశ పాలకవర్గాలపై దాని ప్రభావం వగైరాలలో ఈ తప్పుడు అంచనాలు ప్రతిబింబించాయి. తెలంగాణాలో గాని, భారతదేశంలోని ఇతర ప్రాంతాలలోగాని జరిగిన తదనంతర పరిమాణాలు ఈ పరిమితులను ముందుకు తెచ్చాయి. తిరిగి మరొకసారి పార్టీలో తీవ్రస్థాయిలో అంతర్గత చర్చలు ప్రారంభమయ్యాయి.

పార్టీ రెండో మహాసభకు ముందు పార్టీలో తలెత్తిన మితవాద ధోరణులు ఈ అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకున్నాయి. బొంబాయిలోని పార్టీ కార్యాలయం ఈ కార్యకలాపాలకు కేంద్రంగా మారింది. ఎన్.వి డాంగే, అజోయ్ కుమార్ ఫోష్, ఎన్ వి ఘూటే ఈ మార్పుకు నాయకత్వం వహించారు. వారికున్న చట్ట పరమైన స్వేచ్ఛను ఉపయోగించుకుని వారు పార్టీ కార్యకర్తలలో గందరగోళాన్ని వ్యాపింప చేశారు. కేంద్ర నాయకత్వం, తెలంగాణ సాయుధ పోరాట నాయకులు, ఇతర రైతాంగ పోరాట ఉద్యమ కారులు రహస్య జీవితాలు గడపడం వలన వారీ మార్పులలో జోక్యం చేసుకోలేక పోయారు. పార్టీలో తిరిగి అంతర్గత పరిస్థితి దిగజారింది. వివిధ ధోరణులు, ముతాలుగా పార్టీ చీలిపోయింది.

మితవాద సంస్కరణ వాదాన్ని వామపక్ష దుండుడుకు వాదంతో గెలవలేదుని, వామపక్ష దుండుడుకు వాదాన్ని గెలవడానికి మితవాద సంస్కరణవాదం పనికి రాదని, ఈ రెండు తప్పుడు ధోరణులను పూర్తిగా నిర్మాలించాలిందేనని ఈ కతినవైన పోరాటాల అనుభవాల ద్వారా పార్టీ ఆర్థం చేసుకున్నది

పార్టీలోని ఈ రాజకీయ, సైద్ధాంతిక గందరగోళాన్ని సరిచేయడానికి సోదర కమ్యూనిస్టు పార్టీ అయిన సోవియట్ యూనియన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ, కామ్యూనిస్ట్ స్టోలిన్ ల సహకారం కోరింది. సి పి ఎన్ యు కేంద్ర కమిటీ స్టోలిన్ నాయకత్వంలో ఒక కమిటీని ఏర్పరచింది. ఈ కమిటీలో కామ్యూనిస్ట్, మాలటోవ్, మాలెంకోవ్, సుస్లోవ్ ఉన్నారు,

ఈ చర్చలలో పార్టీ కార్యక్రమంపై ప్రధానంగా చర్చ జరిగింది. సిద్ధాంతాన్ని నిర్దిష్ట పరిస్థితులకు నిర్దిష్టంగా వర్తింపచేయడం, ఎత్తుగడలు, అటువంటి ఇతర విషయాలు చర్చించారు. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీయే భారతదేశంలోని నిర్దిష్ట పరిస్థితులను నిర్దిష్టంగా విశేషించి, ఆ పరిస్థితులకు మార్పిజం లెనినిజం సూత్రాలను అన్వయించు కోవాలని, భారత కమ్యూనిస్టులు స్పష్టమైన అవగాహన కు వచ్చేలా సహకరించటానికి మాత్రమే తమ పాత్ర పరిమితమని స్టోలిన్, సి పి ఎన్ యు నాయకులు స్పష్టం చేశారు.

1951 మేలో పార్టీ కేంద్ర కమిటీ సమావేశంలో ఈ చర్చల సారాంశాన్ని వివరించడం జరిగింది. వాటి ఆధారంగా కేంద్ర కమిటీ కొన్ని నిర్ణయాలు తీసుకుంది. ఏటిని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యక్రమం ముసాయిదాలో చేర్చి 1951 ఏప్రిల్లో ప్రచురించారు. ఆ తరువాత 1951 అక్టోబర్లో జరిగిన అఖిల భారత కాస్పరేన్ సవరణలతో దీనిని ఆమోదించింది. తరువాత 1953 లో మదురైలో జరిగిన మూడవ పార్టీ మహాసభ దీనిని ఆమోదించింది. భారతదేశ విష్వవ పంధాకు సంబంధించిన ‘విధాన ప్రకటన’, ఎత్తుగడల విధానం 1951లో జరిగిన అఖిల భారత కాస్పరేన్లో ఆమోదంపొందాయి. రష్యా విష్వవ పంధా, చైనా విష్వవ పంధాలకు భారతదేశ విష్వవ పంధా భిన్నంగా ఉంటుందని, భారతదేశ పరిస్థితులకు లెనినిజాన్ని అన్వయించడం ద్వారా విష్వవాన్ని సాధించటం జరుగుతుందని ఈ పత్రాలలో స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు.

పార్టీ తిరిగి ఐక్యంగా పనిచేయడానికి అవసరమైన పరిస్థితులు కల్పించడానికి, కొత్తగా రూపొందించబడిన పార్టీ పంధాను అమలు చేయడానికి ఏలుగా 1950 మేలో ఎన్నికయిన పార్టీ పొలిట్ బ్యారో సభ్యులు, పార్టీ కార్యదర్శి రాజేస్వరరావు రాజేస్వరరావు చేశారు. అజయ్ కుమార్ ఫోష్ కార్యదర్శిగా నూతన పోలిట్ బ్యారోను ఏర్పాటు చేశారు.

(అనువాదం: కె ఉపారాణి)

అధ్యయనం చేసినపుడే సమస్యను పరిష్కరించగలం

- మాహో

ఒక విషయాన్ని గురించి అధ్యయనం చేయనట్టే ఆ విషయాన్ని గురించి మాట్లాడే అర్థతను నీవు కోల్పోతావు. ఆ విషయాన్ని గురించి నీవు తెలుసుకోనట్టేతే, దాని గత చరిత్ర, ప్రస్తుత వాస్తవాలను నీవు అర్థం చేసుకోవట్టేతే, దానికి సంబంధించిన ముఖ్య విషయాలపై అవగాహన లేనట్టేతే, నిస్పందేహంగా దానిని గురించి నీవు చెప్పేదంతా పనికిమాలినదౌతుంది. పనికిమాలిన విషయాలు మాట్లాడటం వలన ఏ సమస్య పరిష్కారం కాదని ప్రతివారికీ తెలుసు. కొద్దిమంది కామ్యేడ్ ఎల్లప్పుడూ తమ కళ్ళు మూసుకొని, పనికిరాని విషయాలు మాట్లాడుతుంటారు. ఒక కమ్యూనిస్టు ప్రతిష్టను అది దిగజారుస్తుంది.

ఒక సమస్యను పరిష్కరించటం కోసమే ఆ సమస్యను గురించి అధ్యయనం చేయాలి. మీరు ఒక సమస్యను పరిష్కారం చేయలేనపుడు దాని గత చరిత్ర, ప్రస్తుత వాస్తవాలను అధ్యయనం చేయాలి. ఆ సమస్యను సాకల్యంగా అధ్యయనం చేసినట్టేతే దానిని ఎలా పరిష్కారం చేయాలో నీవు అర్థం చేసుకోగలుగుతావు. అధ్యయనం చేసిన తర్వాత నిర్ధారణలు చేయగలం మినహ ముందుగా నిర్ధారణలు చేయటం సాధ్యంకాదు. తమబుర్రను ఉపయోగించుకండా, తనకుతానుగా లేదా తనతో కలిసివుండే కొద్దిమందితో మాత్రమే కలిసి ఆలోచనలు చేసే మూర్ఖుడు మాత్రమే ఎటువంటి అధ్యయనం లేకుండా సమస్యకు పరిష్కారం చెబుతాడు. సమస్యను సరైన పద్ధతిలో పరిష్కరించటానికి ఇది ఏ మాత్రం ఉపయోగపడదు. వారు తప్పుడు అభిప్రాయాలతో ఉంటూ, సమస్యను తప్పుడు పద్ధతులలో పరిష్కారం చేయటానికి ప్రయత్నం చేస్తారు.

పర్యవేక్షణ చేయిని కొద్దిమంది కామ్యేడ్స్‌తో పాటు నూతనంగా బాధ్యతలలోకి వచ్చిన గెరిల్లా నాయకులు, కార్యకర్తలు తామున్న ప్రాంతాన్ని గురించిన అవగాహన లేకుండా పనికిమాలిన రాజకీయ ప్రకటనలు చేస్తుంటారు. వారు కేవలం పైపైన చూసి మాత్రమే, అత్యల్ప విషయాలను మాత్రమే అర్థం చేసుకొని ఇటువంటివి చేస్తున్నారు. వీరు విషయాలను గజిబిజి చేసి, ఏ సమస్యను పరిష్కరించలేని వారిగా రుజువు చేసుకొని, ప్రజల విశ్వాసం కోల్పోతారు.

ఇటువంటి వారు కలినమైన సమస్యలను ఎదురొస్తుపుడు వాటిని పరిష్కరించలేకపోతారు. ఇటువంటి సమస్యలను పరిష్కరించగల శక్తి తమకు లేదని, తమను వేరేచోటుకు బదిలీ చేయమని వారు అసహనంతో కోరుతుంటారు. ఇవి పూర్తిగా పిరికిమాటలు. మీరు మీ కాళ్ళపై నిలబడండి. మీ పర్యవేక్షణలో ఉన్న ప్రాంతంలోని ప్రతి విషయాన్ని గురించి వివరాలు తెలుసుకోండి. మీరెంత పరిమితమైన శక్తికలిగినవారైనప్పటికీ, కన్ఫ్యూసియన్ చెప్పినట్లుగా అపుడు మీ కెదురైన సమస్యలను పరిష్కరించుకోగలుగుతారు. అధ్యయనం కోసం బయటకు వెళ్ళేటపుడు మీ బుర్రఫాళీగా ఉన్నప్పటికీ మీరు తిరిగి వచ్చేటపుడు భాళీగా ఉండదు. సమస్యను పరిష్కరించటానికి అవసరమైన సమాచారం అంతా మీ బుర్రలోకి వస్తుంది. సమస్యలను పరిష్కారం చేసే పద్ధతి అది. ఇందుకోసం తప్పనిసరిగా బయటికి వెళ్ళాల్సిన అవసరం లేదు. మీకు కష్టమైన సమస్య అన్నదానిని గురించి వాస్తవాలను తెలుసుకోవటం కోసం సమస్యకు సంబంధించిన ప్రజలతో ఒక సమావేశం జరపవచ్చు. ప్రస్తుతం దాని పరిస్థితి ఏమిలో అర్థం అవుతుంది. మీకు కష్టం అనిపించిన సమస్యను ఆ విధంగా నులభంగా పరిష్కరించవచ్చు. సమస్యను గురించి అధ్యయనం చేయటాన్ని దీర్ఘకాలం గర్భం ధరించివుండటంతోనూ, దానిని పరిష్కరించటాన్ని ప్రసవంతోనూ పోల్చివచ్చు. ఒక సమస్యను గురించి అధ్యయనం చేయటం అంటే దానిని పరిష్కరించటానికి అనేది అర్థం చేసుకోవాలి.

(1930లో మాహో రాసిన “పుస్తకాల పూజను నిలిపి వేయండి” వ్యాసంలోని భాగాలు)